

கனிவெல்லாம் நன்வாக ...

உங்கள் காச்சியும் சாதனங்கள் யாவும்
உள்ளூர் தண்ட தன்வுக்களோ !

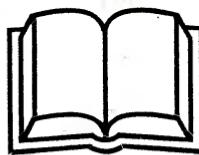

■ ம. திருவள்ளுவர்

புதிய பாரிவை புதிய வார்த்தை புதிய வாழ்க்கை
என்னும் புதுதலக்க கோட்பாட்டு தந்தை

கனவெல்லாம் நனவாக...

-ம. திருவள்ளுவர்

உலகம் காணும் சாதனைகள்
யாவும்
உள்ளம் கண்ட கனவுகளே!

நூல் விபரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர்	: “கனவெல்லாம் நனவாக”
நூலாசிரியர்	: ம. திருவள்ளுவர் B-203, ஆத்ரேயா அபார்ட்மெண்ட்ஸ், வில்லியம்ஸ்ரோடு, கண்டோன்மெண்ட், திருச்சி - 1. செல் : 98427 - 78244
மொழி	: தமிழ்
நூல்வகை	: மனிதவள மேம்பாடு
நூல் உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
பதிப்பு ஆண்டு	: முதற் பதிப்பு - மார்ச் 2007
பக்கங்கள்	: 120
நூல் அளவு	: 20 செ.மீ X 13. செ.மீ
எழுத்து	: 11 புள்ளிகள்
தாள்	: 18.6 கி.கி வெள்ளைத்தாள்
நூல் வெளியீடு	: மயிலாடுதுறை முத்தமிழ் மன்றம் 22, டாக்டர் அப்துல்கலாம் சாலை, மதுரா நகர், சேந்தங்குடி மயிலாடுதுறை - 1.
அச்சிட்டோர்	: தஞ்சைபிரஸ் 65 C, நியூ ராஜா காலனி பீமநகர், திருச்சி - 620 001. போன் : 0431 - 2412230
விலை	: ரூ. 60/-

நன்றிகள் கோடி ! ...

“கணவெல்லாம் நனவாகு” சிறப்பு அணிந்துரை வழங்கி வாழ்த்தியிருக்கும் மேன்மைக்குரிய மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் “உவகைப்புலவர்” “நகைச்சுவைதென்றல்” “கலைமாமணி” முனைவர் **கு. ஞானசம்பந்தன்** அவர்களுக்கும்,

நூலாக்கத்திற்கு வழிவகுத்து அணிந்துரை வழங்கி ஆதரித்துப் பெருமை சேர்த்திருக்கும் மயிலாடுதுறை தருமபுரம் ஆதீனம் கலைக்கல்லூரியின் நூலகரும், மயிலாடுதுறை முத்தமிழ் மன்றத்தின் செயலாளருமாகிய உயர்த்திரு. **இரா. செல்வநாயகம்** அவர்களுக்கும்

வெளியிட்டுச் சிறப்பிக்க சிறப்பான ஏற்பாடுகளை செய்திருக்கும் மயிலாடுதுறை முத்தமிழ்மன்றத் தலைவர் திருமிகு. **S.A. சாதிக்** அவர்களுக்கும், பொருளாளர் திருமிகு. **R. பாலாஜி பாடு** அவர்களுக்கும்

கடந்த ஓராண்டுகளாகத் தொடர்ந்த முயற்சிகள் மூலம் என்னை ஊக்குவித்து, உற்சாகம் தந்து இந்நூலின் அச்சாக்கம் வரை உடனிருந்து, அனைவரையும் ஒருங்கிணைத்த அன்பு நண்பரும், திருச்சி நகைச்சுவை மன்றத்தின் செயலாளருமாகிய திருமிகு. **G. சிவகுருநாதன்** அவர்களுக்கும்,

நல்ல முறையில் அச்சிட்டு, நூல் சிறப்பாக அமைந்திடக் காரணமாக விளங்கும் திருச்சியில் உள்ள தஞ்சைப்பிரஸ் உரிமையாளர் திருமிகு. **G. ஜெயராமன்** அவர்களுக்கும்,

இப்போது ஒரு தொகுப்பாக வெளிவரும் இந்நூலின் கருத்துக்களை, தொடர்ந்து ஓராண்டுகாலம் “இனிய நந்தவனம்” இதழில் பிரசுரித்து வாசகர் நெஞ்சங்களை மகிழ்வித்த இனியநண்பர் திருச்சி திரு. **நந்தவனம் சந்திரசேகரன்** அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளை உரித்தாக்குவதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

நன்றி... நன்றி... நன்றி...

நாள் : 28.2.07

அன்புடன்

இடம் : திருச்சி-1

ம. திருவள்ளுவர்

அணிந்துரை

“கலைமாமணி”

பெராசினியர் முனைவர் கு. ஞானசம்பந்தன்,
தமிழ்த்துறை, தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை - 625 009.

‘வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு.

அப்பெருமானின் பெயர் கொண்ட, நல்ல கல்வியாளரும், திருச்சி பாரதமிகுமின் நிறுவனத்தின் உயரதிகாரியுமாகிய நன்பர் ம. திருவள்ளுவர் தம் பெயருக்கேற்ப உலகமாந்தர் தம் உள்ளத்து உயர்வுக்காக “கணவெல்லாம் நனவாக” எனும் எளிய, இனிய நூல் ஒன்றினைப் படைத்துள்ளார்.

‘கனவு - சிறுகுறிப்பு’ எனும் முதல் கட்டுரையில் தொடங்கி பல்வேறு தலைப்புகளில் திறனாய்வு செய்து 23 - வது கட்டுரையில் சாதனையாளர் பட்டியலையும் நமக்குத் தந்து நூல் கற்போரைத் தன் எழுத்தாகிய நூலால் சிந்தனை எனும் பட்டத்தை இனைத்து உலகம் எனும் வானவெளியில் தவிழவிட்டு இருக்கிறார்.

‘கனவு’ என்னும் குதிரையை நம் விருப்பப்படி செலுத்த முடியும் என்பது வியத்தகு உண்மை’ எனச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார் ஆசிரியர்.

1947 - ல் நாம் அடைந்த சுதந்திரத்தை 1921 - லேயே மனக்கண்ணால் கண்டு ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம் என்று மகிழ்ந்து பாடிய பாரதியின் கனவு பலித்ததை எடுத்துக் காட்டாற்ற தருகிறார்.

‘கவனக் குவிப்பிற்கு’ ஆசிரியர் தரும் சூரிய ஒளி - லென்ஸ் எடுத்துக்காட்டு 10 வயதுச் சிறுவன்கூட புரிந்து கொள்ளும் அற்புத விளக்கம். உடம்பின் தலைமைச் செயலகமாகிய மூளையின் பயன்பாட்டை ஆராய்ந்து அம்மூளையின் பிரிவுகளையும், செயல்பாடுகளையும் உடற்கூற்று மருத்துவ ஆசிரியர் போல இந்நூலாசிரியர் கற்போருக்கு சிந்தனைப்பாடமாக நடத்துகிறார்.

‘இலக்கு’ எது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அந்த இலக்கு நோக்கிச் செல்கின்ற இடைவிடாத பயணம்தான் கிழக்கே உதிக்கும் சூரிய ஒளியைப்போல மனிதவாழ்க்கைக்கு நல் ஒளியைத் தரும் என, இலக்கிற்கு நம்மை இட்டுச்செல்லும் படைப்பாசிரியரின் எழுத்தாற்றல் பயனுடையதாக இருக்கிறது.

“நம்பிக்கை” எனும் நாற்றை நம் மனமாகிய வயலின் பயிரிடுவதற்காகக் கற்றோரும், மற்றோரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் யாவரும் அறிந்தபுகழ் பெற்ற திரைப்படப்பாடல்களைக் குறிப்பாக “மக்கள் திலகம்” புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் பாடல்களை எடுத்துக்காட்டியிருப்பது, உற்சாகம் நிறைந்ததாக இருக்கிறது.

“முயற்சி”, “நம்பிக்கை” எனும் இரு சிறகுகள்தான் ஏழ்கடலையும் கடக்கும் எட்டமுடியாத உயரத்தை மனிதர்கள் எட்டும்படியாகச் செய்யும் வியத்தகு ஆற்றல் ஆகும் என நூலாசிரியர் திருவள்ளுவர் நயம்பட எடுத்துரைக்கிறார்.

‘புதையலைத்தேடி’ 10 அடி, 10 அடியாக பல இடங்களில் பள்ளம் தோண்டுவதைக் காட்டிலும் ஓர் இடத்தில் ஆழமாகத் தோண்டியிருந்தால் புதையல் அகப்பட்டிருக்குமே! எனவே நம்பிக்கையோடு முயற்சி செய்தால் புதையல் எல்லோர் கையிலும் கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது எனச் சொல்லி நமக்கான சக்தியை எங்கிருந்து பெற வேண்டும் எனக் கேள்வி கேட்டு, ஆற்றல் நம் உள்ளே உள்ளதா? வெளியே உள்ளதா? என பட்டிமன்றத் தலைப்பாக ஓர் சிற்தனையை முன்வைத்து அதற்கான நல் விடையையும் இந்நூலிலேயே தந்திருப்பது ரசித்துப் படிக்கத்தக்கது.

“நம் தலையெழுத்தை நாமே தீர்மானிக்கிறோம்” என்பதை உறுதியாகச் சொல்லி நூலில் நிறைவாக ஊருக்கெல்லாம் யோசனை சொல்லும் உங்களின் கணவு என்ன? என்று யாரேனும் கேட்கக்கூடும் என நினைத்துத் தன் கணவை, நம்பிக்கையை, தீர்மானத்தை வெளிப்படையாக எடுத்துக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர் திருவள்ளுவர்.

நாற்றுக்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களில் “நம்பிக்கை” எனும் அமிழ்தத்தைத் தன் எழுத்தாகிய அட்சய பாத்திரத்தின் மூலம் வற்றாது உலகிற்கு வழங்கியிருக்கிற எழுத்தாளர், பேச்சாளர், சிந்தனையாளர், என் அருமை நண்பர், பொறியாளர் (B.E.,) கல்வி கற்றாலும், மனித உள்ளங்களின் உயர்வுக்கு வழி சொல்லியுள்ள நம் திருவள்ளுவர் தம் பெயருக்கு ஏற்ப நல்நூலாக இந்நாலைப் படைத்துள்ளார். அவர் கணவு நனவாகட்டும். அவரின் தமிழ்ப்பணி தொடர்ட்டும்.

வாழ்த்துக்களுடன்

முனைவர். கு. ஞானசம்பந்தன்,

தமிழ்த்துறை பேராசிரியர்

தியாகராசர் கல்ஜூரி, மதுரை - 625 009.

அணிந்துரை

இரா. செல்வநாயகம்

நூலகர், தருமபுரம் ஆதீனம் கலைக்கல்லூரி

செயலர்,

ஸயிலாடுதுறை முத்தமிழ் மன்றம்

பேரவை உறுப்பினர் - பாரதிநாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி.

சிந்தனை சிற்பி, ஆக்கத்தின் திறவுக்கோல், ஊக்கத்தின் ஊற்று, பெருமைக்கு நன்பர் திரு. ம. திருவள்ளுவர் அவர்களின் “கனவெல்லாம் நனவாக” என்ற நூலைப்படித்தேன். அவரது எழுத்துக்கும் பேச்சுக்கும் ரசிகன் நான். அவரது நூல் படிப்பவர்களை எல்லாம் படைப்பாளிகளாக மாற்றும் மந்திர சக்தி உடையது.

கசக்கும் நினைவுகளை, சுமந்துகொண்டு கலங்கித் திரியாமல் இனிக்கும் நனவாக்குவதே கனவுகள். எனவே தான் 1921க்கு முன்பு இந்தியாவின் விடுதலையைக் கண்டு நம்மை சூத்தாடச் சொன்னவர் பாரதி.

ஆடுவோமே - பள்ளுப் பாடுவோமே

ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம்

பாரதியின் கண்கள் ஓளிகொண்டவை! காலங்களை

ஊடுறுவிக் காண முடிந்தவை! பாரதியின் நெஞ்சமோ

உறுதி கொண்டது எண்ணியதை எண்ணியாங்கு

எய்தும் திண்ணைம் கொண்டது. எனவே அவரது கனவு

இன்று நனவாகியது.

“கனவு நனவாக” நூலாசிரியர் சூத்திரங்களாக இரண்டைக் குறிப்பிடுகிறார் அதில் ஒன்று “இலக்கு”

“இலக்கில்லா வாழ்க்கை
கிழக்கில்லா வானத்திற்கு சமமானது”

“இலக்கு” - என்பது குறிப்பானதாகவும், அளவிடக் கூடியதாகவும், அடையக் கூடியதாகவும், எதார்த்தமானதாகவும், மேலும் கால எல்லைக்குட்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும் - என்ற குத்திரங்கள் சிகரத்தை எட்ட நினைக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் வெற்றிபடிகளாக அமைகிறது.

இரண்டாவது “ஒரு முகப்படுதல்”. நாம் எதைச் செய்கிறோமோ அதிலேயே நம் மனம் குவிந்திருக்கட்டும் அல்லது நம் மனம் எதில் குவிகிறதோ அதையே செய்யவேண்டும். விடுதலை பெற்று 59 ஆண்டுகளுக்குப்பின் நமது இலக்கு எதுவென அறியாமல் தடுமாறிக் கொண்டிருந்த நமது கவனத்தை இப்போது “வல்லரசு இந்தியா” என்னும் இலக்கில் குவியச் செய்திருப்பவர் மற்றுமொரு மகாதமா “அண்ணல் அப்துல்கலாம்” என்கிற பொழுது நரம்புகள் முறுக்கேறுகிறது. இரத்தம் சூடேறுகிறது; பார்வை கூர்மையாகிறது; பாதை தெளிவாகிறது; 2020 பயணம் எளிதாகிறது.

அண்ணல் கலாமின் கனவு நனவாக புதிய பார்வை, புதிய வார்த்தை, புதிய வாழ்க்கை மூலம் இளைஞர்களுக்கு ஒளியூட்டி வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழும் “கனவெல்லாம் நனவாக” நூல் இளைஞர் வாழ்வின் இனிய திருப்பு முனையாக நிச்சயம் அமையும்!

மூன்றாவது கண்ணையும் ஏழாவது அறிவையும் கொண்டு படைக்கப்பட்ட இந்நூல் இந்நாற்றாண்டின் தரமிக்க படைப்புகளில் முதன்மையாகிறது. உங்கள் பயணத்தில்; பயணத்தின் ஆனந்தத்தில் என்னையும் பெருமையுடன் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

அங்புடன்
— ரா. செல்வநாயகம்

ம. திருவள்ளுவரின் மற்ற படைப்புகள்...

கவிதைகள்

- ☞ நடந்து காட்டும் மிதியடி
- ☞ செதுக்கத் துடிக்கும் சீறஞகள்
- ☞ முற்றத்தில் வரணம் (வைற்கூ)
- ☞ சுறுாராவில் சென்பகங்கள் (காதல்)

மனித வள மேம்பாட்டு நூல்கள்

- ☞ புதிய பார்வை, புதிய வார்த்தை, புதிய வாழ்க்கை
- ☞ ஏக்கங்கள்
- ☞ 3-சுவாரசியங்கள்
- ☞ தூண்டில்கள்-100
- ☞ சுயம் அறி; சுடர் யிடு;
- ☞ இதோ தீர்வு [அச்சில்]

முன்னுரை ...

“என்ன வளம் இல்லை இந்தத் திருநாட்டில் ...” என்று கேட்டார் பட்டுக் கோட்டையார். அவர் கேள்விக்குள்ளேயே பதுங்கிக் கிடக்கிறது பதிலும். ஆழமாம் “ எண்ண(ம) வளம் தான் இல்லை நமது திருநாட்டில்!” - இதில் எந்த ஜயமுமில்லை, பெரும்பாலும் நமது எண்ணாட்டம் வளமாக இல்லை ... மாறாக எதிர்மறையாகவும், குறுகியதாகவும் வறுமை தோய்ந்ததாகவும் இருக்கிறது ... நமது மனதில் இனிக்கும் கணவுகள் இல்லை; நம்மில் பலரும் கசக்கும் நினைவுகளையே சுமந்தபடி கலங்கித் திரிகிறோம்... ஒளிமயமான எதிர்காலம் குறித்து பலருக்கும் நம்பிக்கை இல்லை ... இப்படிப்பட்ட மனோபாவத்திலிருந்து விடுபட்டு நலமும் வளமும் காணவே இந்த “கணவெல்லாம் நனவாக ... ” என்னும் சிறு நூல்!

“ஓன்றே செய்க” - என்னும் ஆத்திச் சூடியும்

“எழுமின் விழிமின்; இலக்கை அடையும் வரை ஓயாது உழைமின்” என்னும் விவேகானந்தமும் ...

“திண்ணியராகப் பெரின்” - என்னும் வள்ளுவமும் ...

“ஒரு முகமாகி ...” - என்னும் வள்ளலாரியமும் ...

“எண்ணத்தில் எண்ணம் வைக்கச் சொல்லும் -

வேதாத்திரியமும்... “இன்றிலிரு” - என்னும் ஜென்னும் ...

“கனவு காணுங்கள்” - என்னும் கலாமியமும் ...*

“ஓன்றையே உணர்த்தும் ஓன்றே” - என்றே உணர்கிறேன் ...

அன்று, அர்ஜூனனின் இலக்கு பறவையின் கழுத்தாக இருந்தது ... அது பின்னொரு நாள் - தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் இடையே நடந்த போருக்குத் தலைமை ஏற்றது. இலக்கில் குறியாய் தெளிவாய் இருந்த அர்ஜூனனுக்குத் தேரோட்டியாய், அந்த இறையே வந்து துணையாய் நின்றது ... என்பது இதிகாசம் ... கவனியுங்கள்... “இலக்கில்குறியாய் இருந்தவனுக்கு, இறையே துணையாய் இருந்தது”!

1947 க்கு முன் 30 கோடி மக்களின் கவனத்தையும் “சுதந்திர இந்தியா” என்னும் இலக்கில் குவியச்செய்தார் அண்ணல் காந்தி. அதன் விளைவாக நாம் அடிமைநிலையிலிருந்து விடுதலை பெற்றோம்.

விடுதலை பெற்று 59 ஆண்டுகளுக்குப் பின் நமது இலக்கு எடுவென அறியாமல் தடுமாறிக் கொண்டிருந்த நமது கவனத்தை இப்போது “வல்லரசு இந்தியா” - என்னும் இலக்கில் குவியச் செய்திருப்பவர் அண்ணல் அப்துல்கலாம். உலகிலேயே வலிமை மிகுந்த தேசமாக இந்தியாவை உயர்த்திக் காட்டுவதுதான் அதன் பொருள்.

முனைவர் அப்துல்கலாம்... அவர்களை “மற்றுமொரு மகாத்மா” என்றுதான் அழைக்க வேண்டும். விண்வெளியை ஆராய்ச்சி செய்து விண்கலங்களை ஏவிய விஞ்ஞானியானவர், மன்னையும் மனித குல - மனதையும் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டெடுத்த புதிய பார்வைதான் “கனவு காணுங்கள்” - என்னும் புதிய வார்த்தைகளாக வரிவடிவம் பெற்றிருக்கிறது.

அவர் இந்த தேசத்தின் முத்தோர்களையெல்லாம் அப்படியே விட்டு விட்டார். இனி அவர்களை வளைத்தல் எளிதல்ல என்பதால் “5” வயதுக் குழந்தை முதல் 25 வயது இளைஞர் வரை அனைவரையும் அனுகி மனம் திறக்கிறார், மனம் நிறைக்கிறார், மனம் நிறைகிறார்.

செல்லுமிடமெல்லாம் “இந்தியா - 2020 ” என்னும் மகா கனவை இளைய - இந்தியர் மனதில் விதைத்துச் செல்கிறார். அவரது தீர்க்க தரிசனம் போற்றுதற்குரியது. அந்த அற்புதக்களை ஒரு நாள் நனவாகி உலகெலாம் அவர் புகழையும் நமது தேசத்தின் புகழையும் எந்நானும் பாடத்தான் போகிறது.

1921 க்கு முன்னரே இந்தியா விடுதலை கண்டு விட்டதாய் ஆண்டுப் பள்ளு பாடிய பாரதியைப் போல் இன்னொரு பாரதியை இவரிடம் காண்கிறேன். இன்றைய பாரதமெங்கும் இவர் “வல்லரசுக் கனவை” விதைக்கிறார் அதுவும் “காலக் கெடுவோடு! ”

நிச்சயம் 2020 ல் இந்தியா வல்லரசாகப் போவது உறுதி. இன்னும் 13 ஆண்டுகளில் (பதிமூன்றே ஆண்டுகளில்) இந்தியா தன் சிறகுகளை உலக உச்சியில் விரிக்கத்தான் போகிறது. இன்றைய பாரதத்தை அப்படியொரு உயர்ந்த நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதே நமது கடமைகளுள் முதன்மையானதென நான் உணர்கிறேன். இன்றைய ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனும் அப்படித்தான் உணர்கிறான் ! இந்தக் கனவை நனைவாக்கி ஒரு பொற்காலத்தை உருவாக்குவதில், ஒவ்வொரு குடிமகனின் பங்களிப்பும் பெரும்பங்காற்றவிருக்கிறது.

இன்றைய 1 வயதுக் குழந்தை இன்னும் 13 ஆண்டுகளில் 14 வயதையும், இன்றைய 5 வயதுக் குழந்தை இன்னும் 13 ஆண்டுகளில் 18 வயதையும். இன்றைய 11 வயதுக் குழந்தை இன்னும் 13 ஆண்டுகளில் 24 வயதையும் தொட்டுவிடும். அப்போது இவர்களின் வாலிபம் - இந்திய வல்லரசை இனிடே கொண்டாடத் தான் போகிறது. இப்படிப்பட்ட உறுதி மொழியை, உண்மையை, தீர்க் குரிசனத்தை, தொலைநோக்குப் பார்வையை, எட்டாத் தொலைவிலிருக்கும் எண்ணற்ற இந்திய இதயங்களில் பதிப்பித்தும் புதுப்பித்தும் இடைவிடாமல் பாதுகாத்தும் - இந்தப் பயணத்தை - விவேகம் கலந்த வேகத்தோடு நடத்தி வெற்றி காணவேண்டும். அப்படியொரு விழிப்புணர்வை ஒருநூறு கோடி இருதயங்களில் புதுப்பிக்கவே, இந்தச் சிறு முயற்சி !,

“கனவு காணுங்கள்” என்று ஏறத்தாழ ஐந்து ஆண்டுகளாகத் தாம் செல்லுமிடமெல்லாம் பள்ளிப் பிள்ளைகளின் நெஞ்சங்களில் சொல்லி விதைகளாகத் தூவி வரும் கலாம் அவர்களின் கனவு பலிக்கும் பொருட்டு இந்த நூலை வருங்கால இந்தியாவின் சிற்பி “ வல்லரசின் தந்தை” நமது முதற்குடி மகனார் அவர்களுக்கும் எதிர்காலத்தில் இந்த வல்லரசில் வாழ்வாங்கு வாழவிருக்கும் இளைய பாரதத்திற்கும் என் அன்புக் காணிக்கையாக்குவதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

இந்த நூல் இன்றைய குழந்தைகள், வாலிபர்கள் மற்றும் முதியோர்-என அனைவரின் நெஞ்சிலும் வல்லரசு தாகத்தை வலுப்படுத்துவதோடு 2020 ல் வல்லரசு இந்தியாவை நிலைப்படுத்தும் ! - என்னும் அசைக்கமுடியாத ஆணித்தரமான நம்பிக்கையோடு,
“கனவிவல்லாம் நனவாக” கைகொடுக்கக் காத்திருக்கும்...

B-203, ஆத்ரேயா அப்பார்ட்மெண்ட்ஸ்,
வில்லியம்ஸ் ரோடு,
கண்டோன்மெண்ட்,
திருச்சி : 620 001.
செல் : 98427-78244.

 உங்கள் அன்பு
ம. திருவள்ளுவர்.

01. கனவு - சிறு குறிப்பு
02. காட்சி அமைப்பு
03. கனவை ஆக்குவோம்
04. கற்பனைச் சிறகுகள்
05. இலக்கில் குவிதல்
06. நிறை மனமும் - குறை மனமும்
07. 3 - முடிச்சுகள்
08. ஏமாற்றங்களுக்கான காரணிகள்
09. கனவும் - நம்பிக்கையும்
10. நம்பிக்கை முன்னோடிகள்
11. ஓர் உண்மைச் சம்பவம்
12. நீரோட்டத்தோடு செல்லுங்கள்
13. உங்களின் மேன்மையான சுயத்தைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்
14. உள்ளே = வெளியே!
15. இல்லாததில் இருந்தே எல்லாம்
16. வேண்டாதவற்றை விட்டு விடுங்கள்
வேண்டுவனவற்றை எட்டி விடுங்கள்
17. உங்களுக்கென ஒரு தவச்சாலை
18. எழுதுங்கள் - உங்கள் தலையெழுத்தை-இன்றே
19. கனவெல்லாம் நனவாக!
20. என் கனவு
21. உங்களின் கனவு
22. ஓளிமயமான எதிர்காலம்
23. கனவு பற்றி ... சாதனையாளர்கள் !

1. கணவு சிறைக்கிழவு

ஒரு காலத்தில், எதார்த்தத்தை உணராத பிள்ளைகளையும், குடும்பப் பொறுப்பை உணராமல் எப்போதும் விளையாட்டுத்தனமாக நடந்து கொள்ளும் குழந்தைகளையும் பார்த்து, அந்தக் குடும்பத்துப் பெரியவர்களும், உறவினர்களும் இப்படிக் கூறுவதுண்டு;

“ இப்படி கணவுலகத்திலேயே மிதக்கிறாயே ... எப்போதுதான் நீ நிஜுத்தை உணரப்போகிறாயோ....” ! - என்று

அந்தப் பிள்ளைகள் ஏதோ, தரையில் அவர்களது கால் பரவாமல் திரிவதைப்போல், அந்த வீட்டுக்கு வந்துபோகும் அனைவரும் கரித்துக் கொட்டுவார்கள், அந்தக் குழந்தைகள், வெறும் கற்பணையிலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக அனைவரும் குறைக்கூறுவார்கள்.

“ குடும்ப நிலை தெரியாத பிள்ளைகள் ” - என்று வசைபாடுவார்கள். இத்தனை வயதாகியும் “பொறுப்பு வரவில்லையே” - என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள் பலர் முன்னிலையில்; அதுவும் நேரங்காலம் தெரியாமல் சின்னஞ்சிறுசுக்களுக்கு அறிவுரை வழங்குதாக என்னிக் கொண்டு புலம்பித் தீர்த்துவிடுவார்கள். இது அந்தக் காலம்.

இன்று ... நிலை தலைகீழாய் மாறிவிட்டது. “எப்படி” - என்கிரீர்களா? அன்று “ எதைத் ” தவவெறன்றோமோ ... இன்று “ அதற்காகவே ” அழைப்பு விடுக்கிறோம் ...

“ முன்னேற்றம் ” குறித்து அக்கறை கொண்ட அத்தனை முன்னோடிகளும், மூத்தவர்களும் மட்டுமல்ல, நமக்கெல்லாம் இன்று ஒரு சிறந்த முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் - முதற்குடிமகனார் உட்பட - என்னைற்ற எழுத்தாளர்களும் பேச்சாளர்களும் - இன்றைய இளைஞர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் அழைப்பு விடுக்கிறார்கள் ...

அது எதற்கான அழைப்பிதழ் தெரியுமா ?

“ கனவு காண்த் தான் ”

இது விந்தையாக இல்லையா? சிறிது காலத்திற்கு முன் “ எது ” தவறென அறிவுறுத்தப்பட்டதோ அதுவே இன்று “ சரி ” யெனக் சங்கெடுத்து முழங்கப்படுகிறது.

ஏனிந்த முரண்பாடு? - என

யோசித்தும் - விவாதித்தும் - அலசி ஆராய்ந்தும் முடிவெடுப்பது தானே முறையானதாக இருக்கும்.

கலந்து ஆலோசித்து, “ கனவு ” குறித்த ஒரு தெளிவுக்கு வருவோம்.

சிந்திக்கத் தொடங்கியதுமே நம்முன் சிதறி விழும் கேள்விக் கணைகளைப் பாருங்களேன் ...

- ❖ கனவென்றால் என்ன? (அல்லது)
- ❖ கனவென்று நம் முன்னோடிகள் எதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள்?
- ❖ கனவென்பது உறக்கத்தில் வருவதா? (அல்லது)
- ❖ கனவு வரவேண்டுமே என்கிற கவலையோடு
உறக்கத்திற்குள் நுழைவதா?
- ❖ கனவை விழித்துக் கொண்டே காண்பதா?
அப்படிக் கண்டால் அதற்குப் பெயர் “ பகற்கனவு ” ஆகிவிடாதா?
- ❖ பகற்கனவு பலிக்குமா? பலிக்காதா?

“கனவைப்” பற்றி பலரும் - பலவிதமாகக் கூறக் கேட்டுப் பழக்கப்பட்டவர்கள் அல்லவா நாம்? இன்று நாம் “ எதைக் ” கனவெனக் கொள்வது? என்கிற ஜயப்பாடு நமக்குள் எழுவது இயல்புதானே? முதலில் ஜயப்பாடுகளிலிருந்து விடுபட்டால் தானே கனவு காண்த் தொடங்கமுடியும்!. கனவு காண்த் தொடங்கினால் தானே அவற்றை நனவாக்கும் யுத்திகள் பற்றிச் சிந்திக்கவே முடியும்; அதன் பிறகு தானே செயல்பட முடியும்! - எனவே முதலில் கனவெனில் எதுவெனக் காணும் பயணத்தில் இறங்குவோம்.

“ கனவு - வண்ணமயமாக வருவதில்லை; அது கருப்பு வெள்ளையாகத்தான் மலரும் ” - என்கிறார்கள் சிலர்.

“ மனோ நிலையே கனவாக எதிரொலிக்கிறது ” என்கிறார்கள் பலர். அதாவது மனதில் உள்ள பலவீனங்களாகிய, எடுத்துக்காட்டாக : அச்சம் (பயம்), ஜீயம், தயக்கம், சலனம், குழப்பம், எதிர்பார்ப்புகள் மற்றும் ஏக்கங்கள் எனப்படும், எண்ணற்ற உணர்வுக் கலவைகளே - பல்வேறு வடிவெடுத்து, ஏதோ ஒரு கணத்தில் - ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் - கனவுகளாய் தலை தூக்குவதாய் கருதப்படுகிறது.

சிலரோ, “ கனவுகள் - வெறும் பிரமைகள் ” - என்கிறார்கள்.

வேறு சிலரோ, கனவுகளை - “ இளமைக் காலத்து வசந்தம் ” என்று வர்ணிக்கிறார்கள்.

“ அதிகாலைக் கனவுகள் - பலித்து விடும் ” - என்னும் வழக்கமும் இங்கு இல்லாமலில்லை.

எனக்குள் வந்துபோன சில கனவுகளில் நான் பெரும்பாலும் - இயலாமையை, வெறுமை உணர்வை; பதற்றத்தைப் பெற்றிருக்கிறேன்.

◆ திருடன் வருவது தெரியும்; சத்தம் போட்டுக் கத்தவும் முடியாமல்; சத்தமில்லாமல் அவனைப் பிடித்துவிடவும் முடியாத நிலையில் - அவன் தப்பிச் செல்வதைத் தடுக்கவோ ... ஓடிப்பிடிக்கவோ முடியாதவனாய் - திகிலோடு கண் விழிக்க நேர்க்கையில் ஒருவித ஏமாற்றமே மிஞ்சியிருக்கும்.

◆ ஒரு தேர்வுக் கூடத்தில் தேர்வு எழுதுவது போலவும்; குறித்த நேரத்திற்குள் என்னால் எழுதி முடிக்க முடியாமல், எனது தேர்வுத்தானை பரிசோதகரிடம் ஒப்படைத்து விடுவதைப் போலவும் பலமுறை கனவுகள் வந்திருக்கின்றன.

◆ எதற்காகவோ ...நான் அழவோ, சத்தவோ முயன்று தோற்பது போலவும்,

◆ இறந்து போன, எனக்குப்பிரியமான எனது முன்னோர் ஒருவர் என்னோடு வீட்டில் இருப்பது போலவும்.

- ◆ ஏதோ ஓரிடம் தீப்பற்றி எரிவது போலவும்; நான் அணைக்க முயல்வது போலவும்
- ◆ முகம் தெரியாத யாரோ ஒருவரிடம் காதல் கொண்டிருப்பதைப் போலவும் எனப் பற்பல காட்சிகள்

நினைவூட்டிடப் பார்க்கையில், தெளிவாக இடமோ, முகமோ பிடிபடா வண்ணம், தோன்றி மறைவதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். இப்போதெல்லாம் அப்படிப்பட்ட கனவுகள் வருவதில்லை என்கிற உண்மையை மறுப்பதற்கில்லை.

கனவே வருவதில்லையா அல்லது, விழித்ததும் அது நினைவிற்கு வருவதில்லையா எனக் கூற முடியவில்லை.

- இது வரை நான் குறிப்பிட்டவையெல்லாம் பொதுவாக, நமது உறக்கத்தில் தோன்றி மறையும் காட்சிக் கலவைகள் மட்டுமே.

இப்படித் தோன்றிக் கலையும் வெறும் காட்சிக் கலவையைத்தான் நாம் “கனவு” - என்கிறோமா?

நாம் குறிப்பிடும் “கனவு” - இதுவல்ல என்பதை மட்டும் இப்போது புரிந்து கொள்வோம்.

இனி வரும் அத்தியாயங்களில்

எது கனவு ?

எது நனவு?

என் கனவு?

எப்படிக் கனவு காண்பது?

அப்படிக் கண்ட கனவை எப்படி நனவாக்குவது?

போன்ற

எண்ணற்ற வினாக்களின் அணிவகுப்புக்களுக்கான விடைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அலசி ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரவிருக்கிறோம்.

இந்த முடிவுகள், நம் ஒவ்வொருவருள்ளும் சில ஆக்கப்பூர்வமான கணாக்களுக்கு வித்திடுவதோடு அவற்றை நனவாக்குவதற்கான வல்லமையை நமக்கு வழங்குவதாகவும் அமையும் என்பதில் யாருக்கும் ஜயம் தேவையில்லை !

♦♦♦

2. காட்சி அமைப்பு

பொதுவாக “கனவென்பது தானே வருவது” என்றுதான் நாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

உள்ளியல் ஆய்வுகளோ, “கனவென்பது - நம்முன் புதைந்து கிடக்கும் எதிர்பார்ப்புக்கள், ஏக்கங்கள் ஜயங்கள், தயக்கங்கள், தேவைகள், ஆசைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றின் வெளிப்பாடே” என்கின்றன.

ஆனால் அவையாவும், நாம் சற்றும் எதிர்பாரத பொழுதில் நம் உறக்கத்தில் வெளிப்பட்டு மறைந்து விடுகின்றன - இல்லையா?

இப்படிப்பட்ட கனவுகள் - அணிச்சையாக நம்முன் வந்து ... போகின்றவையாய் இருக்கின்றன.

மாறாக இவற்றை இச்சைக் கனவுகளாக “இலட்சியக் கனவுகளாக” மாற்றுவது எப்படி? என்பதைத்தான் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

வருகின்ற கனவு எதுவாக இருந்தால் நமக்கென்ன? - அது -வரும்போது வந்து விட்டுப்போகட்டும் - என்னும் எண்ணத்திலிருந்து விடுபட்டு...

“கனவு” குறித்த புரிதலில் ஆழ்ந்து ஈடுபட்டு... கனவின் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தபின் -

நம் மனதின் பல்வேறு கூறுகளை ஒருங்கிணைத்தால் ஒன்று பிடிபடும்.....

“கனவு என்னும் குதிரையை - நம் விருப்பப்படி, செலுத்தமுடியும்” என்பதுதான் வியத்தகு உண்மை ஆகும்.

“ முயன்றால் முடியாதது இல்லை” என்பது தானே தன்னம்பிக்கையின் அரிச்சவடி.

வேறொன்றும் தேவையில்லை; - நமக்குள் முனைப்பிருந்தால் போதும்!

“நாம் ... நம் கனவின் மீது கடிவாளமிட்டு, நாம் நினைக்கும் திசையில் அதனைச் செலுத்த முனையும் போது, நம் கனவுகளெல்லாமே - ஆக்கப்பூர்வமான செயல் திட்டங்களாகவும், நம்பிக்கை நங்கூரங்களாகவும், நனவாகவல்ல விடிவெள்ளிகளாகவும், நம்முள்ளீவிட முடியும் என்பதில் எந்த ஜயமும் தேவையில்லை.

நமக்கே தெரியாமல், நம்முள் புதைந்து கிடக்கும் ஆழ்மனதினுள் - வலைவீசி - ஒடுமீன் ஓட - உருமீன் வரும் வரையில் காத்திருந்து பிடிக்கும் பெருமீனாக - நமது கனவு - உருமாற வேண்டும்.

வருவதையெல்லாம் கனவென்றெண்ணி, அவையெல்லாம் நடந்துவிடுமோ? - என்னும் ஜயப்பாட்டோடு - தடுமாறி - தத்தளித்துக் கொண்டிருப்பதை விட்டு விட்டு -

“வருகிற கனவை வடிவமைத்துக் கொள்கிற பெரும் வாய்ப்பை நாமெல்லோரும் கைவரப்பெறுவது எப்படி? என்னும் கலையை நாம் அறிந்து கொள்வதே கனவை நனவாக்கும் - நமது புனிதப் பயணத்தின் முதலும் முக்கியமானதுமான படிக்கல்லாகும்.

சரி... மீண்டும் ஒருமுறை நம்மை நாமே கேட்டுக் கொள்வோமா?

கனவென்றால் என்ன?

கனவென்பது... நம்மைப் பொறுத்தவரை-

“காட்சிப்படுத்துதலைக் குறிக்கிறது .

உடனே உங்களுக்குள் ஒரு நுறு கேள்விகள் முனைத்திருக்குமே?

➤ எதைக் காட்சிப்படுத்துவது?

➤ எப்படிக் காட்சிப்படுத்துவது?

➤ எப்போது காட்சிப்படுத்துவது?

என்னும் வினாக்கள் யாவும் ஆய்வுக்குரியவை மட்டுமல்ல, நாம் அறிந்துகொள்வதற்கும் உரியவையாகும்.

இப்போது ஆய்வோம் ...

அறிந்து கொள்ள முற்படுவோம்.

நமது தமிழ்த் திரைப்படங்கள், “காட்சிபடுத்துதலை” நமக்கு வெகுசலபமாக அறிமுகப்படுத்தியிருக்கின்றன.

நாயகன் வரவை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் நாயகி ..., நேரம் ஆக ஆகத் தனது நாயகனைப் பற்றிய கணவுகளில் முழுசிப்போய் விடுகிறாள். பிறகு அவள் கற்பணையுலகில் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கி விடுகிறாள். இது ... -கண்களிரண்டும் விழித்திருக்கும் நிலையிலேயே நிகழத் தொடங்கிவிடும். அது அடுத்தடுத்த காட்சிகளாய் வடிவெடுக்க ...

நாயகன் புண்ணகையோடு வருவான்; தோன் தொடுவான்; இவள் வெட்கப்பட்டு முகம் மூடுவாள்; நாணுவாள்; அவளோ அவளது கைவிலக்கி விழி நோக்குவான்; அவளது அழகிய முகத்தை ரசிப்பான்; ஆனந்தப் பெருக்கெடுக்க அவளை அப்படியே அள்ளி எடுத்து நெஞ்சோடு அணைத்துக்கொள்வான்.

அவளோ விலகி ஓடுவாள்; அவனும், தொடர்ந்து ஒடி அவளது முந்தானையைப் பற்றி இழுப்பான்; அவள் மூச்சிறைக்க நின்று நிதானிப்பாள் ... அவன் பாடலின் பல்லவியைப் பாடத் தொடங்குவான் இப்படி ...

“பொட்டு வைத்த முகமோ ...
 கட்டி வைத்த குழமோ ...
 பொன் மணிச் சரமோ ...
 அந்தி மஞ்சள் நிறமோ ...”

அவள் சரணத்தில் பங்கு கொள்வாள்.. பாடல் வரிகளில் காதல் பளிச்சிடும். காணும் ரசிகர்களின் கருத்தைக் கவரும்.

அந்தப் பாடல் முடியும் தருவாயில் சட்டென அந்த நாயகி சுயநினைவுக்கு வருவான்.

அப்போது ... கணவில் வந்த அவளது நாயகன் நிஜுத்திலும் - நேரில் வந்து நிற்பான்.

- இது நமக்கெல்லாம் பழகிப்போன விஷயம் என்றாலும் - இந்த யுக்தியில் உள்ள உண்மையை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோமா என்பது தான் கேள்வி.

இப்படித்தான் அன்றாடம் பற்பல விஷயங்கள் நம் கண்முன்னே எனிய முறையில் காட்சிகளாக வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் - நாம் அவற்றிலிருந்து எதையும் பெரிதாய் கற்றுக்கொள்வதில்லை. வெறும், நடப்பாகவோ, பொழுது போக்காகவோ எடுத்துக் கொண்டு விடுகிறோம்.

அப்படியே நாம் எடுத்துக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை; அதனை எப்படிப் புரிந்து கொள்ளக் கூடாதோ அப்படிப் புரிந்து கொண்டு கையாளத் தொடங்கிவிடுகிறோம்.

மாறாக, நாம் அந்தக் காட்சிகளிலிருந்தும் கற்றுக்கொள்ளும்படி நமது மனோபாவத்தை ஆக்கிக்கொண்டுவிட்டால் நாம் காணும் ஒவ்வொரு காட்சியும் - மிகச் சிறந்த அனுபவமாக நம்முள் பரிமளிக்க முடியும்.

- இதன் விளைவு என்ன தெரியுமா?

எல்லா நிகழ்வுகளுமே நமக்கே ஏற்பட்டு, அவற்றிலிருந்து தான் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற கட்டாயம் இல்லாமல், பல்வேறு நுண்ணிய நுட்பங்களை நமது சுற்றுப்புற நிகழ்வுகளிலிருந்தும், சம்பவங்களிலிருந்தும் - நாம் கண்டெடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் - விழிப்புணர்வு மிக்கவர்களாக நம்மால் கூடர்விட முடியும் !

மேற்கண்ட காட்சியில் காதலை எடுத்துக் கொண்டோம். இதனைக் காண்நேரும் இளையோரும் மற்றோரும், “காதலில் மட்டுமே இது சாந்தியம்” என்று எடுத்துக்கொள்வதோடு வாழ்வின் மற்ற கூறுகளுக்கும் இதே அனுகுமுறை பொருந்தும் என்றோ, நாம் மேற்கொள்ளும் அனைத்து முயற்சிகளுக்கும் இது உதவும் - என்றோ உணராதிருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும்.

இரு வகையில் பார்த்தால் நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் எந்த விஷயத்திலுமே நாம் காதல் கொள்ள வேண்டும் என்பது சொல்லப்படாத சத்தியம் !

இப்போது, நமது மகாகவி பாரதியை எடுத்துக்கொள்வோமே ...

“ ஆடுவோமே - பள்ளுப் பாடுவோமே ” என்று பாடி ஆடினார் அவர். பாடச் சொன்னதோடல்லாமல் ஆடவும் அழைக்கிறாரே பாரதி - எனும் வியப்புக் கலந்த வினாவோடு நாம் நிமிர்ந்து நோக்கும் போது ...

அவரின் தீர்க்கதரிசனம் நம்மை, மேலும் வியப்பில் ஆழ்த்தி விடுகிறது.

“ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம்” - என்று பாடுகிறார், ஆடுகிறார் அதுமட்டுமல்ல ... ஆர்ப்பரிக்கிறார்.

அதாவது ... நடக்காத ஒன்றுக்காக நம்மைக் கூத்தாடச் சொன்னவர் பாரதி. அன்று அவரோடு வாழ்ந்த எத்தனையோ மனிதர்களுக்குத் தோன்றாத அது - அவருக்கு மட்டுமே தோன்றியது.

அதெப்படி, 1921 ஆம் ஆண்டிலேயே மறைந்துவிட்ட பாரதியால் மட்டும் 1947 ல் வரவிருந்த சுதந்திரத்தை ஏற்கனவே பெற்றுவிட்டதைப் போன்றதொரு உணர்வை உள்வாங்க முடிந்தது? உள்வாங்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் உலகறியப் பாடலாக்கிக் கொண்டாடவும் எப்படி முடிந்தது?

வேறொன்றுமில்லை ...

அவன் எதை இதயப்பூர்வமாய் என்னினானோ, எதற்காகக் காத்திருந்தானோ அதில் திண்ணமாய் இருந்தான். எனவேதான், நடக்காத ஒன்றை - நடந்துவிட்ட ஒன்றாகக் காட்சிப்படுத்துகிறான். அதனை நாமும் உள்வாங்கும்படி - ஒட்டுமொத்தமான அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து கொண்டாட வேண்டுமென்னும் உந்துதலால் - நம்மையெல்லாம் அழைத்து மகிழ்கிறான்.

பாரதியின் அந்தக் கவிதை வரிகளை நீங்கள் மீண்டும் ஒரு முறை முழுமையாக வாசித்துப் பாருங்கள். அழுத்தமாக உணர்ச்சிப் பூர்வமாக உச்சரித்துப் பாருங்கள்.

அதில் அவனது ஆன்மாவின் துடிப்பை, உண்மையான குதுகல உணர்வை - உங்களால் உணரமுடியும். பாரதியின் காலத்தில் அவரோடு வாழ்ந்த பலருக்கும் “சுதந்திரம் விரைவில் வரப்போகிறது” - என்னும் எண்ணம் இருந்தது உண்மை. ஆனால் மகா கவிக்கு மட்டும்தான், “அது வந்து விட்டது” - என உணர்ந்து - அந்த சுதந்திரச் சூழலில் வாழ்ந்து பார்க்கவும் - வாழ்ந்து மகிழவும் முடிந்திருக்கிறது. இதுதான் அவரது தீர்க்கமான பார்வைக்கான சாட்சி.

“என்று தணியும் இந்த சுதந்திர தாகம்? ” - என்று ஏங்கிய பாரதியால்தான் சுதந்திர இந்தியாவை - காட்சிப்படுத்திப் பார்க்க முடிந்திருக்கிறது. அன்றைய அவல நிலையாகிய அடிமைச் சூழலில் -கூட, விடுதலை பெற்று உயரும் உன்னத நிலையை - தமது விழிகளால் கண்டுணர முடிந்திருக்கிறது. எனவே தான் ...

“ ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா வா வா... ”

உறுதி கொண்ட நெஞ்சினாய் வா வா வா... ”

-என்றும் பாட முடிந்தது.

பாரதியின் கண்கள் ஒளி கொண்டவை; காலங்களை ஊடுறுவிக் காண முடிந்தவை! பாரதியின் நெஞ்சமோ - உறுதி கொண்டது; எண்ணியதை எண்ணியாங்கு எய்தும் திண்ணம் கொண்டது.

அப்படிப்பட்ட “திண்ணமான எண்ணத்தையே” - நாம் “கனவு” எனக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே தோழர்களே...

பாரதியின் வழிவந்த நம்மாலும் ஒளிகொண்ட கண்களுக்கும் - உறுதி கொண்ட நெஞ்சத்துக்கும் - சொந்தக்காரர்களாக முடியாதா என்ன?

எல்லாம் நம் கைகளிலேயே இருக்கின்றது... நாம் காணப்போகும் கனவு உட்பட ! - நாமும் அத்தகைய உறுதியான கனவு காணும் வல்லமை கொண்டவர்களாக வாழ முடியும் !

முனைந்து முயன்றால் முடியாதது ஏதுமில்லை நன்பர்களே.

ஆம் ! நம் அடிமனதில் அடித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒயாத ஆசை அலைகள் ஏக்க அலைகள், எதிர்பார்ப்பு அலைகள், ஆக்க அலைகள் என அலைகள், அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து ...

ஓங்கார அலையாக, நம்மை இடைவிடாது இயக்கவல்ல ஒரு மாபெரும் கனவலையாக - உருமாற்றி - அவற்றை நனவாக்கும் முயற்சிகளில் நாளும் முனைவோம் ...

“தன்னம்பிக்கை முனையை நாம் அடைவோம்.” என்னும் உறுதிமொழியை நாம் அனைவரும் - இன்றே நம்முள் ஏற்படுத்திக் கொள்வோம்.

3. கனவை ஆக்குவோம்

கனவை நனவாக்குவது இருக்கட்டும்; “கனவை ஆக்குவது எப்படி?” - என்பதை அறிந்து தெளிய வேண்டுமெல்லவா?

எது ஆக்கப்பூர்வமானதோ;

எது ஒருவருக்கு ஊக்கம்தாவல்லதோ

எது பயன் விளைக்க வல்லதோ

அதுவல்லவா அற்புதமான கனவாக விளங்க முடியும்?

நாம் குறிப்பிடும் கனவானது உறக்கத்தில் தோன்றி மறைவதல்ல; அது விழிப்பில் நிகழ வேண்டியது; விழிப்புணர்வால் உருவாக்கப்பட வேண்டியது; நாமே விரும்பி ஏற்படுத்திக் கொள்வது.

அனிச்சைச் செயலாக நடைபெற்றுவரும் ஒன்றை இச்சைச் செயலாக - ஆக்க விழைவதையே - இனிக் கனவென்று அழைக்கப் பழகுவோம்.

நாம் “விழைவதைக்” கனவென்றும், அந்தக் கனவு ‘விளைப்பதை’ - நனவென்றும் இனிக் கொள்வோம். நண்பர்களே...

இனி நமக்குக் கெட்ட கனவுகளே வரக்கூடாது. நல்ல கனவுகளன்றி வேறெந்துவும் நம்மையறியாமல் கூட நமக்குள் நுழைந்துவிடக் கூடாது.

“அப்படித் திட்டமிட்டுக்கொண்டு கனவுகளை வரவழைக்க முடியுமா? இது நடைமுறையில் சாத்தியமா?” - என்றிரல்லாம் சந்தேகங்கள் எழக்கூடும், எழுகிறதல்லவா?

எழுந்தால் ... அது நியாயம் தான். எனெனில், இப்படியொரு கனவுப் பழக்கம் - இதுவரை நம்மிடம் இல்லாதிருந்ததே இதற்குக் காரணம்.

யாரும்... கனவை - தாமாகவே வலிய வரவழைத்துக்கொண்டதாக இதுவரை நாம் கேள்விப்பட்டதில்லை அல்லவா? எனவேதான் கனவின் மீது இப்போது நாம் செலுத்தும் பார்வை “புதிய பார்வை” ஆகிறது.

தோன்றினாலும்,அது உண்மையல்ல. அது நமது மனோபாவத்தின் பிரதிபலிப்பாகவே தோன்றி மறைகின்றது.

“கனவுக்கு-மனமே ஸுலாதாரம்” - என ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டால், ஒன்று தெளிவாய் பிடிபட்டுவிடும். நமது மனமானது பலம் பொருந்தியதாகத் திகழுமென்றால் - நம்மால் சலனமற்ற - தயக்கமற்ற - அச்சமற்ற - ஜயமற்ற ... தீர்க்கமான, தெளிவான கனவுகளைக் கண்டடைய முடியும்.மாறாக மனம் பலவீனங்களால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருக்குமென்றால் - விளைவு - கெட்ட கனவுகளாகவே வடிவெடுக்கும்.

எனவேதான் நாம் ஒவ்வொருவரும் பாரதியைப்போல் பலம் பொருந்திய மனதுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக உருப்பெற வேண்டும்.

“பலமே வாழ்வு...

பலவீனமே மரணம்..”

- என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர்.

அதற்கு ... முதலில் நமது மனதை நலம் நிறைந்த நிலமாக, பயன் விளைக்கும் களமாகப் பண்படுத்தவேண்டும். அப்படிப் பண்பட்டபின் - அந்த மனநிலத்தில் கனவு குறித்த நமது புதிய எண்ணங்களை - வீரிய விதைகளாக, தரம் நிறைந்த விதைகளாக - இன்றிவிருந்து தூவ முனைய வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல...

இன்றைய விதைகளே, நானைய மரங்களாக வளர்ந்து - நறுமனம் கமமும் மலர்களாக மலர்ந்து, இனிமை தரும் கனிகளாகக் கனியக் காத்திருக்கின்றன என்பதை, நம் மனக் கண்ணில் காட்சிகளாகக் கொண்டு வந்து பார்க்க வேண்டும்.

அவ்வாறு அனு அனுவாகக் கண்டு உணரப்பட்டு, விளைவிக்கப்பட்ட “கனவு - விதைகள்” தாமே

காந்தியர் கண்ட இந்திய சுதந்திரமும் ...

கொலம்பஸ் கண்டதைந்த அமெரிக்க நிலமும் ...

ஷாசன் கண்டெடுத்த மின்சார விளக்கும் ...

மார்க்஝ோனி கேட்டுணர்ந்த வானொலியும்!

இவை மட்டுமின்றி -

வரலாறு காட்டும் என்னைற் பலித்த கனவுகளும் !

❖ ❖ ❖

“கனவுகளின் பலன்” - என்பது காண்பவரின் மனதில் விதைக்கப்படும் விதையைப் பொருத்ததே.

மனமென்னும் நிலத்தில்

“விதை விதைத்தவன்

விதையறுப்பான்”

“வினை விதைத்தவன்

வினை அறுப்பான்”

- என்பது பழமொழி மட்டுமல்ல; அது உலக நியதியும்; உயிரின் விதியும் கூட..

எனவே கனவை “ஆக்க முற்படும்” நமது நோக்கம், “ நமது கனவுகளைச் செம்மைப்படுத்துவதே ” ஆகும்.

செம்மைப்படுத்த வேண்டுமெனில் - நாம் காணவேண்டிய கனவுகளின் மீது நம் கவனத்தைக் குவிப்பதே ஒரே வழியாகும்.

“அதென்ன கவனக்குவிப்பு ?” -

என்று கேட்கக் தோன்றுகிறதல்லவா? இதோ சற்று விரிவாகக் காணபோம்.

நன்பர்களே ... எதிலாவது நமது கவனம் முழுமையாகக் குவிந்திருக்கிறதா? நன்றாக யோசித்துப் பாருங்கள் ...

இன்றைய சூழலில் நமது கவனமானது பல்வேறு வகைகளில் சிதறுண்டு கிடக்கிறதல்லவா? தகவல் பரிமாற்ற யுகமாகிய இக்காலத்தில் ஒரே தகவல் பல்வேறு விதமாய் மருவி - மனதை அலைக்கழிக்கிறது. எதுபொய்? எதுமெய்? - என இனம் பிரிக்க முடியாதபடி செய்திகள் நம்மைச் சிதறடிக்கின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு இளைஞரை நாம் எப்படியெல்லாம் சிதறடிக்கிறோம் என்று பாருங்களேன்.

ஒருவர், அவனை “மேற்படிப்புக்குப் போ” - என்கிறார்
 இன்னொருவர், அவனை “வேலை தேடு” - என்கிறார்
 வேறொருவரோ, “ஒரு தொழில் தொடங்கு, அதுவே நல்லது.”
 என்று அறிவுரை வழங்குகிறார்.

மற்றுமொருவர், “வெளிநாட்டுக்குப்போய் சம்பாதி” - என்கிறார்.

இன்றைய நிலையற்ற அரசியல், பொருளாதாரம், மற்றும்
 சமூகச்சூழலில் இந்த இளைஞர்கள் எதில் மனங்குவிப்பான்? - எதைத்
 தேர்ந்தெடுப்பான்?

எது தேவை?

எது விருப்பம்?

எது நல்லது?

எதைத் தேர்ந்தெடுப்பது?

எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது?

எதன் அடிப்படையில் முடிவெடுப்பது?

எப்படித் தொடங்குவது? - எனத்

தெரியாத நிலையில் - இன்றைய உலகம் தடுமாறும் நிலை
 வருந்தத்தக்கதாய் இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட தெளிவற்ற நிலையில் ஒருவரின் மனம்
 சலனமுறுவதும், சபலப்படுவதும், தடுமாறுவதும், தடம் மாறுவதும்,
 தவிர்க்க இயலாத்தாகி விடுகிறது.

எனவே தான், கனவை நனவாக்க விரும்பும் கனவான் களெல்லாம்,
 தமது கவனத்தை, தாம் காணவேண்டிய கனவின் மீது குவிக்க வேண்டியது
 அவசியமாகிறது.

ஒரு லென்ஸின் உதவியால் எப்படி சூரிய ஓளியை - ஒரு சிறு
 புள்ளியில் குவிக்க முடிகிறதோ, அப்படி - நம் கவனம் முழுமையையும்
 ஓரிடத்தில் குவிக்க முடிகிறபோது

அந்த அற்புத சக்தியானது, நாம் எதில் நமது கவனத்தைக் குவிக்கிறோமோ, அதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மலரச் செய்து - நம் மனம் இனிக்கும்படி - நமக்குக் கைகூடச் செய்துவிடும் ஆற்றல் படைத்ததாகும்.

ஒரு ஜென் கதையைப் பார்ப்போம் ...

வழக்கம்போல் ஒரு ஜென்குரு - தன் சீடர்களைச் சந்தித்த ஒரு மாஸைப்பொழுது ...

புதிதாய் வந்திருந்த ஒருவர் கேள்வி ஒன்றைக் கேட்டார்.

“குருவே ... நான் உண்ணுகிறேன்; உறங்குகிறேன் ஆனால் ... என் மனதில் நிம்மதியே இல்லை” - என்றார்.

கேள்வியை மனதில் உள்வாங்கிக் கொண்ட குரு, “ உண் ... உறங்கு” - என்று கூறிவிட்டு எழுந்து சென்றுவிட்டார். வந்திருந்தவருக்கு எதும் புரியவில்லை. இனி அவரால் மறுநாள்தான் குருவைச் சந்திக்க முடியும் - என்பதால் அடுத்த நாள்வரை அவர் அங்கேயே தங்கியிருந்தார்.

மறுநாளும் வந்தார். குருவும், சீடர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தார். வந்திருந்தவரும் தனது ஐயப்பாட்டை விளினார். முதல் நாள் கேட்ட அதே கேள்விதான். குருவின் பதிலும் அதுவாகவே இருந்தது.

இப்படியே ஐந்து நாட்கள் உருண்டோடிவிட்டன. வந்திருந்தவரின் ஐயப்பாடும் தீர்ந்தபாடில்லை.

குருவின் பதிலால் - தன் ஐயம் தீர்ப்பெறாத வருத்தத்தோடு விடைபெறும் முடிவுக்கு வந்தார். என்றாலும் இறுதியாக ஒரு முடிவெடுத்தார். குருவிடம் கேட்கத் தயங்கி, அவருடைய சீடர்கள் ஒருவரை அணுகிக் கேட்கத் தீர்மானித்தார்.

ஒரு சீடரை அணுகி, தனது விளாவையும், அதற்கான குருவின் பதிலையும் - அதன் உட்பொருள் தனக்குப் புரியாததையும் விளக்கினார்.

சீடரும் விளக்குவதற்கு முற்பட்டார், “ ஐயா நீங்கள் உண்கிறீர்கள்; நன்றாக உறங்குகிறீர்கள், ஆனாலும் உங்களுக்கு அமைதி இல்லை ... அப்படித்தானே?” - என்றார்.

“ ஆமாம் ... ஆமாம் ... அதுதான் எனக்குப் பெரும் தொல்லையாக இருக்கிறது” - என்றார் வேகமாக விடையைப் பெரும் ஆவலோடு!

உடனே சீடர் விவரிக்கத் தொடங்கினார். நீங்கள் உண்பதாகக் கூறிகிறீர்கள்; உறங்குவதாகவும் கூறுகிறீர்கள் ... ஆனால் நிம்மதி இல்லை என்று வருந்துகிறீர்கள் - அப்படியென்றால் என்ன பொருள் ?

நீங்கள் உண்ணும் போதும், உறங்கும் போதும் கூட நிம்மதி இல்லை என்ற எண்ணத்துடனேயே இருக்கிறீர்கள் அதாவது ... நீங்கள் உண்ணும் செயலைச் செய்யும் போது உண்ணும் செயலில் உங்கள் மனம் ஈடுபடவில்லை; உண்பதில் உங்கள் மனம் இயங்க வில்லை; உணவை ரசிக்கவில்லை; அதனால் உணவும் ருசிக்கவில்லை. காரணம் உங்கள் மனமானது வேறு ஏதோ ஒரு நினைவிலோ அல்லது கவலையிலோ கழன்று கொண்டிருக்கிறது.

நீங்கள் உறங்கும் போது. “ உறங்க வேண்டும்; உறங்கப்போகிறோம்; உறக்கம் சுகமானது; உறக்கம் அமைதியானது; உறக்கம் நம்மைப் புதுப்பிப்பது; உறக்கம் நமக்குப் புத்துணர்ச்சி தருவது; உறக்கம் என் உடலையும்; உள்ளத்தையும் - எனது அடுத்த இயக்கத்திற்குத் தயார் செய்கிறது” - என்ற ஆக்கப்பூர்வமான எண்ணம் ஆரோக்கியமான எண்ணம் இல்லாமல் இருப்பதுதான், உங்கள் நிம்மதியின்மைக்கு உண்மையான காரணம்.

உறங்கும் போதுகூட - உங்கள் மனம் உங்களிடம் இல்லை. அது வேறு எதையோ எண்ணியபடி எங்கெங்கோ அலைகிறது. அலைபாயும் மனதில் நிம்மதி எங்கிருந்து வரும். ஒரிடத்தில் குறியும் மனதால்தான் உண்ணதமான ஆண்ந்தத்தை அடைய முடியும்.

இப்போது கூடப் பாருங்களேன் நீங்கள் ஒரு கேள்வியைச் சுமந்து கொண்டு அதற்கான - விடை, வெளியில் இருப்பதாக அலைந்து கொண்டே இருக்கிறீர்கள். இந்த அலைக்கலே உங்கள் மனதிம்மதியைக் கெடுத்துவிடப் போதுமானதல்லவா? ... இந்தக் கேள்வியைச் சுமந்து கொண்டு எங்கள் குருவிடம் வந்தீர்கள்... ஏன் வந்தீர்கள்? குருவிடம் விடை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் தானே ...

நம்பிக்கையோடு வந்த உங்களுக்கு அவர் சொன்ன “ சின்னாஞ்சிறு பதில்களில் அடங்கியிருந்த சூட்சமத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போனது ஏன்? ” - உங்கள் மனம் - குருவிடம் குவியவில்லை; உங்கள் மனமானது அவர் பதில், பொருள் பொதிந்தது என்று கருதவில்லை. மாறாக உங்கள் மனம் குருவின் பதிலையே ஜயப்படத் தொடங்கிவிட்டது. விளைவு உடல் அலைச்சல்; ஒயாத மன உளைச்சல். ஐந்து நாட்களாக அலைந்திருக்கிறீர்கள் ... உங்களைப் பார்க்கும்போது பரிதாபமாக இருக்கிறது. உங்கள் நிம்மதி உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது என்பதை எப்போது உணரப் போகிறீர்களோ அன்றுதான் நீங்கள் நிம்மதியோடு இருப்பீர்கள் ... உண்மைதானே?

எனவே இன்றீசிருந்து நீங்கள் எதைச் செய்கிறீர்களோ அதிலிருங்கள்; அதாவது எதைச் செய்கிறீர்களோ அதிலேயே உங்கள் மனம் குவிந்திருக்கட்டும்... அல்லது உங்கள் மனம் எதில் குவிகிறதோ அதையே செய்யுங்கள். நிம்மதி உங்கள் வசம் உறைந்திருப்பதை உணரவிர்கள்; அதை கண்டடைந்து கொண்டாடத் தொடங்குவீர்கள்” - என்று குருவின் சீடர் விளக்கினார்.

வந்திருந்த விருந்தாளிக்கு அப்போதுதான் விபரம் புரியத் தொடங்கிற்று. அவர் எதைச் செய்தாரோ அதில் அவரது மனம் குவியாமல் வேறு ஏதோ ஒரு எண்ணத்தில் அது சுழன்றுகொண்டிருந்தது என்பதை உணரத் தொடங்கினார்.

ஆகவே நன்பர்களே -

“ கவனக் குவிப்பு ” - என்பது, எதைச் செய்கிறோமோ அதில் மனதை வைத்திருப்பதாகும்.

அப்படிப் பார்க்கையில், - இனி நாம் அனைவரும் நாம் காணவிருக்கும் - காண விரும்பும் - கணவின்மீது நமது கவனத்தைக் குவிப்பது அவசியமாகிறது.

சரி ... பொதுவாக ...

நாம் எதில் கவனத்தைக் குவிக்க வேண்டும் ?

என்னைப் பொருத்தவரை,

- ❖ நமது தேவையை உணர்வதிலும்
- ❖ நமது ஆர்வத்தை அறிவதிலும் -
நமது கவனத்தைக் - குவிப்பது மிகவும் அவசியமாகிறது.
- ❖ ஏனெனில் யார், தன் தேவையை உணரவில்லையோ யாருக்குத்
தனது ஆர்வம் எதுவெனத் தெரியவில்லையோ -
அவரால் எதையும் அடைய முடியாது.
எனெனில், அவருக்குத்
தான் சென்றடைய வேண்டிய இடமோ
பயணம் செய்ய வேண்டிய திசையோ ...
புறப்பட வேண்டிய நேரமோ, வேகமோ
எதுவும் பிடிப்பாது.

அப்படிப் பிடிப்பாத ஒருவரின் மனமானது, ஓரிடத்தில் குவியாமல் சிதறிக் கிடக்கும். அத்தகைய மனதிலிருந்து உற்பத்தியாகும் கனவுகளும் சிதறுண்டு போகுமேயன்றி ஆக்கப்பூர்வமாக உருப்பெற முடியுமா?

கவனம் சிதறாமல் - கருவாகி - மண்ணில் உருவாகி - நூற்றாண்டுகள் பல கடந்தும் - மங்காப்புகழ்பெற்று உலகவானில் அதிசயங்களாய் தம்மைப் பறைசாற்றிக் கொண்டு மின்னும் ஏழு அம்சங்களும் - மானுடம் கண்ட கனவுகளால் உருப்பெற்ற நனவுகள் தாமே ! அது ...

- * மன்னர்களையெல்லாம் தன்னுள் அடக்கி, 4500 ஆண்டுகளுக்கு முன் எகிப்தின் இலக்கணமாய் எழுந்து நிற்கும் 480 அடி உயர சுவர்நூலிக் கோபுரங் கொண்ட பெரும் பிரமிடுகளானாலும் சரி...
- * கி.மு.200ல், 2400 கி.மீ நீளத்தில் சீனாவின் பாதுகாப்புக் கருதி அமைக்கப்பட்டு, சந்திரனுக்கு சென்ற விண்வெளி வீரர்களின் [1969ல்] பார்வைகளில் பூமியில் தென்பட்ட ஒரே பெருஞ்சுவராணாலும் சரி...

- * 1889ல் எழுப்பப்பட்டு கம்பீரமான தோற்றத்துடன் பாரிசில் காட்சியளிக்கும் 1050 அடி, இரும்பு கோபுரமாம் ஈஃபில் டவர்-ஆணாலும் சரி..
- * மும்தாஜின் நினைவாக ஷாஜஹானால் - யமுனை நதிக்கரையில் [20,000 தொழிலாளர்கள் 20 ஆண்டுகள் பாடுபட பளிங்கினால் எழுப்பப்பட்டு - காதலின் நினைவுச்சின்னமாய் ஆக்ராவில் காட்சியளிக்கும் தாஜமஹாலானாலும் சரி..
- * இத்தாலியின் பீசா நகரத்தில் கத்தீரல் சதுக்கத்தில் வெண்ணிறச் சலவைக்கல்லால் ஆன மணிக்சுவண்டாகக் திகழும் 179 அடி [பைசா] சாம்ந்த கோபுரமானாலும் சரி...
- * 1884ல் பிரஞ்சுமக்களின் அண்புப் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்டு, நியூயார்க் தீவில் 148 அடி பீடத்தில் 148 அடி உயரமாய், 2 லட்சம் கிலோ எடையில் [ஆங்காட்டிவிரல் மட்டும் 8 அடி நீளம்] நின்று -வசீகரித்துக் கொண்டிருக்கும் நினைவுச்சின்னமாகிய “சுதந்திரதேவி சிலை” (Statue of Liberty) யாயினும் சரி...
- * 102 தளங்களை உள்ளடக்கி, 1250 அடி உயரத்தில் 1931 “மே” மாதம் அமைக்கப்பட்டு நியூயார்க்கில் நின்று உலகை ஈர்க்கும் எம்பயர் எஸ்டேட் கட்டிடமானாலும் சரி...
 - உலகையே அண்ணாந்து பார்க்க வைக்கும் மேற்கண்ட அதிசயங்களெல்லாம் முதலில் “மனித மனங்களில் கனவாகி” -பிறகு மண்ணிலே நனவாகி நிற்கும் அற்புதங்கள் தாமே !
 - வாருங்கள் நன்பார்களே ...

நமது வாழ்வையும், வண்ணமயமான, வளமான கனவுகளால் - அதிசயமாக்கி மகிழ்வோம். அதற்கான வழிகளை - வரும் அத்தியாயங்களில் விரிவாகக் காண்போம் !

4. கற்பணச் - சிறகுகள்

பலவற்றின் மீதும் பரந்து கிடந்த மனதை இப்போது நமது கனவின் மீது குவிக்கப் பழகியாயிற்று. இனி ... அந்தக் கனவின் மீதான நமது பார்வையை மேலும் மேலும் விரிப்போம்.

கனவென்பது ... பலபொருள் தாங்கும் ஒரு குறுஞ்சொல்லாக மலர்ந்திருக்கிறது. உற்று நோக்கினால் ...

கனவே	-	தேவையாக ...
கனவே	-	இலக்காக ...
கனவே	-	நம்பிக்கையாக ...
கனவே	-	காதலாக ...
கனவே	-	தொடக்கமாக ...
கனவே	-	முடிவாக ...
கனவே	-	நனவாக ... அதாவது

கனவே - நாம் வாழும் வாழ்வாக வளர்வதையும், வளர்ந்து மலர்வதையும் - மலர்ந்து மணம் வீசுவதையும் நாம் உணர முடியும்.

இதுவரை கனவென்பது ...

“உறக்கத்தில் வருவதாய்”

“தானே தோன்றுவதாய்”

“எப்போதோ காட்சியளிப்பதாய்”

“எப்படி வேண்டுமானாலும் காட்சி தருவதாய்”

இருந்து வந்தது.

ஆனால் ...

இனி நாம் காணவிருக்கும் கனவானது ... நம்மால் “நிர்மாணிக்கப்படுவதாய்” ... விழிப்பில் உணரப்படுவதாய்

“இப்படித்தான்” - எனத் தீர்மாணிக்கப்படுவதாய் எப்போதும் நம் மனதில் ஓளிர்வதாய் உருவெடுப்பதாகும் !

“ கனவை நனவாக்குவோம்” - என்றால் என்ன பொருள்? ”

நனவே மெய்யென்றும்

கனவைப் பொய்யென்றும் கொண்டால் அது சரியாகுமா?

“ கனவை நிஜமாக்குவோம்” - என்கிறோமே, நனவென்றால் அது நிஜமென்றும், கனவென்றால் அது நிழலென்றும் கொள்ளுதல் சரியாகுமா?

என் கேள்வி இதுதான் ...

நிஜமின்றி நிழல் தோன்ற முடியுமா?

தோன்ற முடியாதல்லவா!

“நிஜம் வேண்டும் ... நிழலை ஆக்க!” ஆகவே நிஜமாக வேண்டிய நிழலை நாம் நம் மனதில் நிழலாட விடவேண்டும். அதன்பிறகு பாருங்கள் நலமும் - வளமும் - அமைதியும் - ஆனந்தமும் நம் மனதைக் கொண்டாடும் !

★★★

1970 களில் மக்களின் மனதைக் கொள்ள கொண்ட கவிஞர் மீராவின் ஒரு கவிதை நூலின் - தலைப்பை இங்கே நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

“கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள்” - என்பதுதான் அது.

நம்மைப் பொறுத்தவரை, கனவுகளும் கற்பனைகளும் வெறும் காகிதங்கள் அல்ல. அவை, காவியங்களாக உருவெடுக்கவல்ல கருக்கள் ஆகும். ஆகவே நாம், நம் கனவுகளையெல்லாம் “ “கரு”வாக்குவோம். அவற்றை வளர்த்து அனைவருக்கும் பயன்தரும் நனவுகளாய் “உரு” வாக்குவோம். அதுவே நமது இலட்சியமாகட்டும் !

நம்மிடம் கனவுகள் இல்லையென்றால் என்னவாகும்?

★ நம்மிடம் இலக்கு - என்று ஏதுமிருக்காது.

★ இலக்கு இல்லையெனில் நமக்கு நமது திசை தெரியாது.

★ திசை தெரியாத போது நமது பயணம் நடைபெறாது.

★ பயணம் நடைபெறாதபோது நமது வாழ்க்கை இனிக்காது.

★ இனிக்காத வாழ்க்கை எப்படி சுகமாக இருக்கும்?

★ சுகமற்ற வாழ்க்கையை வாழ்வதனால் என்ன பயன்?

- ★ சுகம் பெறாத வாழ்க்கையைப் போன்ற சோகம் வேறு எதுவாக இருக்க முடியும்?
 - ★ சோகமே சுகமானால், வாழ்க்கை - நாம் இமுக்கும் பார் வண்டியாக மாறிவிடாதா?
 - ★ வாழ்க்கை ஒரு பாரவண்டியாகிப் போனால் விரக்தியே மிஞ்சுமல்லவா?
 - ★ விரக்தியையே மிச்சமாகவும், நமது ஏச்சமாகவும் ஆக்குவதற்காகவா இந்தப் பிறவி? மாறாக ...
 - ★ நம் கைவசம் கனவுகள் இருக்குமானால் வாழ்வின் பொருள் விளங்கும்.
 - ★ நம் வாழ்க்கை பலருக்கும் பயன் விளைக்கும்.
 - ★ பயன்விளைப்பதால் நம் மதிப்பு உயரும்.
 - ★ மதிப்பு உயர்வதால் நம் வாழ்க்கை இனிமையாகும்! ஆகவே ...
- “ கனவு காணுதல் ” - என்பது நமது மேம்பாட்டுக்கான பெருவழி - என்பது புலனாகிறது அல்லவா?

★ ★ ★

இதுவரை நாம் கனவின் பொருள் குறித்துக் கண்டோம். இனி கனவு காணுதல் என்னும் செயல்வடிவம் பற்றிக் காண்போம். இது பற்றிய தெளிவு நம்மில் பலருக்கும் இதுவரை கிடைக்காதிருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

“ கனவு காணுதல் ” - என்பது ...

1, நமது இலக்குகளை, குறிக்கோள்களை - காட்சிகளாக்கிப் பார்ப்பதும். களிப்பதும் ஆகும்.

2, அந்தக் காட்சிகள் “நம்பிக்கை பிம்பங்களாக” நம்முன் விரிந்து செல்ல அனுமதிப்பதும். அந்தக் காட்சிகள் தரும் உணர்வுகளை அப்படியே உள்வாங்கி அனுபவிப்பதும். அத்தனையும் நம்மிடம் வாய்த்துவிட்டதாய்ப் பூரிப்பது. அந்தப் பூரிப்பு உணர்வால் கண்கள் ஒளி கொள்வது.

- 3, “இன்மை” - உணர்வுகளையெல்லாம் புறந்தள்ளிவிட்டு, இருப்பு-உணர்வுகளைக் கையகப்படுத்தி, வசப்படுத்தி வளர்த்தெடுப்பது ஆகும் அல்லது
- 4, நிறை உணர்வுகளால் நிறைவது ஆகும் இன்னும் எளிமையாகச் சொல்லவேண்டுமானால் ...
- 5, வறுமை உணர்வுகளிலிருந்து விடுபட்டு, வளமை உணர்வுகளோடு வாழுத் தொடங்குவது
இவையே கனவு காணுதலின் உன்னதமான நோக்கமாகும்.

இந்த அருமையான உண்மையைத்தான் கவிஞர் கண்ணதாசனின் எளிய வரிகள் - அழகாக எடுத்துரைக்கின்றன... ஆனால் அந்தப் பாடல் சென்று சேர்ந்த அளவிற்கு - அந்தப்பாடல் தந்த “பாடம்” அனைத்து நெஞ்சங்களிலும் பதிந்ததா? - என்பது ஒரு பெரிய கேள்விக்குறிதான்!

“ மயக்கமா ... கலக்கமா?

மனதிலே குழப்பமா?

வாழ்க்கையில் நடுக்கமா? ”

- எனத் தொடங்கும் பாடலின் இடையில் வரும் ...

“ஏழை மனதை மாளிகை ஆக்கி

இரவும் பகலும் காவியம் பாடு ! ” - என்னும் வரி

நாம் காணவிரும்பும் கனவினைத்தான் வலியுறுத்தி நிற்கிறது. ஏழையாகவே எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் நமது மனதைப் - (மாளிகையாக) பெரும் அரண்மனையாகக் கற்பனை செய்து “ நானும் பொழுதும் காவியம் பாடுங்கள்” - என்கிறார்.

- இதுதான் கனவு காணச் சொல்லும் கவிஞரின் அறைக்கவல்.

- “ இது எப்படிச் சாத்தியம்” - என்றே நமது ஏழை மனம் மீண்டும் மீண்டும் கேள்வி கேட்கும்.

அதுமட்டுமல்ல ...

காலமெல்லாம் ஏழை என்னும் ஏக்கத்துடனேயே வாழ்ந்து நொந்துபோன மனதில், ஊக்கத்தை நோக்கி இட்டுச் செல்லும் அற்புதமான - அவசியமான முயற்சியே இந்தக் கணவு காணச் சொல்லும் புதிய யுத்தியாகும்.

கணவு காணச் சொல்லும் நமது குடியரசுத் தலைவரின் புதிய பார்வையும் - புதிய வார்த்தைகளும் இந்த இந்தியத் துணைக்கண்டத்தையே - வெகு விரைவில் வல்லரசாக்கவல்ல - புதிய வாழ்க்கையை நோக்கி இட்டுச் செல்லும்! - என்பதில் எனக்கு எந்த ஜயமுமில்லை.

வாசகர்களே ...

ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டது போல்
கனவென்பது ...

* இலக்கின் காட்சியாக அமைய வேண்டும்

* வாழ்வென்னும் வழிப் பயணத்திற்கான வரைபடமாகவும்

* நாம் அடைய முனையும் தன்னம்பிக்கை முனையின் பிம்பமாகவும்

அமைய வேண்டுமே அன்றி - நம்மைத் தடுத்து நிற்கும் பாறைகளாகவோ -

நம்மைப் பின்னோக்கி இழுக்கும் பலவீன வலைகளாகவோ இருக்கலாகாது.

இதனை நமது மனங்களில் நிறுத்தி, கனவுகளை ... மைல்கற்களாக அமைத்துக் கொள்வோம். நம் கற்பனைகள் வளம் பெறும்போது - நம் கனவுகள் - அவற்றின் எதிரொலிகளாகவும், மறு ஒளிபரப்புக்களாகவுமே - நாள்தோறும், கணங்கள் தோறும் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

அப்படிப்பட்ட ...

உறுதியான கற்பனைகள் மற்றும்

திண்ணனமான எண்ணங்கள் யாவும்

வெகு விரைவிலேயே மெய்ப்பட்டே தீரும் - என்பதைத் தான் ...

“ எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப; எண்ணியர்
திண்ணியர் ஆகப்பெறின்” - என்னும்

தெய்வப் புலவரின் திருவாக்கும்” நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது.

எண்ணத்தைத் திண்ணமாக்குவதே; நமது கனவுகளும்,
கற்பனைகளும் நமக்குச் செய்யவிருக்கும் பெரும் பணியாகும்.

எண்ணம் திண்ணமாகிவிட்டால் - வேறென்ன வேண்டும்?

எண்ணற்ற நமது தமிழ் முன்னோர் நிறுவிச் சென்றதைப்போல் -
எண்ணியலை யாவும் ஈடேறக் காண்போம் !

இந்த உறுதி - ஓவ்வொரு இந்தியரிடமும் உருவாகும்போது
ஓவ்வொரு வீடும்; ஓவ்வொரு தெருவும்; ஓவ்வொரு ஊரும்; ஓவ்வொரு
மாவட்டமும்; ஓவ்வொரு மாநிலமும் அதன் தொடர்ச்சியாக ஒட்டுமொத்த
தேசமும் உயர்வுற்று விளங்கும். உங்களில் யாருக்கேனும் ஜயம்
ஏற்படுகிறதா என்ன?

“உள்ளத்து அனையது உயர்வு”

மற்றும்

“உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்”

என்னும் வள்ளுவமும்.

தெய்வீக அருள் வாக்குகளாக திக்கெல்லாம் ஓலிப்பதை
உள்வாங்குவோம். உயர்வான கனவுகளுக்கு இன்றே வித்திடுவோம்.

வித்துக்களெல்லாம் வெகு விரைவிலேயே வெகுமதி மிக்க
விளைவுகளாக மலர்வதை நாம் நம் கண்கள் குளிரக் காண்போம்.அதற்கு
முன்னோட்டமாக “ கனவு காணும்” உள்ளத நிலையை அடைவதற்கான
எளிய வழிமுறைகளை இங்கே காண்போம்!

முதலாவதாக நாம் புரிந்து கொள்ளவிருப்பது நமது “மூன்றையைப்” பற்றித்தான்.

நாம் பலவற்றைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள நமக்கு உதவும் மூன்றையைப் பற்றி நாம் அறிந்து கொண்டிருப்பது மிகவும் குறைவே.

நம்மைப் போன்ற சாமானியர்கள் பலரும், மூன்றையின் ஆற்றலில் - நூறில் ஒரு பங்கைக் கூட முறையாகப் பயன்படுத்துவதில்லை என்கிறது புள்ளி விபரம்.

மிகப்பெரிய அறிவியல் அறிஞர்கள் கூட, நூறில் பத்துப் பங்கைத்தான் பயன்படுத்தியிருப்பதாக அறிவியல் கூறுகிறது. அத்தகைய ஆற்றல் மிகு மூன்றையைப் பற்றி இப்போது காண்போம்.

நமது மூன்றையானது ...

இரண்டு பாகங்களாக, இடம் வலமாக நம் மண்ணை ஓட்டுக்குள் இடம் பெற்றுள்ளது.

இடது மூனை - நம் உடலின் வலது பாகத்தைம், வலது மூனை - நம் உடலின் இடது பாகத்தையும் இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. என்றாலும்

இடது மூனைக்கும், வலது மூனைக்கும் இடையே சிறப்பான வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

இவற்றை இப்போது இங்கு காண்போம்.

இடது மூனையின் சிறப்பு இயல்புகள்	வலது மூனையின் சிறப்பு இயல்புகள்
1. காரண-காரிய ஆராய்ச்சியில் இயங்குவது	உணர்வு ரீதியில் இயங்குவது
2. விரிவான விளக்கங்களின் அடிப்படையில் இயங்குவது	படங்களும், பிம்பங்களுமாக உருவகம் செய்து கொள்வது.

3. உண்மை மற்றும் சட்டம் (முறைமை) சார்ந்தது.	கற்பனை சார்ந்து இயங்குவது.
4. வார்த்தைகளை உள்ளடக்கிய மொழிகளைச் சார்ந்தது.	குறியீடுகளையும் வரைவுகளையும் உள்ளடக்கியது.
5. நேற்றையும் இன்றையும் சார்ந்து இயக்கம் கொள்வது	இன்றையும் -நாளையையும் சார்ந்து இயக்கம் கொள்வது.
6. கணிதம் மற்றும் விஞ்ஞானம் சார்ந்தது	தத்துவம் மற்றும் மதம் சார்ந்தது.
7. சுருக்கி, விரிக்கும் சக்தி வாய்ந்தது.	பெறமுடியும் என்னும் நம்பிக்கை சார்ந்தது.
8. அறிந்து - ஏற்றுக்கொள்வது	பாராட்டும் இயல்பு மிகுந்தது.
9. பார்வைகள் மற்றும் பொருள்களின் பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது	காலம் மற்றும் இடம் குறித்த பார்வைகளைப் பதித்து கொள்வது.
10. நிலைங்களையும், நிதர்சனங்களையும் ஏற்றுக்கொள்வது	கணவுகளின் அடிப்படையில் இயங்குவது.
11. விழுகங்கள், திட்டங்கள் - எனக் கண்முன் பட்டியலிடுவது.	கைக்கூடுபவற்றைக் கொண்டு வருவது.
12. நடைமுறை சார்ந்தது	சிந்திப்பதைவிட உந்துதலால் (உள் உணர்வால்) செயல்படுவது.

13. பாதுகாப்பு உணர்வு மிக்கது.	துணிவு தருவது, தூண்டுவது முனைப்பு மிக்கது.
14. தடைகளை உணர்த்துவது	வாய்ப்புக்களை வழங்குவது ...

அன்பு வாசகர்களே ...

முளையின் இரு பாகங்களுக்குமான அடிப்படை வேறுபாட்டை உணர்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள். இனி இவற்றின் பயன்பாட்டை அடுத்து வரும் அத்தியாயங்களில் அலகவோம் ... அறிந்து கொள்வோம்.

5. இலக்கில் குவிதல்

மனிதனின் இடது மற்றும் வலது மூளைகளின் சிறப்பியல்களை உற்று நோக்கி - உணர்ந்திருப்பீர்கள் - இரு பகுதியாய் இயங்கும் மூளையின் அற்புதச் செயல்பாடுகளை அறிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்

இடது மூளையானது...

- * காரண காரியங்களை ஆராய்வதும்
- * விரிவான விளக்கங்களைத் தரக் கூடியதும்
- * சட்டம் மற்றும் உண்மை என்னும் வரையறைக்குள் இயங்குவதும்
- * மொழியைச் சார்ந்து வார்த்தைகள் மற்றும் வரிவடிவங்கள் மீது எடுபாடு கொண்டதும்
- * இன்றைய நடப்பு மற்றும் நேற்றைய நினைவு-என்னும் இரண்டின் அடிப்படையில் இயங்குவதும்
- * கணிதம் மற்றும் விஞ்ஞானம் சார்ந்து நிற்பதும்
- * அறிவதிலும், ஆராய்ந்து பார்த்து ஏற்பதிலும் ஆர்வம் கொள்வதும்
- * ஒன்றைச் சுருக்கவும் - விரிவாக்கம் செய்வதற்குமான சிந்தனை வயப்படுவதும்
- * கண்கூடாகக் காண்பதை மட்டுமே ஏற்பதுவும்
- * பொருள்களின் பெயர்களை நினைவு கொள்வதும்
- * பாதுகாப்பு மிகுந்த - எதார்த்தமான விழுகம் அமைக்கும் தன்மை கொண்டதாகத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதுமாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதே இடது மூளையாகும் !

வலது மூளையோ ...

- * உணர்வு ரீதியில்
- * கற்பனை வயப்பட்டதாக
- * பிம்பங்களை உருவாக்க வல்லதாக
- * இன்றைய நிகழ்வையும் - நாளைய எதிர்பார்ப்பையும் இணைத்துப் பார்க்க வல்லதாக ...
- * வாழ்வின் தக்துவத்தை உணர முற்படுவதாக
- * நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செயல்படுவதாக
- * எந்த ஒரு சிறப்பியல்பையும் பாராட்டவல்லதாக ...
- * கை கூட வேண்டியவற்றை - முன்னமே கணவாக்கிக் காட்டுவதாக
- * தீவிர சிந்தனையின்றி - உள்ளுணர்வின் உந்துதலால் முடிவெடுப்பதாக
- * துணிவான செயல்களுக்கு ஊக்கம் தருவதாகத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வது !

வாசகர்களே ...

இப்போது உங்களை - நீங்களே எடைபோட்டுக் கொள்ளலாம்.

உங்களின் இருபுற மூளைகளில் எந்த மூளைக்கு நீங்கள் அடிக்கடி வேலை கொடுக்கிறீர்கள்? சிந்தித்துப் பாருங்கள்

உங்களின் பெரும்பாலான செயல்பாடுகள் - எந்த மூளையின் சிறப்பியல்புகளோடு ஒத்துப் போகின்றன? - என்பதை நீங்களே உணர்ந்து பாருங்கள்.

நமது வலது மூளை, உடலின் இடதுபுற உறுப்புக்களையும், இடது மூளை, உடலின் வலதுபுற உறுப்புக்களையும் - இயக்கிக் கொண்டிருப்பதாக அறிவியல் கூறுகிறது.

அதன்படி ... நீங்கள் உங்களின் வலதுகை - வலது கால் ... என வலதுபுறத்தை அடிக்கடி - ஆதிக்க நிலையில் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்றால் உங்களின் இடதுபுற மூளையையே அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறீர்கள் என்று பொருள்.

மாறாக, உங்களின் இடதுபுறம் ஆதிக்கம் மிகுந்ததாக இருக்கிறதென்றால் - வலது மூளையை நீங்கள் அதிகம் பயன் படுத்துகிறீர்கள் என்று பொருள். இன்னும் தெளிவாகப் பார்ப்போம்.

ஒரு கவிஞருக்கோ, ஒரு ஓவியனுக்கோ, ஒரு இசைக் கலைஞருக்கோ, ஒரு சிற்பிக்கோ, ஒரு பேச்சாளனுக்கோ, ஒரு கண்டுபிடிப்பாளனுக்கோ, ஒரு மனநல ஆலோசகருக்கோ வலது மூளையானது மிகுந்த செயல்பாட்டில் இருப்பதாகக் கொள்ளலாம். மாறாக

ஒரு அதிகாரியாக, ஒரு கணித மேதையாக, ஒரு புள்ளி விபர நிபுணராக, ஒரு சட்ட ஆலோசகராக, ஒரு மருத்துவராக, ஒரு நிர்வாகியாக, விரைவாக முடிவெடுக்கும் ஒரு மேலாளராக இருப்போரெல்லாம் - பெரும்பாலும் இடதுமூளையால் இயக்குவிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கொள்ளலாம்.

எனவேதான் ...

பழங்காலத்தில் புலவர்கள் வேறாகவும், புரவலர்கள் வேறாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். புலவர்கள் வலதுமூளையின் ஆதிக்கத்திலும், புரவலர்கள் (அரசர்கள்) இடது மூளையின் ஆதிக்கத்திலும் - இயங்கியிருக்கிறார்கள். (எடுத்துக்காட்டாக) பீர்பால் அக்பர் கதைகளையும், தெனாவிராமன்-கிருஷ்ணதேவராயர் கதைகளையும் கொள்ளலாம்.

ஆனால்- இதற்கு மாறாக.... இன்றைய நாளில், உயர் அதிகாரிகளாக விளங்கும் ஒரு சிலர்- மிகச்சிறந்த கவிஞர்களாகவும், கதை எழுத்தாளர்களாகவும், பேச்சாளர்களாகவும், அதே நேரத்தில், தலைசிறந்த நிர்வாகிகளாகவும் இயங்குவதைக் காணமுடிகிறது. இதற்கென்ன பொருள்? - என்றால், இருதாப்பு மூளையையும் இவர்கள் சரி விகிதத்தில் இயக்கிப் பழகியிருக்கிறார்கள் அல்லது பயிற்சி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பொருள்.

இன்றைய குழந்தைகளுக்கு “அபாகஸ்” போன்ற பல்வேறு புதியகல்விமுறைகள் இருப்பு மூளைகளையும் சமமாகப் பயன்படுத்துவது எப்படி? என்றும்- அதன் மூலம் நமது வாழ்வை எளிமைப்படுத்திக் கொள்வது எப்படி? என்றும்

- கலையும், அறிவும் இணைந்து/உளைச்சலற்ற/இயல்பான/எளிய வாழ்வை மேற்கொள்வது எப்படி? என்றும் கற்றுக் கொடுப்பதற்காகவே இத்தகைய நவீன முறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கையாளப்பட்டு வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது .

பொதுவாகவே, நமது வலதுமூளை குறைவாகவே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அதனாலேயே, நமக்கு முழுமையான “நம்பிக்கை வயப்பட்ட வாழ்க்கை” - அமையவில்லை.

மாராக, பெரும்பாலான நேரங்களில் எதிர் மறையான எண்ணங்களின் ஊடாட்டத்தால் அலைக்கழிக்கப்படுவதாகவே இருக்கிறது நமது வாழ்க்கை.

எனவே மேற்கண்ட உண்மையை நாம் அனைவரும் உணர்ந்து-

நமது இடைவிடாத முயற்சி, பயிற்சி மற்றும் விழிப்புணர்ச்சியின் மூலம்- வலது மூளையை முறையாகப் பயன்படுத்தி-வளம்பெறப்பழக வேண்டும்.

வளமையான வாழ்வைப் பெறும் பொருட்டு, கடுமையாக, மிகக் கடுமையாக உழைக்கும் மனோபாவத்திலிருந்து விலகி, எளிமையாக, இயல்பாக, புத்திசாலித்தனமாக உழைத்து, மிகுதியான பயன்களை அனுபவித்து சுகிக்கும் அற்புதமான மனோ நிலைக்கு நாம் உயர வேண்டும்.

கனவு காணும் நமது உன்னதமான பயணத்திற்கு நமது வலது மூளையின் சிறப்பியல்பு பெரிதும் துணை செய்ய விருக்கிறது.

எப்படி என்றால் ...

நாம் குறிக்கும் இலக்குகளை, வரைபடங்களாகவும் - பிம்பங்களாகவும் வடிவமைத்துக்கொள்வதற்கு - இது பேருதவியாக அமைகிறது.

எதிர்காலம் குறித்த நமது கற்பனைகளை வளர்த்துக் கொள்வதற்கும் வலதுமூளையின் பங்களிப்பு பெரும்பங்கு வகிக்கிறது.

அதனை விரிவாகப் பிறகு காண்போம். அதற்கு முன்னால்,

“இலக்குகள் எதற்காக?” என்றும்

“இலக்குகள் இல்லையென்றால் வாழ்க்கை என்னவாகும்?” - என்றும் புரிந்து கொள்வோம் ...

இலக்குகள் எதற்காக ?

- ⇒ இலக்கு, நாம் வாழும் வாழ்வுக்குப் பொருள் தருகிறது.
 - ⇒ இலக்குதான், வாழ்க்கைப் பயணத்தை இனிமையாக்குகிறது.
 - ⇒ இலக்குதான், நாம் வாழ்வதற்கான செயல் ஊக்கத்தை வழங்குகிறது.
 - ⇒ இலக்குதான், நாம் வாழ்ந்துபார்க்கும் ஆர்வத்தை வளர்க்கிறது. சரி இலக்குகளே இல்லையென்றால் என்னவாகும் என்று பார்ப்போம்
 - ⇒ “என்ன செய்வது?” - என்றே தெரியாத நிலை உருவாகும்.
 - ⇒ செய்வதற்கென்று குறிப்பாக எதும் இல்லாததால் கவனம் சிதறிப்போகும்
 - ⇒ பொன்னான பொழுதுகள் வீணாடிக்கப்படும். பின்னாளில் வருத்தம் நேரும்.
 - ⇒ வெற்று அரட்டைகளிலும், வீணான கேளிக்கைகளிலும் மனம் நாட்டம் கொள்ளும்.
 - ⇒ “சம்மா இருக்கும் மனம் -சாத்தானின் தொழிற்கூடம்” - என்பார்களே. அதுபோன்ற அவல நிலை ஏற்படும்.
 - ⇒ திசை தெரியாமல் நடுக்கடலில் தத்தளிக்கும் கப்பலின் நிலைபோல் - நமது நிலை ஆகிவிடும்.
 - ⇒ நாளாக, நாளாக வாழ்வின் மீது பிடிப்பற்றுப்போகும்.
 - ⇒ உழைக்கும் ஊக்கமற்று ... எதையும் செய்து பிழைக்கத் தோன்றும்.
 - ⇒ உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியற்றுப் போகும்; மெல்ல மெல்ல விரக்தி மேலிடும்.
- சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால்
- “ இலக்கில்லா வாழ்க்கை -
கிழக்கில்லா வானத்துக்குச்
சமாகும் ”

எனவே ... வாழ்வாங்கு வாழவிரும்பும் நாம் - நம் வழ்வின் இலக்குகளைக் குறித்துக் கொள்ளுதல் அவசியமாகிறது.

சரி ... இலக்கைக் குறிப்பதற்கு முன்பாக ...

இலக்கானது எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் ?

என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

கில்கென்பது ...

- குறிப்பானதாக (SPECIFIC) இருக்க வேண்டும். பொதுவானதாக இருக்கக் கூடாது.
 - அளவிடக் கூடியதாக (MEASURABLE) அமைந்திருக்க வேண்டும். கணக்கிட முடியாததாக இருக்கக் கூடாது.
 - அடையக் கூடியதாக (ACHIEVABLE) இருக்க வேண்டும் அதுமட்டுமல்ல ... அது, சற்றே சவால் நிறைந்ததாகவும் இருக்க வேண்டும். வெகு எளிமையானதாகவோ, மிகவும் கடினமானதாகவோ அமைதல் கூடாது.
 - எதார்த்தமானதாக (REALISTIC) இருக்க வேண்டும். நடப்புச் சூழலுக்கு முரணாகவோ, முற்றிலும் ஒவ்வாததாகவோ இருக்கக் கூடாது.
 - கால எல்லைக்குள் அடையக்கூடியதாக (TIME BOUND) இருக்க வேண்டும். காலம் வரையறுக்கப்படாது இலக்காகாது.

நண்பர்களே ... இந்த ஐந்தும் ஆலோசனைகளே அன்றி நிபந்தனைகள் அல்ல. இருப்பினும் இவையாவும் அனுபவம் நிறைந்த முன்னொடிகளிடமிருந்து வடித்தெடுக்கப்பட்ட வழிமுறைகள் என்பதால் - இவற்றைக் கருத்தில் கொள்வது - இலக்கியைக் குறிப்பதற்கும் - குறித்த இலக்கை அடைவதற்கும் பேராதவியாக அமையும்.

இலக்கைக் குறித்துக்கொள்ளுதல் என்பது தொடக்கக்காலத்தில் ஒரு ஏணிப்படியாக அமையும். பிற்காலத்தில் வளர் வளர் இலக்கென்று எதையும் குறித்துக் கொள்ளாமலே உயர்ந்து கொண்டே செல்ல முடியும். ஏனெனில் மனம் பக்குவப்பட்டு விடும். எதையும் எதற்காக, எப்போது, எப்படி, எங்கு, எவ்விடம் - செய்வது உகந்தது என்றும் பக்குவம் உங்களுக்கு வாய்த்து விடும்.

முதலில் மூளையின் செயல்பாடுகளைப் புரிந்து கொண்டோம்.
இப்போது ... இலக்கின் அவசியத்தைப் புரிந்து கொண்டோம் அல்லவா?

இனி நாம் அறிந்து கொள்ளவிருப்பது இலக்கின் வகைகள் பற்றியும்
நமக்குள் புதைந்திருக்கும் அற்புத ஆற்றல்படைத்த மனதைப்
பற்றியும்தான்!

மனதைப் பற்றிப் பேசாமல், கனவு காணுதலை விவரிக்க முடியாது.

ஏனெனில் கனவு காண்பதற்கும், கனவை நனவாக்குவதற்கும் -
முதலும் முடிவுமாக விளங்குவது மனம் தானே !

எனவே அடுத்த அத்தியாயத்தில் நம் மனதைப் பற்றியும் ...
அதன் அற்புதத்திற்கு குறித்தும் விரிவாகக் காண்போம்;
தெளிவு பெறுவோம் !

6. நிறை மனமும் - குறை மனமும்

இது வரை ...

எது கனவு? - எனவும்

முளையின் இருபுறச் செயல்பாடுகளையும் -

அவற்றின் சிறப்பியல்புகளையும்

அறிந்து கொண்டோம்.

அதுமட்டுமல்ல ...

“இலக்கு” - ஏன்? என்றும்

இலக்கானது எப்படி இருக்க வேண்டும்? - என்றும்

புரிந்து கொண்டோம்.

இனி ...

நாம், நமது மனதைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளப் போகிறோம்!

அதற்கு முன் :

இலக்கின் வகைகள் எவை? - என்பதில் நம் கவனத்தைக் குவிப்போம். பொதுவாக ... இலக்குகளை - மூன்று பெரும் வகைகளாகப் பகுத்துக் கொள்ளலாம்.

1. குறுகிய கால இலக்குகள் :

இவை ஓராண்டு, ஈராண்டு மற்றும் மூவாண்டுக்கான இலக்குகளைக் குறிப்பதாகும்.

2. நீண்ட கால இலக்குகள் :

இவை ஐந்தாண்டு, பத்தாண்டு, பதினெந்தாண்டு மற்றும் இருபதாண்டு இலக்குகளைக் குறிப்பதாகும்

3. வாழ்நாள் இலக்கு :

இது ஒருவர் தம் வாழ்நாளில் தாம் குறித்துக்கொண்ட பல்வேறு குறுகிய கால மற்றும் நீண்டகால இலக்குகளை எட்டுவதன் மூலம் ... வாழ்வின் நிறைவில், தன்னைத்தானே, “இவர் இன்னார்” - என இந்த உலகத்தால் அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பும் - குறிக்கோளைக் குறிப்பதாகும்.

இவ்வாறு ...

நம் ஒவ்வொருவருக்கும் - குறுகிய கால இலக்குகளும் வேண்டும். நீண்ட கால இலக்குகளும் வேண்டும். இந்த இரண்டு வகை இலக்குகளையும் இணைக்கும் முகமாக நமக்கெல்லாம் ஒரு “வாழ்நாள் இலக்கும்” அவசியமாகும்.

நம் - குறுகிய கால இலக்குகளையும், நீண்டகால இலக்குகளையும் நமது வாழ்நாள் இலட்சியத்தை அடைவதற்கு உதவும் படிக்கட்டுகளைப் போல அமைத்துக் கொண்டால் இலக்கை எட்டுதல் எனிதாகும்.

* * *

இலக்கை - இன்றே தமது நாட்குறிப்பில் குறித்து வைத்துக்கொள்ள விரும்பும் வாசகர்களுக்காக - இலக்கின் பல்வேறு உட்பிரிவுகளையும் முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

உங்களின் இலக்கை எழுத்து வடிவில் நீங்கள் முதன்முதலாகக் குறித்துக் கொள்ளும் “இந்த நாள் அற்புதமான நாளாக” ஒளிர்த்டும்.

இனிவரும்

ஓளிமயமான எதிர் காலத்திற்கு - இது “அடிக்கல்” நாட்டட்டும் !

பல்வேறு பொறுப்புகளில், பல்வேறு தளங்களில் இயங்கிவரும் மனிதன், ஒரே ஒரு இலக்கை மட்டும் முன்வைத்துப் பயணித்தல் இயலாத்தாகும். இயலாத்து மட்டுமல்ல பொருத்தமற்றதுமாகும்.

எனவே ஒரு மனிதனின் இலக்கானது - கீழ்காணும் முறைகளில் கிளை பரப்புகிறது.

1. தனிமனித இலக்கு :

உடல் நல இலக்கு, கல்வி இலக்கு, பொருள்வள இலக்கு, இல்லற இலக்கு - என அது விரிகிறது.

2. குடும்ப இலக்கு :

குழந்தையின் கல்வி மற்றும் திருமண இலக்கு; சேமிப்பு இலக்கு, வீடு மற்றும் வாகன வசதி இலக்கு - என அது மலர்கிறது.

3. பணி அல்லது தொழில் இலக்கு :

துறை சார்ந்த சாதனை இலக்கு அதாவது உற்பத்தித் திறன் இலக்கு; தரத்தின் இலக்கு, விற்பனை இலக்கு; பதவி உயர்வு இலக்கு; வாடிக்கையாளர் திருப்தி இலக்கு - என அது நீள்கிறது.

4. பொது வாழ்க்கை இலக்கு :

இதனை சமுதாய இலக்கெனவும் குறிப்பிடலாம். சேவத் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் பயன் பெறுவோரின் எண்ணிக்கை என இது வளர்கிறது.

இப்படியாக மனித இலக்கென்னும் பெருமரம், பல்வேறு பயன்களை இந்த மண்ணுக்கு வழங்குவதற்கென எண்ணற்ற கிளைகளைப் பரப்பிக்கொண்டு தன் ஆணிவேரை பூமியில் ஆழமாகப் பதித்துக் கொண்டு காலங்காலமாகக் கம்பீரமாய் நின்று சிறப்பூட்டிக் கொண்டிருப்பதை நாம் உணர முடிகிறதல்லவா !

அதே மனிதமரபின் சந்ததிகளாகிய நாமும் - நமது இலக்குகளைத் தெளிவாகக் குறித்துக் கொண்டால் - அது நமது முன்னேற்றப் பாதையின் படிக்கட்டுகளாக அமையும். என்பதில் ஜயமுண்டோ? அதுமட்டுமல்ல நமது இலக்குகள், நமக்குப் பின்னும் நமது பெயரை உச்சித்துக் கொண்டே இருக்கும்.

இலக்குகள் என்பவை வேறால் ...

எல்லாம் மனிதன் நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்புகளான்றி வேறால்; இவற்றை நிறைவு செய்யச் செய்யத்தான் மனிதமனதில் நிறைவு “குடியேறும், நிம்மதி “பூப்பூக்கும்” - அல்லவா?

★ ★ *

“இலக்கியம்” - என்ற இனிய தமிழ்ச்சொல்லுக்கு என்ன பொருளென்று நினைக்கிறீர்கள்?

“இலக்கை இயம்புதல்” - என்பதே அதன் பொருள். இதிகாசங்கள் ஆனாலும்சரி; காப்பியங்கள் ஆனாலும்சரி; காவியங்கள் ஆனாலும்சரி; நாவல்கள் அல்லது சிறுகதைகள் ஆனாலும் சரி ... ஏதோ ஒன்றைக் குறிவைத்தே இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். குறிக்கோள் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை.

அப்படி இல்லையென்றால் அவற்றை “இலக்கியம்” என்பது பொருந்தாது - அல்லவா?

➤ ஒரு குறிப்பிட்ட விசையோடும்

➤ ஒரு குறிப்பிட்ட திசையோடும்

➤ எய்யப்படுவதே அம்பாகும்; அப்படி

➤ எய்யப்படாதது அம்பாகாது!

➤ அம்பு போன்றதே நமது வாழ்வும் !

சரி ... இவ்வாறு நாம் ஒவ்வொருவரும் வரிசையாகக் குறித்து வைத்திருக்கும் “ வாழ்வின் இலக்குகளை ” - எனிதாக அடைவதில் நமது “மனதின் பங்கெண்ண ? ” என்பதை இப்போது விளக்கமாகக் காண்போமே.

மூன்றாவது எப்படி இரண்டு பகுதிகளாக இயங்குகிறதோ - அதே போலத்தான் மனமும் !

மனமும் இரண்டு பகுதிகளை உள்ளடக்கி இயங்குகிறது.

மூன்றாவது எப்படி இரண்டு பகுதிகளை உள்ளடக்கி இயங்குகிறது; ஆனால் மனமென்பது கண்ணுக்குப் புலப்படாதது; என்றாலும் இதுவும் இரண்டு - பகுதிகளாகவே செயலாற்றுகிறது.

மனம் பற்றிய முழுமையான உணர்வோ - தெளிவோ நம்மில் பலருக்கும் போதுமான அளவு ஏற்படாமலேயே இருக்கிறது. எனவேதான் மனதைப்பற்றி அறிந்து கொண்டவர்கள் கூட, மனதை அதன் இயல்பறிந்து இயக்கவும், பயன்பெறவும் முயற்சி மேற்கொள்ளாமல் வாழ்க்கையில் சிரமங்களைச் சந்திக்கிறார்கள்.

நாம், நம் மனதை இனியேனும் முழுமையாய் புரிந்து கொள்ள முயல்வோமே...

எனெனில் நம் மனதைப் புரிந்து கொள்தலே நம்மைப் புரிந்து கொள்வதாகும். நம்மையே புரிந்து கொள்ளாமல் நம் இலக்கை எப்படி அடையாளம் காண்பது?

ஒரு பகுதி மனதின் மேல் பகுதி “மேல்மனம்” அல்லது “புறமனம்” எனப்படும். இது “வெளிமனம்” என்றும் “உணர்வு மனம்” - என்றும் அழைக்கப்படுகிறது என்னைப் பொறுத்தவரை இந்தப் பகுதியை “குறைமனம்” என்று அழைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏனெனில் இந்த மனதின் தன்மை அப்படிப்பட்டது.

மறு பகுதி மனதின் உட்பகுதி “ஆழ் மனம்” அல்லது “உள் உணர்வு மனம்” எனப்படும். இதை நான் “நிறைமனம்” என்றே அழைக்க விரும்புகிறேன். ஏனெனில் இந்த மனதின் தன்மை அப்படிப்பட்டது.

ஆக ... நம்மிடமிருக்கும் இரு மனங்களையும் இப்படி அழைப்போமே.

(1) புறமனம் அல்லது குறைமனம்!

(2) ஆழ்மனம் அல்லது நிறைமனம்!

முதல் மனம் : புறமனம் அல்லது குறைமனம் :

- ★ இந்த மனதின் பார்வையில் “குறைகள்” மட்டுமே தென்படும்
- ★ எப்போதும் குறைகளையே எடுத்து உரைத்துக் கொண்டிருக்கும்.
- ★ நமது “தேவைகளையும்” - பற்றாக்குறைகளையும் நம்முன் பட்டியலிட்டுக் கொண்டேயிருக்கும்.
- ★ நமது “இன்மைகளை” மட்டுமே அறிவுறுத்திக்கொண்டிருக்கும். விளைவு என்ன தெரியுமா?

நம்மிடமிருக்கும் பொக்கிஷவகள் நமக்குத் தெரியாமல் போய்விடும். நம்மிடம் இருக்கும் நற்குணமும் உயர்த்திறமைகளும் கூட மறைக்கப்படும். ஆனால் நம்மிடம் இல்லாதவை என பெரும்பட்டியல் மட்டும் நமது கண்ணை மறைக்கத் தொடங்கிவிடும். இல்லை; இல்லை ; இல்லவே இல்லை, முடியாது, முடியவே முடியாது - எனப் பஞ்சப்பாட்டுப் பாடும் இந்த மனதை - ஓரு பிச்சைப் பாத்திரத்தோடு ஓப்பிடலாமென்று கருதுகிறேன்.

இல்லாமையைச் சொல்லிச் சொல்லி இயலாமையில் தள்ளி - நம்மை ஓர் அடிமையைப் போல நடத்தும், இந்த மனதைப் பிச்சைப்பாத்திரம் என்று அழைக்காமல் வேறொப்படி அழைப்பது?

இந்தக் குறை மனதின் பிடியில் சிக்கிக் கொள்வதால்தான்

- ◆ “நம்மால் முடியும்”
- ◆ “ நாம் பெருமைக் குரியவர்கள்”
- ◆ “ நாம் முக்கியமானவர்கள்” - என்னும்

“தன் முனைப்பும் - சுய மதிப்பும்” குறைவற்று - அடிமைநிலையிலேயே வாழப் பழகி விடுகிறோம். அப்படிப் பழகி விடும் நமக்கு

“உயர் வுள்ளால்” - என்பது எப்படி சாத்தியமாகும்? நமது எண்ணம் எப்படி உயரும்?

இந்நிலையிலிருந்து வெளிவரவேண்டுமென்றால் - குறைமனம் கூறுவதற்கெல்லாம் தலையாட்டி “அதுவே நாமாக” மாறி இல்லாமை என்னும் அவல நிலைக்குச் செல்லாமல் - அந்தப் புறமனதின் தன்மையை உணர்ந்து - அதை ஒருவாடிக்கையாளனைப் போல் பார்க்கும் புதிய பார்வை பெற வேண்டும்.

குறைமனம் நமது வாடிக்கையாளர் என்றால் நாமென்ன செய்ய முற்பட வேண்டும்?

வாடிக்கையாளரின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து அவரைக் குதுருகலமாக்க முன் வர வேண்டும்.

எப்படிச் செய்வது?

வாடிக்கையாளரின் தேவைகளைத் தீர்த்து வைப்பது எப்படி?

என்பது அற்புதமான கேள்வி

இந்த அற்புதமான கேள்விக்குப் பொருத்தமான ஓர் அசத்தலான பதில் நம் கைவசமே இருப்பது தான் ஆச்சரியமான விஷயம்.

அந்த பதில் நமது வாழ்வின் புதிய விடியலுக்கான வெளிச்சத்தைப் பெற்றுத்தருவதாக அமைந்திருப்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

அதற்கு நமது இரண்டாம் மனதைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல் - அவசியமாகிறது.

இரண்டாம் மனம் : “ ஆழ்மனம்” அல்லது “ நிறைமனம்”

நம்முள்ளே ஒனிந்து கொண்டு வெகு அமைதியாய் நின்று, வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு “முடிந்தால் என்னைக் கண்டு பிடி” - என்று சவால் விட்டபடி காத்துக்கொண்டிருக்கும் மனமே இந்த ஆழ்மனம். இதையே நான் “நிறைமனம்” என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

இந்த நிறைமனமானது - நமது தேவைகளையெல்லாம் தீர்த்துவைப்பதற்குத் தயாராக எந்நேரமும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நாம்தான் இன்னும் அந்த நிறைமனதைக் கண்டு கொள்ளாமல் நமது குறைமனம் போடும் கூச்சவிலேயே அமிழ்ந்து - நம்மை நாமே மறந்த நிலையில் வெறும் புலம்பலோடு நமது வாழ்வை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இங்கே நாம் ஒன்றை மனதில் கொள்வது பொருத்தமாகும். குறைமனமானது பிச்சைப் பாத்திரம் என்றால், நிறைமனமானது ஒரு அட்சய பாத்திரமாகும்.

❖ நமது குறைமனம் தண்ணீருக்காக ஏங்கும் ஒரு கழனி போன்றது - என்றால் நமது நிறைமனமானது, தண்ணீரால் நிறைந்து தளும்பும் பெரும் நீர்நிலை போன்றது.

❖ நமது குறைமனமானது நமது தேவைகளோடு நம்மை அணுகும் ஒரு வாடிக்கையாளர் என்றால் நமது நிறைமனமானது அவற்றையெல்லாம் தீர்த்து வைக்கும் சூட்சமங்களோடு சுறுசுறுப்பாகக் காத்திருக்கும் ஒரு தொழிலாளியைப் போன்றது.

❖ நமது குறைமனம் என்பது அலாவுதீனைப் போன்றதெனில் ... நமது நிறைமனமானது அற்புத விளக்கைப் போன்றது.

ஒப்பீடு போதுமென்று நினைக்கிறேன். நமது நிறைமனதை - ஒரு கற்பக விருட்சம் எனலாம்; காமதேனு எனலாம்; இன்னும் ஒரு படி மேலே போனால் ... நிறைமனமானது கடவுளைப் போன்றது. குறைமனமான பக்தன் - எப்போது, எதைக் கேட்பினும், அப்போதே அதை வழங்கக் காத்திருக்கும் அற்புத சக்திதான் நிறைமனமென்னும் இறை.

மேற்சொன்ன இரண்டு மனமுமே - நம்முள்ளேதான் இனைந்து இருக்கின்றன. இருந்தாலும் நமது இயல்புக்குக் “குறைமனம்” புலப்பட்ட அளவிற்கு நமது “நிறைமனம்” தென்படாததுதான் - இன்றைய அவலநிலைக்கு அடிப்படையாக அமைந்துவிட்டது.

இனியேனும் ... நாம் விழித்துக் கொள்ளலாமே?

விழித்துக்கொண்டு என்ன செய்வது?

அப்படிக் கேள்வங்கள்...

குறைமனம், வரிசை வரிசையாக நம்முள்ளே வைக்கும் - தமது தேவைகளின் பட்டியலை - உள்வாங்கிக் கொள்வதோடு நில்லாமல்,

நமது பணியாளான நிறைமனதிற்கு நாம் உத்தரவிட வேண்டும். ஒவ்வொரு கட்டளையாகப் பிறப்பிக்க வேண்டும்.

❖ இதுவரை கண்டுகொள்ளாமல் விட்டு வைத்திருந்த நிறைமனதை நோக்கி நாம் திரும்பி, அதற்கான கட்டளைகளைப் பிறப்பிப்பது எப்படி?

❖ நம் வாழ்வை வளமாக மாற்றும் மேலாண்மைக் கலையை கைவரப்பெறுவது எப்படி? மற்றும்

❖ நமது கணவுகளையெல்லாம் நனவுகளாக்கி மகிழ்வது எப்படி? போன்ற யுக்திகளை இனிக் காண்போம்.

| 7. 3-முடிச்சுகள் |

நம் அனைவரிடமுமே “ஏதோ ஒரு கனவு” இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் அந்தக் கள்வை நனவாக்கும் சுலபமான வழிமுறைதான் நமக்கு அகப்படாமல் இருக்கிறது...

“நனவாக்கும் உத்தி” - மிகவும் எளிமையானது, என்பது தான் உண்மை. ஆனால் அது நமக்கு இதுவரை அனுபவப்படாததால் அது கடுமையானது போன்ற தோற்றுமனிக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் “நனவாக்குவது மிகவும் கடினமானது” - என்னும் என்னும் தான் நமது பயணத்தை மிகவும் சிரமமாக்கி விடுகிறது.

முந்தைய பக்கங்களில் மூன்று வகை மூலக் கூறுகளைப் பற்றி விரிவாகக் கண்டோம். இந்த அத்தியாயத்தில் நாம் காணப்போவது வேறொன்றுமில்லை; மேற்கண்ட அந்த மூன்று மூலக் கூறுகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் முறைமைகளைத் தான் !

அந்த மூலக் கூறுகள் இதோ இவை தான்.....

1. இலக்கைக் குறித்துக் கொள்ளுதல்.
2. வலது மூளையின் தனித்தன்மையைப் பயன்படுத்தப் பழகுதல்.
3. ஆழ்மனதிற்கு - அன்புக்கட்டளை இட்டு நமக்கு வேண்டியவற்றை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் அற்புதக் கலையை நடைமுறைக்குக் கொணர்தல்.

இந்த மூன்று முறைகளையும் - நாம் நம் மனதிற்குள் இட்டுக் கொள்ளப் போட வேண்டிய “மூன்று முடிச்சுகள்” என்றே அழைப்பேன். ஆமாம் ... நம் கனவுகளையெல்லாம் நனவாக்கி - நம் வாழ்க்கை மலர்ந்து மணக்க வழி செய்யும் இந்த மூன்று உத்திகளையும் மூன்று முடிச்சுகள் என்று சொல்வது பொருந்தும் தானே

இப்போது மூன்று முடிச்சுக்களையும் பார்ப்போம். பிறகு சேர்ப்போம்.

முதல் முடிச்சு : இலக்கைக் குறித்துக்கொள்ளுதல் ! அதாவது நம் ஆசை இதுவென அடையாளம் காணுதல் ‘‘இதுதான் என் விருப்பம்’’ எனத் தீர்மானிப்பது

“இதை அடைவதே என் நோக்கம்” - என்று உறுதி பூணுவது ... இதற்குத்தான் முதல் முடிச்சு என்று பெயர்

இன்னும் எளிதாகக் சொல்லலாம்...

ஓரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்...

ஓரு குறிப்பிட்ட பொருட் செலவில்..

ஓரு குறிப்பிட்ட செயலை

செய்து முடிப்பதென்னும் தெளிவு பெறுதலும்... அதனை நம் நெஞ்சில் ஓரு நினைவு முடிச்சாய் இட்டுக் கொள்ளுதலும் நமது முதற்பணியாகும்

உதாரணமாக நிறையச் சொல்லலாம்.

- ✓ ஓரு குறிப்பிட்ட பாடத்தில் பட்டம் பெறுவதாய் இருக்கலாம்
- ✓ ஓரு குறிப்பிட்ட பொருளை வாங்கிச் சேர்ப்பதாய் இருக்கலாம்.
- ✓ ஓரு குறிப்பிட்ட தொகையைச் சேமித்து வைப்பதைக் குறிக்கலாம்
- ✓ ஓரு குறிப்பிட்ட நற்செயலைச் செய்து முடிப்பதைக் குறிக்கலாம்.

சரி ... இப்படிக் குறித்துக்கொள்வதால் என்ன பயன்? - என மனசு கேட்கிறதா? வேறொன்றுமில்லை ...

ஒன்றைக் குறித்துக் கொண்டால் மட்டுமே அதில் மனதைக் குவிக்க முடியும் ... குறிக்கப்படாத ஒன்றில் மனம் குவிவதில்லை.

(குறிக்கப்படாத எதிலும் மனதை எளிதில் குவிக்கும் பக்குவம் பெற்றுவிட்டவர்களைப் பற்றி நாம் ... இங்கு பேசவில்லை)

“எனது தேவை இது” - எனக் குறித்துக் கொண்டால் மட்டுமே - அதை நிறைவேற்றுவதில் நமது விருப்பத்தைப் பொருத்த முடியும். அப்படி விருப்பமும் பொருந்தும் இடத்தில் தான் ... வெற்றி பெறுதல் எளிதாய் அமையும்.

☆ இதைத்தான்

☆ இப்படித்தான்

☆ இந்த நேரத்தில்தான்

☆ இந்த முறையில் தான்

எனத் தீர்மானிக்கும் படியாக - நமது மனதைக் குவிக்க முடியும்.

இது எதுமாதிரித் தெரியுமா?

- ஓ பறவையின் கழுத்தில் அர்ஜூனனின் கவனம் குவிந்தது மாதிரி
- ஓ பாதையிலும், போய்ச்சேர வேண்டிய இடத்திலும், வாகன ஓட்டுனரின் கவனம் குவிந்து கிடப்பது மாதிரி
- ஓ பந்தைப் போட வேண்டிய கூடையிலேயே ஒரு கூடைப் பந்தாட்டக்காரனின் கவனம் குவிந்திருப்பது மாதிரி
- ஓ பறந்து கொண்டிருக்கும் - எதிர்தேசத்து விமானத்தை வீழ்த்தும் தீவிரம்கொண்ட - ஒரு தேசபக்தனின் கவனக் குவிப்பைப் போல ...
- ஓ உடலின் தேவையற்ற ஒரு பகுதியை அப்புறப்படுத்த - அறுவைசிகிச்சை மேற்கொண்டிருக்கும் ஒரு அறுவைச் சிகிச்சை நிபுணரைப் போல ...
- ஓ அந்தாத்திலிருக்கும் ஒரு கம்பியில், தன் இரு கரத்தாலும் ஒரு கழியைப் பற்றிக்கொண்டு நடந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு கழைக் கூத்தாடியின் மனதைப் போல ...
- ஓ உடலை வில்லாய் வளைத்தபடி தன் தலையிலிட்ட கரகம் வீழ்ந்து விடாமல் பாதுகாத்துக்கொண்டே நடனமிடும் ஒரு கரகாட்டப் பெண்ணின் கலையாத கவனத்தைப் போல ...
- ஓ சுற்றிலும் எது நடப்பினும், கண் மூடி தவம் புரியும் ஒரு யோகியைப் போல ...

நமது கவனம் குவிக்கப்பட வேண்டுமெனில் “இன்றே” நமது இலக்குகள் குறிக்கப்பட வேண்டும். (எழுந்து செல்லுங்கள் நாட்குறிப்பைக் கையிலெடுங்கள்; தனியிடம் செல்லுங்கள்; கண்களை மூடுங்கள்; உங்களால் உணரப்பட்ட தேவையை கண் முன் கொண்டு வாருங்கள்; அது நனவானால் உங்களுக்குள் ஏற்படவிருக்கும் மகிழ்ச்சியை இப்போதே உணருங்கள் ... நெஞ்சை நெங்கிழவிடுங்கள் ... கொண்டாடுங்கள் ... மெல்ல இமைகளைப் பிரியுங்கள்; உங்கள் நாட்குறிப்பில் உங்கள் முதலாம் இலக்கை முத்திரையாய் பதியுங்கள் ... நாட்குறிப்பில் பதித்த இலக்கை ... நாளாக நாளாக ... நெஞ்சின் ஆழத்தில் பதியுங்கள்; நம்பிக்கையோடு ... பொறுத்திருங்கள்; பிறகு பாருங்கள் ...)

பரந்து விரிந்த ஒளியின் கற்றையை ஓரிடத்தில் குவிக்கும் போது - அதன் சக்தி அபாரமாகிச் சுட்டெடிக்கத் தொடங்குவது போல்

மனித மனமும் ஒன்றின் மீது குவியும் போது - அற்புதமான சாதனைகளை விளைவித்து விடும் ...

எனவே தான் ... கவனக் குவிப்பு - மிகவும் அவசியமாகிறது.

கவனம் குவிந்தபின் - கவலை தேவையில்லை ! சாதனைகள் யாவும் சாத்தியமாகத் தொடங்கி விடும் படிப்படியாக !

சிதறிக் கிடக்கும் மனதைக் குவிக்க முடியாமல் தடுமாறித் தத்தளிக்கும் நண்பர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இது நான் வரை குவியாமல் திரிந்து கொண்டிருந்த மனதை, சிதறிக் கிடந்த கவனத்தை - ஒரே நாளில், ஒரே நொடியில் குவித்து விடுவதென்பது எனிதாகாது என்பது உண்மைதான் ...

என்றாலும் தொடர் முயற்சியின் மூலமும் ... அடிக்கடி மேற்கொள்ளும் பயிற்சியின் வாயிலாகவும் - அந்த லாவகத்தைப் பெற்று விட முடியும்.

ஆர்வம் வந்துவிட்டால் ... வேறு யார் தடுத்தாலும் நமது கவனத்தைச் சிதைத்து விட முடியாது என்பது நடைமுறை உண்மையல்லவா?

கவனம் குவிவதற்கும், நினைவாற்றல் மேம்படுவதற்கும் மனதை ஒரு நிலைப் படுத்த உகந்த உபாயமாய் - நமது முன்னோர்களாலும், சித்தர்களாலும் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்திருப்பது “தியானப் பயிற்சியே” ஆகும்.

நாளொன்றுக்குப் பதினைந்து நிமிடம், அமைதியான இடத்தில் - கண்களைமூடி, நேராக நிமிர்ந்து அமர்ந்து பழகிவந்தாலே போதும் ... ஒடு மீன் ஓட ஓரு நாள் “தியானம்” என்னும் உரு மீன் பிடிபட்டு விடும். ஒரு நாளைப் போல மறு நாள் இல்லாத சிறப்புவாய்ந்த இந்த தியானப் பயிற்சி-நாட்பட நாட்பட ஓர் அற்புதமாய் நம்மைத் தஞ்சமடைந்துவிடும். பிறகென்ன செய்வதைனத்தையுமே தியான நிலையிலேயே செய்துவிடும், பக்குவத்தையும் பாக்கியத்தையும் நாம் பெற்று விடுவோம்.

தயவு செய்து எதையும் செய்து பார்க்காமல் எந்த முடிவிற்கும் வந்து விடாதீர்கள்; செய்து பாருங்கள்; உடலும் மனசும் லேசாவதை; ஆழந்த அமைதியில் மெல்ல மெல்ல மனம் அற்றுப் போவதை; பெறுகின்ற பெரும் சுக்த்தை உணருங்கள்.

இப்படிப்பட்ட பக்குவம் வரும்போது - எந்த நிலையிலும் குறித்தலிலக்கை விட்டு மனமானது தப்பிப்போகாத விழிப்புணர்வுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக நாம் மாறி விடுவோம்.

இரண்டாம் முடிச்சுக்குத் தயாராவோம் இப்போது

இது, நமது வலது மூளையின் வல்லமையை நமது வாழ்க்கையில் வளம்பெறுவதற்குப் பயன்படுத்தத் தயாராகும் நிலையைக் குறிக்கிறது.

நாம் ஏற்கனவே வலது மூளையின் தனித்தன்மையை அறிந்து கொண்டோமல்லவா. அதாவது ...

நாம் விரும்பும் பொருளை, விரும்பும் நபரை, விரும்பும் இடத்தை, விரும்பும் சம்பவத்தைக் காட்சிப்படுத்தி - அதனை நம் கண்களுக்குள் நிறுத்திவிடும் வல்லமைதான் அது.

நாம் தேவையென உணர்பவற்றை - பிம்பங்களாக உருவாக்கி நம் கண்ணுக்குள் ஒரு திரைப்படம் போல ஓடவிடும் சாமர்த்தியம் கொண்டது நமது வலது மூளை.

அப்படிப்பட்ட மூளைக்கு நாம் பயிற்சி கொடுப்பதன் மூலம் பழக்கத்திற்குக் கொண்டு வருவது பற்றி இப்போது காணபோம்.

நாம் ஏற்கனவே குறித்துக் கொண்ட இலக்கு ஒன்றை முழுமையான ஒரு திரைப்படம் போல நம் மனக் கண்ணுக்குள் காண முயலவேண்டும். ஒரு சித்திரமாய்க் கண்டு உணர வேண்டும். அதைக் காண்பதில் சூதாகலம் அடைய வேண்டும்.

- ❖ நாம் கட்ட விரும்பும் புதிய வீட்டை,
- ❖ நாம் வாங்க விரும்பும் (காரை) வாகனத்தை,
- ❖ நாம் பெற முனையும் பட்டத்தை
- ❖ நாம் தொடங்கத் துடிக்கும் தொழிலை -

ஒரு வரைபடம் போல ... தொடக்கம் முதல் இறுதி வரையில் நம் மனக் கண்ணுக்குள் கொண்டு வர முயல வேண்டும். மனம் குவிவதுதான் சற்றே சிரமமாக இருக்கும். தொடர்ந்து தியானப் பயிற்சி செய்யசெய்ய மன ஒருமை வந்துவிடும். பிறகென்ன நீங்கள் விரும்புபவை யாவும்- மனச் சித்திரங்களாக, மன ஓலியங்களாக, மனக் கோட்டைகளாக, மன மாளிகைகளாக, மன சொர்க்கமாக, - தோன்றத் தொடங்கிவிடும்.

அப்படி “மனக்கோட்டை” கட்டவும், மனத்திரைக் காட்சிகளைக் கண்டு களிக்கவும் - பொருத்தமான நேரமும், சூழலும் மிகவும் அவசியம். நேரத்தைப் பொறுத்தவரையில் “இரவு உறக்கத்திற்குப்போகும் நேரமே” - சாலச் சிறந்தது. படுத்துக் கண்களைமுடி, உங்களது கற்பனைக் குதிரையில் ஏறி அமர்ந்து சாட்டையைச் சொடுக்க வேண்டியதுதான். அந்த நேரம் மட்டும்தான் என்றில்லை. தனிமை வாய்க்கும் பொழுதுகளிலும், பேருந்தில் இரயிலில் பயணிக்கும் பொழுதுகளிலும் இப்படி உங்கள் கற்பனைக் குதிரையைப் பறக்க விடுவது நல்லது.

நீங்கள் அமைக்க விரும்பும் வீட்டின் முகப்பை ... முற்றத்தை ... சமையலறையை ... படுக்கை அறையை ... புத்தக அறையை, பூஜை அறையை ... முதல் மாடியை ... போர்ட்டிக்கோவை ... பால்கனியை ... ஜனனல்களை ... குளியலறையை, கழிவறையை, விருந்தினர் அறையை - என ஒரு புதிய வீட்டிற்குள் நுழைந்து செல்லும் ஒரு புகைப்படக் கருவியைப் போல் ... ஒவ்வொரிடத்தையும் விடாமல் கற்பனை செய்வது பார்க்கப் பழக வேண்டும்.

தொடக்கத்தில் சற்றுக் கடினமாகத் தோன்றினாலும், போகப்போக, உங்கள் கண்களை மூடினவுடனேயே காட்சிகள் யாவும் முழுமையாகத் தோற்றமளிக்கத் தொடங்கிவிடும்.

முயன்று பாருங்கள்; நீங்கள் முழுமையாக ஒத்துக் கொள்ளீர்கள்.

வீட்டை நாம் மனக்கண்ணில் பார்த்ததைப் போலத்தான், நமது விருப்பத்திற்குரிய வாகனத்தையும், வியாபார மையத்தையும், உடையையும், தொழிலையும் - விரிவாக அழகாகக் கற்பனை செய்து பார்க்க வேண்டும்.

நீங்கள் கற்பனை செய்து பழகப் பழக - நமது வலது மூளையின் செயல்பாடு - தீவிரமாகி ... “கற்பனைத் திறன்” - எளிதாக நமக்கு வாய்த்து விடும். அதன் பிறகு

அடுத்த மூன்றாம் முடிச்சாக நாம் இட வேண்டியது “நம ஆழ்மனதிற்கு அன்புக் கட்டளையிடும் அற்புத முறைமையைத் தான்”

“அன்புக் கட்டளை ” - என நான் குறிப்பிடுவதை நீங்கள் “ சுய கருத்தேற்றம் ” (Auto Suggestion) என்றும், “தனக்குத் தானே பேசிக் கொள்ளும் முறை ” (Self Talk) என்றும் பலரும் குறிப்பிடக் கேட்டிருப்பீர்கள்.

“அன்புக் கட்டளைகளை” - நமக்கு நாமே கொடுத்துக்கொள்ளும் “உறுதிமொழிகள்” என்றும் கூறலாம். நம்மைத் தூண்டும் “உற்சாக மந்திரங்கள்”- என்றும் அவற்றைக் கூறிக் கொள்ளலாம்.

இப்படிப்பட்ட அன்புக் கட்டளைகளை நமக்கு நாமே இட்டுக் கொள்வதற்கென - உரிய நேரங்களை நாமே நிர்ணயித்துக் கொள்ளலாம். பெரும்பாலும் உறங்கச் செல்லும் முன்பும்; உறங்கி விழித்தவுடனும் இப்படிப்பட்ட உறுதி மொழிகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். மேலும் எப்பொழுதெல்லாம் தனிமை வாய்க்கிறதோ, அப்பொழுதெல்லாம் நமக்கு நாமே இந்தச் செல்லக் கட்டளைகளை இட்டுக் கொள்ளலாம்.

இப்படியாகத் தொடர்ந்து செய்து வரும்போது இந்த உற்சாக வாசகங்கள் நாளைடைவில் மெல்ல மெல்ல என்றாலும் அழுத்தமாக நமது ஆழ்மனதில் பதிக்கப்பட்டு - நமக்குத் தேவையான தீர்வுகளை நம்முன்னே கொண்டு வருவது உறுதி. இது வெறும் கற்பனையோ, மந்திரமோ அல்ல; இது உளவியல் உண்மை; உணர்ந்து உரைக்கப்படும் வெற்றிப்படிக்கட்டுகள்.

இந்த உறுதிமொழிகள் வாழ்வில் பொருள் வளத்தை மட்டுமல்லாது, நல்ல உடல் நலம், உளவளம், நீள் ஆயுள், நிறைசெல்வம், உயர்புகழ் மற்றும் மெய்ஞானம் -போன்ற அனைத்தையும் நம்மிடம் சேர்ப்பிக்க வல்லவை !

நாம் செய்ய வேண்டுவதெல்லாம் “நமது தேவை எது”வென உணர்ந்து தெளிவதுதான்.

நமக்கு எதுவெல்லாம் தேவையோ, அதைக் குறிக்கோளாக்கி அதை நோக்கி நமது அன்புக் கட்டளையைச் செலுத்த வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாகச் சில அன்புக்கட்டளைகளை இப்போது காணலாம்.

1. நான் சக்தி மிகுந்தவன்
2. எனது நம்பிக்கை அசைக்க முடியாதது
3. நான் பலம் பொருந்தியவன்
4. என் உடலும் மனமும் வலிமை வாய்ந்தது
5. நான் வெற்றிபெறப் பிறந்தவன்
6. எனக்குள் நாளுக்கு நாள் புத்துணர்ச்சி பெருக்கெடுத்துப் பாய்கிறது.
7. நான் செல்வேன்; தொடர்ந்து செல்வேன்
8. நாளும் வெல்வேன்.. - ஏனெனில் நான் வெல்லப் பிறந்தவன் என்னும் நம்பிக்கை வாசகங்களை அடிப்படையாய்கொண்டு
1. என் கனவு தெளிவானது
2. எனது ஜிலக்குத் திட்டவட்டமானது
3. எனது தேவை எனக்குத் துல்லியதாய்ப் புலப்படுகிறது
4. இதோ ... அதை நான் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்
5. “நெருங்கிவிட்டேன்” என்னும் எண்ணம் என்னை சிலிர்க்கச் செய்கிறது
6. இதோ நான் விரும்பியது, என் பார்வையில்!
7. இதோ நான் கேட்டது, என் எதிரில்!
8. இதோ “அது” என் கைகளில்
9. என் எதிர்காலம் ஓளிர்கிறது - என் கண்ணெணதிரில்
10. நான் வேண்டுவது அனைத்தையும் அள்ளித்தரும் இயற்கைக்கு என் நன்றி!

இவை சில எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டுமே. இவற்றைப் போன்ற உங்களுக்குப் பிடித்த பல்வேறு வாசகங்களை உருவாக்கி - அவற்றை தினமும் சொல்லிச் சொல்லி மனனம் செய்து - ஓங்கி உரத்த குரலில் சொல்லிப் பழகி வாருங்கள்.

அவற்றை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு நமது ஆழ்மனமானது செயல்படத்தொடங்கிவிடும்.

ஆழ்மனம் செயல்படத் தொங்கிவிட்டால் பிறகு ... அற்புதங்கள் தானே நிகழத் தொடங்கிவிடும். நீங்கள் விரும்புவது எதுவானாலும் அதனை அடைவதற்கான சூழல் உருவாகும்; காலம் கணிந்து வரும்; நம் ஆழ்மனதிற்கு - இந்தப் பேரியற்கை இசைவு தரும்.

அப்போது நீங்கள் உங்கள் சூழலை வசப்படுத்தி- ஆனால் வல்லமைப்படத்த சுயமாய் ஓளிவிடத் தொடங்கி விடுவீர்கள்.

நம்புங்கள் - நாளையல்ல; இன்றே அற்புதங்கள் நிகழத் தொடங்கிவிடும்.

இது நிதர்சனமானது - என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு - நமக்கு அறிமுகமான எண்ணற்ற பிரபலங்களை - என்னால் முன்னுதாரணமாய் காட்ட முடியும் என்றாலும் எனிமையான, எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒருவரை மட்டும் இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அவர் தமக்குத்தாமே கொடுத்துக்கொண்ட “அன்புக்கட்டளைகளைக்” கவனியுங்கள்; நீங்களும் உங்களுக்கான அன்புக்கட்டளைகளை இன்றே உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள்; அதற்காக நேரம் செலவழியுங்கள்; உங்களைக் குறித்து நீங்கள் சிந்தியுங்கள்

அவருக்கான அவரது அன்புக் கட்டளைகள் அனைத்தையும் அவர் தாம் நடித்த திரைப்பட வசனங்களாகவும், பாடல்களாகவுமே ஆக்கிக் காட்டியவர். தனக்கென உருவாக்கிக்கொண்ட அன்புக் கட்டளைகளை தனக்கு மட்டும் கேட்கும் வண்ணம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் - ஊருக்கே கேட்கும்படி உரக்கச் சொல்லிப் பழகியவர்; அதன் மூலம் ஊரில் உள்ள பாமராக்கும் கூட உற்சாகம் பிறக்கும் படி செய்துவைத்தவர். அதன் மூலம் உள்நாட்டு மக்களை மட்டுமன்றி உலகத் தமிழர்களையும் வெற்றி கண்டவரானார்.

அவர் இட்டுக் கொண்ட உற்சாகம் மிக்க ஆழ்மனக் கட்டளைகள் இதோ

- ❖ “உலகம் பிறந்தது எனக்காக ஓடும் நதிகளும் எனக்காக மலர்கள் மலர்வது எனக்காக – அன்னை மடியை விரித்தாள் எனக்காக”
- ❖ “நினைத்ததை நடத்தியே முடிப்பவன் நான், நான், நான் துணிச்சலை மனத்திலே வளர்த்தவன் நான், நான், நான்”
- ❖ “ வெற்றி மீது வெற்றி வந்து என்னைச் சேரும்; அதை வாங்கித் தந்த பெருமயேல்லாம் உன்னைச் சேரும்”
- ❖ “என்னைத் தெரியுமா? – நான் சிரித்துப் பழகிக் கருத்தைக் கவரும் ரசிகன் – என்னைத் தெரியுமா?”
- ❖ “நான் ஆணையிட்டால்; அது நடந்துவிட்டால் இங்கு ஏழைகள் வேதனை படமாட்டார்”
- ❖ “நான் செத்துப் பொழச்சவன்டா எமனைப் பார்த்து சிரிச்சவன்டா”

இந்தப் பாடல் வரிகள் ஒவ்வொன்றையும் உற்று நோக்குங்கள். அவர் இட்டுக் கொண்ட இந்த ஆழ்மனக் கட்டளைகள் - அவரது ஆழ்மனதை மட்டுமின்றி தமிழகம் முழுமையையும் - அதே வரிகளை மீண்டும் மீண்டும் முனுமுனுக்க வைத்ததன் மூலம் - அநேக மக்களின் ஆழ்மனங்களையும் அவருக்கேற்ப இணங்க வைத்து விட்டதை தமிழக வரலாறு பதிவு செய்து கொண்டு விட்டது அல்லவா !

அதிகம் படிக்காமல்; அதிகமான வசதி ஏதுமற்ற பின்னணியிலிருந்து வந்து, தொடக்கத்தில் நாடகங்களில் நடித்து, பின்னர் திரைக்கு வந்து - திரையுலகையே தன் தனித்துவத்தால் ஒரு கலக்குக் கலக்கி, அதன் பயனாக சட்டப்பேரவையில் அடிக்குத்து வைத்து மாநில முதல்வராகவும் கோலோச்சி - மக்கள் மனதைக் கொண்ட, “மக்கள் திலக” மென்றும், “புரட்சித் தலைவர்”என்றும் - போற்றப்பட்ட எம்.ஜி.ஆர் அவர்களைத் தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

அவரது நம்பிக்கை; அவரது அசாத்தியத் துணிச்சல் மற்றும் அவர் சிறிதும் இடைவிடாது தமது ஆழ்மனதிற்கு இட்டுக்கொண்ட அன்புக்கட்டளைகள் அனைத்தும் அரசு கட்டளைகளாக மாறவில்லையா? அவர் தம் கனவனைத்தும் நன்வகளாக கண்முன் பிரதிபலிக்க வில்லையா? இதை விட எனிமையான நடைமுறை எடுத்துக்காட்டு-வேறு வேண்டுமா என்ன?

நம் கண்முன்னே காணக்கிடைக்காத எடிசனையும் - லிங்கனையும் - ஹெலன் கெல்லரையும் எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும், நம் கண்முன் தோன்றி நமது கலாச்சாரத்தில் வாழ்ந்து - தான் நினைத்ததையெல்லாம் நிகழ்த்திக்காட்டிய ஒருவரை - உதாரணம் காட்டினால் நம் மனதில் எளிதில் பதியுமல்லவா?

எத்தனை தடைகள் வரினும், உங்களின் அன்புக் கட்டளைகள் - உங்கள் மனதில் இடைவிடாது ஒங்கி ஓலிக்கட்டும்.

நீங்கள் செல்லும் இடமெல்லாம் வாழ்த்தொலிகளாய் அவை அதிரட்டும்; திசையெட்டும் அவை எதிரொலிக்கட்டும் அப்புறம் பாருங்கள் ... நிகழப்போகும் அதிசயங்களை !... ஆச்சரியத்தால் உயரும் உங்கள் புருவங்கள்!

உங்களை நீங்களே கொண்டாடப்போகும் அற்புதங்களும் ஆக்கங்களும் அடிக்கடி நிகழத்தொடங்கும் !

8. ஏமாற்றங்களுக்கான காரணிகள்

- “இது உண்மையா?”
- “இப்படியும் நடக்குமா?”
- “இதென்ன ... மந்திரத்தில் மாங்காய் காய்ப்பது போலல்லவா தோன்றுகிறது?” - என்று கேட்கத் தோன்றுகிறதல்லவா?

இவையெல்லாம் - நியாயமான சந்தேகங்கள்தான் என்றாலும், நம் முன்னேற்றத்திற்குத் தடைகளாகத் திகழ்பவையும் இப்படிப்பட்ட ஜயங்கள் தாம்.

இத்தகைய ஜயங்கள் எல்லாமே நமது இடது முளையினால் எழுப்பப்படுபவையே.

இப்படி ... ஜயங்களே தோன்றிக்கொண்டிருந்தால் “நம்பிக்கை” ஏற்படுவது எப்போது? - ஜயமற்ற தன்மைக்குப் பெயர்தானே “நம்பிக்கை”

நம்மில் 90 சதவீதம் பேர், நம்பிக்கையோடுதான் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக உறுதியளிக்கிறார்கள். அனால் - இது உண்மையல்ல என்பதை, அனுபவம் மிகுந்தவர்களால் நன்கு உணர முடியும்.

நம்மில் பலரும் பல்வேறு முயற்சிகளில் அன்றாடம் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும் - முழுநம்பிக்கையோடு ஈடுபடுவதில்லை. நான் யார் மீதும் வீண்பழி போடுவதாக நினைக்க வேண்டாம். நீங்களே என்னிப் பாருங்கள்... நீங்கள் செய்துவரும் அன்றாடப் பணிகளை அலசிப் பாருங்கள் உங்களுக்கே தெரியும்.

எடுத்துக்காட்டாக ...

நீங்கள் ஒரு நபரைச் சந்திக்கப் புறப்படுகிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். நீங்கள், அவரது வீட்டை அடைந்ததும், அரைமணி நேரத்திற்கு முன்புதான், அவர் வெளியில் சென்று விட்டதாகவும் - அவர் மாலையில்தான் திரும்பிவருவார் என்றும் கூறுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஏமாற்றத்தோடு வீடு திரும்பும் நீங்கள், உங்கள் இல்லத்தாரிடமோ, நன்பர்களிடமோ -சொல்வதென்ன தெரியுமா?

- “நான் புறப்படும்போதே நெணக்சேன்”...!
- “எனக்கு அப்பவே தெரியும்”..!
- “நமக்கெல்லாம் ஏதப்பா அதிர்ஷ்டம் ” ...?
- என்றெல்லாம் சலித்துக்கொள்கிறீர்கள் இல்லையா?
- இப்படிப்பட்ட வாக்கியங்கள் நமக்கு எதைப் புலப்படுத்துகின்றன?
- என்று சிந்தித்தால்...

நமக்குள்ளே புதைந்து கொண்டு, நம்மையும் அறியாமல் நம்மை ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருக்கும் அவநம்பிக்கைகளின் தொகுப்புத் தானே ?

முயற்சி செய்வதில் நாமொன்றும் சளைத்தவர்களல்லர். ஓவ்வொரு நாளும் பல்வேறு முயற்சிகளை நாம் செய்து கொண்டேதான் இருக்கிறோம்.

எடுத்துக்காட்டாக சில முயற்சிகள் இதோ ...

- சு வேலைதேடிப் பல்வேறு நிறுவனங்களுக்கு விண்ணப்பம் செய்கிறோம்.
- சு நமது தொழிலை வளர்க்கும் பொருட்டு, புதிது புதிதாய் ஏதோ மாற்றங்களைச் செய்து கொண்டேதான் இருக்கிறோம்
- சு மெலிவான நமது உடலை வலுவானதாய் ஆக்கிக்கொள்வதற்காக - பல்வேறு பயிற்சிகளை மேற்கொள்கிறோம்; நமது வழக்கமான உணவு முறைகளை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளவும் முற்படுகிறோம்.
- சு விரிசல் கண்டிருக்கும் உறவை - மேம்படுத்துவதற்கென அவ்வப்போது சின்னஞ்சிறு உளவியல் முறைகளைக் கையாளுகிறோம்.
- சு பதவி உயர்வைப் பெறுவதற்கென - பல்வேறு பொறுப்புக்களைத் தலைமேல் ஏற்றிக் கொண்டு பம்பரமாய்ச் சூழ்க்கிறோம்.
- சு பிள்ளைகளை, அவர்களது படிப்பில் மேம்படுத்துவதற்கென - சிறப்புப் பயிற்சியளித்தும், அதிகக்கவனம் செலுத்தியும் - மீண்டும் மீண்டும் படிப்பின் அருமையை எடுத்துச் சொல்லி வலியுறுத்தியும் - பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறோம்.

- ❖ ஒரு விளையாட்டுப் போட்டியில் வெல்வதற்கென பல்வேறு பயிற்சிகளின் மூலம் முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறோம்; அதற்கென்று நேரம் செலவழித்து உழைக்கிறோம்
- ❖ சில போட்டித் தேர்வுகளில் வெல்வதற்கென பல்வேறு புத்தகங்களைப் படித்து முடிக்கிறோம்; பலரின் ஆலோசனைகளைப் பெறுவதற்காக எண்ணற்ற முயற்சிகளை மேற்கொண்டும் வருகிறோம். இல்லையா?
- ❖ பொருத்தமான வரணையோ, பெண்ணையோ தேடி- வருடக்கணக்கில் காத்திருக்கிறோம்; தேடிப்பார்க்கிறோம்.

இவையாவும் - உங்கள் முன் நான் வைக்கும் ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டுமே.

நம் ஊரில் வாழும் பால்காரர் முதல் ஆட்டோக்காரர் வரை, மளிகைக் கடைக்காரர் முதல் மாணவர் வரை, விளையாட்டு வீரர் முதல் இசைக் கலைஞர் வரை, பள்ளி ஆசிரியை முதல் காவலர் மற்றும் ஆட்சியர் வரை,

தொழில் முனைவோர் முதல் நிறுவன இயக்குனர் வரை - ஓவ்வொரு தனிமனித்திரும் - தான் எடுத்துக்கொண்ட துறையில் மேல் நிலையை அடைய என்னென்னவோ முயற்சிகளை மேற்கொண்டபடிதான் உள்ளனர்.

என்றாலும்...

அவர்கள் எல்லோராலும் ஏன் எதிர்பார்த்த அளவு வெற்றிகளைப் பெற முடியவில்லை? என்பது ஓர் அருமையான கேள்விதான்.

பெரும்பாலானவர்கள் முயற்சி செய்தும் வெற்றிபெற இயலாமைக்கு மிகப்பெரிய காரணம்-அவர்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளின் மீது அவர்களுக்கே உள்ளார்ந்த நம்பிக்கையின்மைதான். ஏதோ செய்து பார்ப்போமே ... என்னும் ஏனோ தானோ எண்ணம்தான். எண்ணத்தில் திண்ணமின்மையே தோல்விக்குக் காரணம்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால் ...

“அவநம்பிக்கையே - அனைத்துத் தோல்விகளுக்கும் காரணம்”

உற்று நோக்கினால் ஓன்று புலப்படும். நமது முயற்சிகள் எல்லாமே ஜயத்திற்கும் அச்சத்திற்கும் இடையிலேயே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அசைக்க முடியாத உறுதிப்பாட்டோடு நமது செயல்பாடுகள் அமைவதில்லை காரணம் ... நம்முள்ளே நாம் கொண்டிருக்கும் தாழ்வு மனப்பான்மைதான்.

தாழ்வு மனப்பான்மையைப் பிரதிபலிக்கும் ஜயங்களைப் பாருங்களேன் ...

- ↗ “நம்மால் முடியுமா?”
- ↗ “நமக்கெல்லாம் நடக்குமா-”
- ↗ “நமக்கு - எதுவுமே எனிதில் கிடைக்காது”
- ↗ “நமக்கெல்லாம் ஏது அதிர்ஷ்டம்? - நமக்கெல்லாம் அதிர்ஷ்டம் இருந்திருந்தால் - இந்நேரம் எங்கேயோ போயிருப்போம் ”
- ↗ “நம்மை விட மேலானவர்கள் பலபேர் இருக்கையில் நமக்கெல்லாம் எப்படிக் கிடைக்கும்-”
- ↗ “நமக்கெல்லாம் - உதவ யார் இருக்கிறார்கள்?”
- ↗ “நாம் இப்போதிருக்கும் நிலைமை மிக மோசமானது”

- இப்படிப்பட்ட எதிர்மறை எண்ணங்கள் எல்லாமே - நமது அவநம்பிக்கைகளின் மூலங்களாகும்; தாழ்வுமனப்பான்மையின் வெளிப்பாடுகளாகும்.

இத்தகைய அவநம்பிக்கைக்கு அடிப்படைக் காரணம் நமது குழந்தைப் பருவத்தில் நமது குடும்பமும்-நமது சமூகமும்; தம்மை அறியாமல் நமக்குள் விடைத்துவிட்ட எண்ணற்ற தடை உத்தரவுகளே !

இத்தகைய தடை உத்தரவுகளிலிருந்து விடுபட்டு - நாம் பெற வேண்டியது அபாரமான, அச்தலான, அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை.

வாருங்கள் ‘நம்பிக்கை’ பற்றி மேலும் விரிவாகக் காண்போம்.

9. கணவும் - நம்பிக்கையும்

இப்போது ... மிகவும் சுவாரசியமான ஒரு விஷயத்தை அலச இருக்கிறோம்.

அது ஒரு வேறுபாடு குறித்ததாகும்

“முயற்சி” க்கும் “நம்பிக்கை” - க்கும் இடையிலான அடிப்படை வேறுபாட்டை நாம் முறையாக அறிந்து வைத்திருக்கிறோமா?

இதோ, அந்த வேறுபாட்டை ஒரு பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறேன் பாருங்களேன். மிகவும் விநோதமாக இருக்கும்.

நம்பிக்கை (எப்போதும்)	முயற்சி (இன்றைய நிலையில்)
1. நம்பிக்கை என்பது மிக ஆழமானது. ஆணிவேர் போன்றது.	முயற்சி என்பது மேலோட்டமானது. சல்லி வேர்களைப் போன்றது.
2. நம்பிக்கை என்பது நங்கூரம் போல நிலை கொள்வது.	முயற்சி என்பது ஓயாமல் அலைபாய்வது.
3. நம்பிக்கை என்பது நிதானமானது	முயற்சி என்பது அவதிப்படுவது
4. நம்பிக்கை என்பது மன-உறுதியின் அடையாளம்	முயற்சி என்பது மனச் சஞ்சலத்தின் சின்னம்
5. நம்பிக்கை என்பது இருந்த இடத்திலிருந்த படியே இயற்கையின் பேருதவியைப்பெறும் தவம் போன்றது.	முயற்சி என்பது இடம் விட்டு இடம் தேடி அலைந்தலைந்து வேட்டையாடுவதைப் போன்றது.
6. நம்பிக்கை என்பது திண்ணனம்.	முயற்சி என்பது தடுமாற்றம்.
7. நம்பிக்கை என்பது வலது மூளையின் வேலைப்பாடு	முயற்சி என்பது இடது மூளையின் இடர்பாடு

8. நம்பிக்கை என்பது “பொறுமை” மற்றும் “சகிப்புத்தன்மை”	முயற்சி என்பது “பொறாமை” மற்றும் “போட்டி”
9. தளராத நம்பிக்கையோடு எதையும் தொடங்குவது மற்றும் தொடர்வது என்பதே பெருமுயற்சியாகும்.	முயற்சிகளெல்லாமே நம்பிக்கையோடுதான் நடக்கின்றன எனச் சொல்ல முடியாது.

மேலே காணும் ஓவ்வொரு கருத்தையும் உங்கள் மனதினுள் இட்டுச் சரியா? எனப் பாருங்கள். ஓவ்வொன்றின் உட்பொருளையும் உணர்ந்து தெளியுங்கள்; அதன் பிறகு உங்களை யாரும் அசைக்க முடியாது. உங்களுக்குள் சலனமோ தயக்கமோ ஏற்படவே ஏற்படாது.

சரி... உங்களை நோக்கி ஒரு கேள்வி வருகிறது. பதில் சொல்ல முயலுங்களேன் ...

ஒரு செயலை வெற்றிகரமாக முடித்து வைக்க எத்தனை சதவீதம் நம்பிக்கை வேண்டும்? எத்தனை சதவீதம் முயற்சி வேண்டும்?

சொல்ல முடிகிறதா? அதெப்படிச் சொல்ல முடியும்?

நம்பிக்கையை சதவீதங்களில் சொன்னாலே அது அவநம்பிக்கையை உணர்த்துவதாக ஆகிவிடும். அல்லவா?

ஆகவே

முழுமையான நம்பிக்கை கொண்டு விட்டாலே அதுதான் முழுமையான முயற்சியாகும் - என்பதுதான் எனது கணிப்பும் உணர்வும்.

அதாவது ... இலக்கைக் குறித்துக்கொண்டு அதன்மீது அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டுவிட்டாலே வெற்றிக்கான வழிகள் நம் விழிகளுக்குத் தென்படத் தொடங்கிவிடும்.

நான், “முயற்சியைக்” குறைத்து மதிப்பிடுவதாகக் கருத வேண்டாம்.

மாறாக “முயற்சி” - எனும் பேரில் நாம் அடிக்கடி மாறி மாறிச் சலனப்பட்டு இங்கும் அங்கும் அலைபாயும் போது நம்பிக்கையின் சதவீதம் நூறிலிருந்து குறைந்துவிடுவதாகவே உணர்கிறேன்.

இதனைச் சற்றே தனிமையில் அமர்ந்து மென்னமாய்ச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் - அந்த அமைதியில் நம்பிக்கையின் அற்புதங்கள் நாளடைவில் பிடிபடும்.

சுருங்கச் சொன்னால் ...

முழு நம்பிக்கையோடு செயல்பட்டால்-குறைந்த அளவு முயற்சியிலேயே - நமக்கு மகிழ்ச்சிகரமான வெற்றி கிடைத்துவிடும் - என்பதே-நாம் புரிந்த கொள்ள வேண்டிய சாரமாகும்.

குறைந்த நம்பிக்கையோடு செயல்பாட்டால் “பெரு முயற்சி” செய்தாலும் விளைவுகள் வெற்றிகரமாக இருக்காது.

அதாவது ... நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தொடங்கப்படும் முயற்சிகள் - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தீர்மானமான - திட்டவட்டமான முயற்சிகளாக அமைந்திருக்கும்.

மாறாக, “முயற்சி” - என்னும் பெயரில் நாம் மேற்கொள்வதெல்லாமே முயற்சிகள் ஆகிவிடாது.

“இதையும் செய்வோம்” “அதையும் செய்து வைப்போம்” “கிடைப்பது கிடைக்கட்டும்” எனச் செய்வதெல்லாம் முயற்சியாகி விடாது. என்பதை நாம் நம் மனதில் பதித்துக் கொள்ளுதல் நலம்.

இப்போது “முயற்சிக்கும்” “நம்பிக்கைக்கும்” இடையேயான அடிப்படை வேறுபட்டு ஓரளவு பிடிப்பிடிருக்கும் என நம்புகிறேன்.

அதே போல ... மற்றுமொரு வேறுபாட்டையும் - நாம் உணர்ந்து தெளிந்தால் நம் செயல்கள் - நேர்த்தி பெற்று விளங்கும் எனக் கருதுகிறேன்.

நம்மில் பலரும், “நான் எதிர்பார்த்தபடி எதுவும் நடக்கவில்லை” என்று வருந்துவதுண்டு! காரணம் என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்...? நமது புரிதவின்மை தான் ... ஆமாம் ...

எதிர்பார்ப்பு என்பதே அவநம்பிக்கையின் மறுசொல் தான்.

ஆமாம், எதிர்பார்ப்பென்பது வேறு; நம்பிக்கை என்பது வேறு...

அந்த இரண்டுக்கும் இடையோன வேறுபாட்டை இப்போது காண்போம்.

எதிர்பார்ப்பு	நம்பிக்கை
1. வருமா? எப்போது வரும்? எனும் ஓயாத எண்ண அலைகளோடு காத்திருத்தல்	“வரும்... வந்தே தீரும்” என்னும் எண்ணத்தின் அடிப்படையில் நின்று, கவனிக்க வேண்டிய பிற வேலைகளைச் சலனிமின்றி விழிப்புணர்வோடு செய்து கொண்டிருத்தல்.
2. சுகுனம் பார்த்தல்; சாதகம் பார்த்தல்; விசாரித்தல், தேடுதல் போன்றவை கண்மூடித்தனமாக நிகழும்	மனமானது பிரபஞ்சத்தைத் தொடர்பு கொண்டு இயல்பறிந்து அமைதி காக்கும்.
3. எது நடந்தாலும் “அதுவாய் இருக்குமோ” “இதுவாய் இருக்குமோ” என்னும் இடைவிடாத ஊசலாட்டமே எதிர்பார்ப்பாகும்.	இது “நடந்தே தீரும்” என்னும் உறுதிப்பாட்டைக் குறிப்பதாகும் நம்பிக்கை!
4. பிறரை அல்லது பிறவற்றைத் தேடி ஓடும்.	தன்னுள் மூழ்கி நிச்சயம் ஒரு நாள் கண்டெடுக்கும்.
5. இடது மூளையால் இடறிவிடப்பட்டு விழ நேரலாம்	வலது மூளையைப் பயன்படுத்தி வரைபடம் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கும்; கனவு காணும்
6. இது ஆசையின் அடிப்படையில் அமைவது	இது தேவையின் தெளிவைக் குறிக்கும்.
7. இது ஏமாற்றந்தரக் கூடும்.	இதுவோ ஏற்றந்தரும்!

மேற்கண்ட பட்டியலை - மீண்டும் ஒருமுறை வாசித்து - அதன் உட்பொருளை - அவற்றின் வேற்றுமைகளை உள்ளத்தில் கிருத்தி ஒப்பிட்டுப் புரிந்து கொள்ளுங்கள் ... உங்களின் அனுபவத்தோடு பொருத்திப் பாருங்கள் ... உண்மை சுலப்படும். உங்கள் மனம் எதிர்பார்ப்பிலிருந்து விலகி நம்பிக்கையின் பக்கம் நங்கூரம் போல மாறி அமரத் தொடங்குவதை உணர்வீர்கள். அப்படித்தானே?

நம்பிக்கையின் வலிமையையும் - அதன் பெருமையையும் - அடுத்த பகுதியில் காண்போம்.

10. நம்பிக்கை முன்னோடிகள்

எப்போதும் எதிர்பார்ப்பால் நிறைந்திருக்கும் நெஞ்சம் முறையற்ற முயற்சிகளை மேற்கொள்ளத் தூண்டும்.

முயற்சிசெய்யும் ஒவ்வொரு முறையும் - வெற்றியையே எதிர்நோக்கும்.

எதிர்பார்த்தபடி வெற்றி கிடைக்காத போது, வெறி கொள்ளச் செய்யும்; பிறர்மீது வீண் பழி சுமத்தத் தூண்டும்.

வேண்டாத அவதாருகளைப் பரப்பும் படி செய்து - அதில் சுகம் பெறும்; அது வெறும் அற்ப ககமே என்பதை அறியாது

இறுதியாய் ... தன் இயலாமைக்குப் பிறரைப் பொறுப்பேற்கும்படி நம்மை அடம்பிடிக்கச் செய்யும். தன்னை நியாயப்படுத்திக் கொள்வதற்காக எதையும் செய்யும்படி ஒருவரை ஆட்டுவிக்கும்.

“எதிர்பார்ப்பு” - என்பது அத்தனை விபரீதமானது; எதிர்பார்ப்பால் ஆட்டுவிக்கப்படுபவர் - தன்னாளுமை குறைந்தவராகவே இருப்பார்.

மாறாக

நம்பிக்கை கொண்டவரோ;

தன் தேவையை உணர்வார்; அந்தத் தேவையைப்பூர்த்தி செய்து கொள்ள அவசரப்படமாட்டார்; அவசரப்படாததாலேயே ஆத்திரப்படமாட்டார்; மாறாக

முறையான வழிகளை நாடி, முறைப்படியான, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சில முயற்சிகளில் மட்டுமே ஈடுபடுவார்.

அந்த முயற்சிகளெல்லாமே முறையானவை என்று அவர் நம்புவதால்- முடிவுகள் வெளிவரும் வரை பொறுமை காப்பவராய் இருப்பார்

பதற்றப்படமாட்டார்; ஒரு வேளை கிடைக்காமல் போய்விடுமோ - என்றோ ... நடக்காமல் போய்விடுமோ - என்றோ - அவநம்பிக்கை கொண்டு அலைய மாட்டார்.

ஒரு வேளை ..

அவரது முதல் முயற்சிகள் சில, தோல்விகாண நேரலாம்; என்றாலும் அதனால் அவர் மனமுடைந்து போகமாட்டார்; பிறரின் மனம் நோகும்படியும் நடந்து கொள்ள மாட்டார்.

மாராக

தான் மேற்கொண்ட முயற்சிகளை சற்றே பின்னோக்கி ஆராய்ந்து பார்த்து - அவரது வழிமுறைகளில் உள்ள குறைபாட்டை உணர்ந்து - தனது அடுத்த முயற்சிகளின்போது அவற்றைச் சரிசெய்யப் பெரிதும் முயற்சி எடுப்பார்.

இப்படிப்பட்ட அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையைத் தமது அடித்தளமாகக் கொண்டவர்கள் - தமது ஒவ்வொரு முயற்சியின் போதும் உற்சாகம் மிக்கவர்களாகவும் ஊக்கம் உடையவர்களாகவும் காணப்படுவார்.

அவர்களின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் மிகுந்த உந்துசக்தியின் அடிப்படையில் நிகழ்பவையாய் இருக்கும்.

“நம்பினோர் கைவிடப்படார்” - என்னும் இயற்கை விதியின் மெய்ப்பொருளை உள்வாங்கிக் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள்! அதுமட்டுமல்ல...

“எந்த ஒரு செயலுக்கும், - அந்த செயலுக்கேற்ற விளைவு உண்டு” - என்னும் செயல் விளைவுத் தத்துவத்தின் மீது ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகத் திகழ்வார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களோடு இணைந்து செயலாற்ற நேர்பவர்கள் கொடுத்துவைத்தவர்கள், அனுசு முறையில் அத்தகைய பக்குவத்தை அனுபவித்துச்சிக்க முடியும்!

காந்தியடிகளைப் படியுங்களேன்
 எத்தனையோ பேர் ஜயற்ற போதும்;
 ஏனான்ம் செய்த போதும்;
 நம்ப மறுத்த போதும்;
 அவர் ஒருவர் மட்டும் ஆழமாக நம்பினார்;
 அவரது “உள்ளுணர்வு” அவருக்கு அமுத்தமாகச் சொன்னது ...
 “அஹி மிசை என்னும் ஆயுதமே விடுதலையைப் பெற்றுத்
 தரும் வல்லமை வாய்ந்தது” - என்னும் உலகப் பெருந்
 தத்துவத்தை!

அவரது ஓவ்வொரு முடிவும்
 அவரது ஓவ்வொரு அடியும்
 அவரது ஓவ்வொரு அணுகுமுறையும்
 “அஹி மிசை”யின் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருந்ததை ஊர்
 மட்டுமல்ல; உலகமே அறியும்.

தான் இறக்கும் தருவாயில்கூட அவரால் அஹி மிசையைக்
 கடைப்பிடிக்க முடிந்திருக்கிறதென்றால் அதற்குக் காரணம்
 என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்?

வேறென்ன?

கொண்ட கொள்கையின் மீதான நம்பிக்கை; மற்றும் உறுதிப்பாடுதான்
 அந்த நம்பிக்கை வீண் போகவில்லையல்லவா?

எந்த ஒரு செயலுக்கும் உடனடிப் பலன் கிடைப்பதில்லை.
 ஓவ்வொன்றுக்குமென ஒரு காலம் உண்டு - கர்ப்ப காலம் போல
 அது நிறைவுறாமல் - பிரசவம் நிகழப்போவதில்லை; அது
 போலத்தான் ... ஓவ்வொரு விதையும் முனைத்து எழுவதற்கென
 ஒரு காலம் உண்டு. அந்த அவகாசத்தை அதற்குக் கொடுக்காமல்
 அவசரமாய் செயல்பட்டால், எதுவும் சாத்தியமற்றுப் போகக்
 கூடும்!

“பதறிய காரியம் சிதறிப் போகும்” - என்பது பழமொழியே
 ஆயினும் -அதுவே என்றென்றும் நின்று வாழவல்ல முதுமொழியுமாகும்.

★ ★ *

அன்னைத் தெரசாவைப் பாருங்கள்!

தன் 17 வயதிலேயே தாய் நாட்டைவிட்டு வந்தவர். எத்தனை துயரங்களை ... அவமானங்களை ... தோல்விகளைச் ... சந்தித்தபின் நோபல்பரிசைப் பெற்றிருப்பார். “அருளாளர்” என்னும் அன்பு நிறை பட்டத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்.

ஓரு நாளில் நிகழ்ந்த சாதனையா அது? சொல்லுங்கள்!

“ரோம் நகரம் ஓரே நாளில் கட்டப்பட்டதல்ல” - என்பார்கள். இது எவ்வளவு பெரிய உண்மை!

இன்று, உலகே அதிசயிக்கும் காதல் சின்னமாகத் திகழும் “தாஜ்மஹால்” - ஓரு நாளிலா கட்டப்பட்டது?

22 ஆண்டுகளாக 22000மனிதர்கள் சிந்திய வியர்வையால் ஆனது அது என்றாலும்,

ஷாஜஹான் தனது “கனவை நனவாக்கும்” - முயற்சியிலிருந்து சிறிதும் அயர்ந்து விடவில்லையல்லவா!

தனது மகன் ஒளரங்கசீப் தன்னைச் சிறையிலிட்டபோதும் வருந்தவில்லையே ...

ஆக்ராக் கோட்டையிலிருந்து தாஜ்மஹாலைப் பார்த்தபடி தான் வாழ்ந்து மறைந்தார் அல்லவா! - இந்த வரலாறு வலியுறுத்தும் பாடம் என்ன? புரிகிறதா?

★ ★ *

அறிவியல் அறிஞர் எடிசனைக் கொஞ்சம் படித்துப் பாருங்கள் ... அவர் பட்டபாடு கொஞ்சமா என்ன? “மின்சாரம்” - என்ற ஒன்று இருக்கக்கூடும் என்னும் அடிப்படை நம்பிக்கை தானே - அவரை அதைக் கண்டெடுத்து உலகுக்குத் தர வைத்தது.

எத்தனை! எத்தனை! பரிசோதனைகள் அவர் நிகழ்த்தியிருப்பார்?

எத்தனை! எத்தனை! சோதனைகளுக்கு அவர் ஆளாகியிருப்பார்!

பசி ... பட்டினி ... உறக்கம் ... உறவு உளைச்சல் அனைத்தையும் கடந்து தானே- தன் இலக்கை எட்டிப் பிடித்திருப்பார்.

அவர் கொண்ட நம்பிக்கை இருக்கிறதே ... அதுதானே அவரை - அயராது இடைவிடாது இயக்கிக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும் அல்லவா?

நம்பிக்கையில்லாமல் முயன்றிருந்தால் அவரால், எந்த ஒரு கண்டுபிடிப்பையும் உலகுக்குத் தந்திருக்க முடியாது என்பதுதான் உண்மை.

ஆக ...

“நம்பிக்கை ... நம்பிக்கை ... நம்பிக்கை ... இதுதான் அவரின் அத்தனை கண்டுபிடிப்புக்கும் அச்சாரமாய் ... ஆதாரமாய் ... அடித்தளமாய் இருந்திருக்கிறது இல்லையா?

அறிவியல் மார்க்கம் மட்டுமல்ல;

ஆன்மீக மார்க்கத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதாரமாய் விளங்குவது “நம்பிக்கை” மட்டும்தான்!

“நாயன்மார்கள்”, “ஆழ்வார்கள்” என்னும் அடியார்கள் வரிசையில் வரும் யாராயினும் சரி ... இறைமீது கொண்ட ஜயமற்ற நம்பிக்கை ... அப்பழுக்கற்ற நம்பிக்கை“ நடக்க இயலாதெனக் கருதப்பட்டதையெல்லாம் நடப்பதற்கு” - உதவிசெய்தது அல்லவா!

* * *

கண்ணப்பன் கல்லாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட லிங்கத்தை - சிவன் என்று நம்பி ஏற்றுக்கொண்டு, எச்சில் செய்த இறைச்சியைக்கூட எந்தவிதத் தயக்கமுமின்றி படைத்து வந்தார். எனினும் இறைவனது மனதில் அவர் இடம் பிடித்துவிட்டார். அந்த லிங்கத்தை வெறும் கல்லென நினைத்திருந்தால் - தன் கண்ணைப் பெயர்த்தெடுத்து அப்பியிருப்பாரா?

எவ்வளவு - நம்பிக்கையும் அன்பும் இருந்திருந்தால் தனது இரண்டாம் கண்ணையும் இடம்பெயர்க்க முயன்றிருப்பார் ... சிந்தித்துப் பாருங்கள்!

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் மூடநம்பிக்கையாகத் தோன்றும் இது, உளவியல் ரீதியாகப் பார்த்தால் ... உண்மையென்று விளங்கிவிடும்.

“ஆழ்மனம்” - எதை நம்புகிறதோ ... அதைக் கண்முன்னே கொண்டு வந்தே தீரும்!

- என்னும் மெய்ப்பொருளை பகுத்து உணர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளாத வரையில் நம் வாழ்க்கை - ஜயமும், அச்சமும் நிறைந்த அவல் வாழ்க்கையாகவே நடந்து கொண்டிருக்கும்.

* * *

அபிராமி பட்டரின் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்தது அனைவரும் அறிந்ததே!

அவர், தம் பக்தியில் மெய்மறந்த நிலையில் “பெளரணமி” - என்று அரசரிடம் கூறிவிட்டதை உண்மை என மெய்ப்பிக்கத் தன் பக்தன் சொன்னது சாத்தியமற்றதென்ற போதும், அதனை நிலை நிறுத்த - அவன் கொண்ட நம்பிக்கைக்குப் பரிசாக ... “நிலவாகக்” காட்சியளித்த அபிராமி அம்மனின் கருணைநலம் நாம் அறிந்ததல்லவா?

அதுமட்டுமல்ல ...

ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்ளாமலேயே... உள்ளத்தளவில் கொண்ட அன்பின் அடிப்படையில் வளர்ந்த... அற்புதமான நட்பின் அடையாளமாக ... “இறக்கும் தருவாயில் தான் காண விரும்பிய தமது நன்பரை நேரடியாகக் கண்டுவிட்ட” வரலாற்றுச் சம்பவம் “நம்பிக்கையின் அற்புத்ததை” - நமக்குக் காட்டும் அனுபவமாய் திகழ்கிறதல்லவா?

நான் “கோப்பெருஞ்சோழர் - பிசிராந்தையார்” நட்பைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன்

இன்னுமா... உங்களுக்கு ஐயம்?

இன்னுமா... உங்களுக்கு அச்சம்?

11. ஓர் உண்மைச் சம்பவம்

ஆராய்ந்தும்-அலசியும் பார்த்தவர்கள் அறிவார்கள்...

“ஜயமும் - அச்சமும்” நமது எதிர்மறை எண்ணங்களின் எச்சங்களே... என்பதை!

சரி ... எதிர்மறை எண்ணங்கள் எங்கிருந்து தோன்றுகின்றன? என்பதை அறிந்து கொண்டால்தானே அவற்றிலிருந்து விடுபடமுடியும்! அவை உள்ளிருந்தும் தோன்றலாம்; வெளியிலிருந்தும் தோன்றலாம்.

பெரும்பாலும் எதிர்மறை எண்ணங்கள் தோன்றுவதற்கான காரணம், மனிதனின் இளமைக்கால அனுபவங்களே ஆகும். அவன் வளர்ந்த சூழல்... அவனுக்குக் கிடைத்த பெற்றோர் மற்றும் உற்றாரின் எதிர்மறைப் பழக்க வழக்கங்கள் யாவும் இவனைப் பாதிக்கின்றன. அந்தப் பதிவுகள் இவனது மனதினுள் பத்திரமாகப் பதுங்கி இருக்கின்றன. நாம் முழுமையான விழிப்புணர்வு பெறாத நிலையில் அந்த எண்ணங்கள் அடிக்கடி தலைநீட்டி தமது இருப்பை உணர்த்திக் கொண்டே இருப்பதோடு, அவனைத் தடுமாறவும் செய்கின்றன.

நெடுஞ்சாலைப் பயணத்தின் போது காவலர்கள் இல்லாதபோது, “சிக்னலின்” அனுமதியில்லாமலே தப்பித்துப்போகும் வாகனங்களைப் போல வந்துசேரும் எதிர்மறை எண்ணங்கள் எங்கிருந்து வந்தாலும் - எந்த வடிவில் வந்தாலும் அவற்றை ஈவு இரக்கமின்றிப் பறந்தள்ளி விடுகின்ற மனதறுதி நமக்கு அவசியம்.

எதிர்மறை எண்ணங்கள் அவ்வப்பொழுது எழுவது இயல்புதான் எனப்புரிந்து கொண்டு அவற்றை வெகு இயல்பாக அலட்சியப்படுத்தவல்ல விழிப்புணர்வோடு நடைபோட்டால் நமது முன்னேற்றத்தை எத்தகையை சக்தியாலும் - தடுத்து நிறுத்திவிட முடியாது.

கனவைத் தீர்மானித்துவிட்ட பிறகு - எதிர்ப்படும் எவ்வித எதிர்மறை எண்ணம் குறித்தும் நாம் கவலைப்படக் கூடாது. அலட்டிக் கொள்ளவும் கூடாது. இதைத்தான் வள்ளுவர்...

“எண்ணித்துணிக கருமம்” - என்று சொல்லி “துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு” - என்று அழுத்தந் திருத்தமாகக் கூறிச் செல்கிறார்!

அதாவது, துணிவதற்கு முன் எத்தனை முறை வேண்டுமாயினும் சிந்திக்கலாம் ... எத்தனை முறை வேண்டுமாயினும் அலோசனை நடத்தலாம் ... அனால்

சிந்தித்துத் ... துணிந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தபிறகு - மீண்டும் ஜயப்படுவதோ, மறுபடி மறுபடி யோசனை செய்வதோ, தன் செயலிலிருந்து பின் வாங்குவதோ - நமது சலனத்தையும் தயக்கத்தையுமே உலகுக்கு உணர்த்தும்.

அப்படிப்பட்ட தயக்கங்களே - நமது வெற்றிப் பயணத்திற்குப் பெரும் தடைகளாக அமைந்து விடுகின்றன, என்பதை மனதில் பதித்துக் கொள்ளுதல் அவசியம்.

எடுத்துக்காட்டாக ... இப்போது ஓர் உண்மைச் சம்பவத்தைப் பார்ப்போம் ...

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ... ஒருவர் மளிகைக் கடை ஒன்றைத் தொடங்கினார். கொஞ்சம் சொஞ்சமாக வாடிக்கையாளர்கள் வளர்த் தொடங்கினர். வியாபாரம் பெருக்க தொடங்கிய நேரத்தில் - வேறொரு இடத்திற்குக் கடையை மாற்றி விட்டார்.

இம்முறை - தனது வியாபாரத்தில் காய்கறிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டார். அவரும் அவரது துணைவியாரும், மகனும் இணைந்தே அந்தக் கடையை நிர்வகித்து வந்தனர். திடீரென ஒரு நாள் - நான் சற்றும் எதிர்பாராதபோது கடையை மீண்டும் வேறொரு இடத்திற்கு மாற்றி விட்டார்.

இப்போது காய்கறியை நிறுத்திவிட்டார். அதிகாலை 4 மணிக்கே எழுந்து மார்க்கெட்டுக்குச் சென்று காய்கறிகளை மொத்த வியாபாரியிடமிருந்து வாங்கி டி.வி.எஸ்-50யில் வைத்துக் கட்டிக் கொண்டு மூன்று கிலோ மீட்டர் தூரம் பயணம் செய்து கடையைத் திறந்து வைப்பதற்குள் போதும் போதுமென்று ஆகிவிடுவதாகக் கூறினார். பிறகு சில நாட்களில் “இங்கு பால் பாக்கெட் கிடைக்கும்” - என்னும் அறிவிப்புப் பலகையை கடையின் முன் மாட்டிவைத்தார். பால் பாக்கெட்டுக்களையும் விற்கத் தொடங்கினார்.

சொன்னால் நம்ப மாட்டார்கள் ...

சில மாதங்களிலேயே மீண்டும் கடை மாற்றப்பட்டது.

எனக்கோ ... ஒரே ஆச்சரியம்! எப்படி ... இவரால் இப்படி அடிக்கடி இடங்களை மாற்றிக் கொண்டே செல்லமுடிகிறது? - என்றும், மாற்றத்தால் ஏற்படும் செலவுகளை இவர் எப்படிச் சமாளிக்கிறார்? - என்றும், நான் வியந்து போனேன்.

சந்திக்க நேர்ந்தபோது அவரிடமே கேட்டிருக்கிறேன்... அவரோ “எதுவுமே சரிப்பட்டு வரல் சார்” - என்று அலுத்துக்கொள்வார்.

அவரது, பேச்சு என்றுமே நிறைவாக இருந்ததில்லை. ஆனாலும் தொடர்ந்து சுறுசுறுப்பாகவே இயங்கிக்கொண்டிருப்பார்...

ஒரு நாள்... அவர் ஒரு. பி.சி.ஓ (PCO) தொலைபேசி இணைப்பையும் வாங்கிச் சேர்த்துக் கொண்டார்.

இவரது கதையை வெசு சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமேன்றால் - ஐந்தே வருடங்களில் - ஏழு இடங்களுக்குத் தன் மனிகைக் கடையை மாற்றியிருக்கிறார் என்பதே அவரது சரித்திரம்.

ஒரு வேளை அவர்... “தான் செய்வதெல்லாம் சரிதான்” என்னும் உறுதியோடு செயல்படுபவராக இருந்தால் - அவரிடம் மன நிறைவாவது - வெளிப்பட வேண்டும் அல்லவா? அதுவும் இல்லை அவரிடம்.

நான், என் கண் முன்னே கண்ட இந்த உண்மைச் சம்பவம் என்னை ஒரு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியது... அதன் விளைவாக நான் அந்தக் கடைக்கார நண்பரோடும் - அவரது வாடிக்கையாளர்கள் சிலரோடும் தொடர்பு கொண்டு சில தகவல்களைச் சேகரித்தேன். அந்தத் தகவல்களின் அடிப்படையில் ஒரு சில உண்மை நிலவரங்கள் பிடிப்பட்டன ... அவற்றை உங்கள் பார்வைக்கு முன் வைக்கிறேன்.

1. கடைக்காரர் - தமது வாடிக்கையாளர்களிடம் முறையாகவும் - நிறைவாகவும் உரையாடுவதில்லை.
2. மற்ற கடைகளை விட இவரது கடையில் விலை சற்று அதிகமாகவே இருக்கும்.
3. “விலையைக் கொஞ்சம் குறைக்கலாமே” எனக் கேட்கும் வாடிக்கையாளர்களிடம் ... எதார்த்தத்தை எடுத்துச் சொல்லி -இணக்கத்தை ஏற்படுத்த முனையாமல் ...

“இன்னக்கி மார்க்கெட் விலை என்ன தெரியுமா? ... போய்ப் பாத்திட்டு வாங்க” ... “மார்க்கெட்டல் இருந்து தூக்கீட்டு வர்றமில்ல” - என்றுபடபடவென்று முகத்திலிட்டதாற்போல பேசுவது அவரது இயல்பாக இருந்திருக்கிறது.

4. அவரது “வரவு-செலவு - நிர்வாகம்” - முறைப்படி இல்லாதிருந்திருக்கிறது.
5. மற்றவர் மீது நம்பிக்கை இன்மையால், தகுதியான ஓரிரு வெளியாட்களைப் பணிக்கு அமர்த்தி - நிர்வகிக்கும் நேர்த்தியின்மையும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கக் கூடும்.
6. அனைத்திற்கும் மேலாக ...

அடிக்கடி சோதிடரைச் சந்திப்பதும், வியாபரம் எப்போது அபிவிருத்தி அடையும் எனக் கேட்பதும் “இடம் மாற்றம் முன்னேற்றம் தரும்” என்னும் அவரது கூற்றின்படி - சற்றும் ஆராயாமல் அப்படியே நடந்து கொள்ள முயன்றதும் - ஒரு முக்கியக் காரணியாகத் தென்படுகிறது.

7. உள்ளியல் ரீதியாக அனுகிப்பார்த்தால் ... தன் மீதும், தன் வர்த்தகத்தின் மீதும், தன் அனுகுமுறை மற்றும் யுக்திகளின் மீதும் நம்பிக்கையற்று - சுயசிந்தனையற்று “இடமாற்றமே சரி” என்னும் பிடிவாதமான எண்ணத்தின் விளைவால் இடைவிடாமல் கடையை மாற்றிக் கொண்டே சென்றதும் ...

ஓவ்வொரு இடத்திலும், தமது வாடிக்கையாளர்களை உணர்ந்து கொள்ளாததும் வசப்படுத்த முனையாததுமே மிகப்பெரும் காரணியாகத் திகழ்வதை உணரமுடிகிறது. - நீங்களும் ஒத்துக் கொள்வீர்கள் என எண்ணுகிறேன்.

சரி...மேற்கண்ட	உண்மைச்	சம்பவம்	நமக்கு
உணர்த்துவதுதான் என்ன?			

“முயற்சி” - என்னும் பெயரில் அவர் அடிக்கடி இடம் மாறியது அவரது “அவநம்பிக்கையைப்” பிரதிபலிக்கிறதல்லவா?

“நம்பிக்கை” - இருந்திருந்தால் ... வரும் வாடிக்கையாளர்களிடம் பொறுமையாகவும் - இனிமையாகவும் பேசி... வாடிக்கையாளர் வட்டத்தை நாளடைவில் விரிவு செய்திருக்க முடியும்!

எழு இடம் கண்ட அவர், ஏதாவது ஓர் இடத்திலாவது உறுதியோடும் - நம்பிக்கையோடும் செயல்பட்டிருந்தால் ... இந்த ஜந்தாண்டுகளில் அவரது வியாபாரம் ஒரளாவு மேம்பாடு அடைந்திருக்க வாய்ப்பிருந்திருக்கும்

சுருங்கச் சொன்னால், இவரது மனோபாவத்தைப் புதையல் தேடிப் புறப்பட்ட ஒருவன் ... மாறி மாறி வெவ்வேறு இடங்களில் தோண்டிவிட்டு - பாதியில் திரும்பிய ஒரு தோல்வியாளனின் மனோபாவத்தோடு ஒப்பிடலாம்.

மாறாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரே இடத்தில் - தொடர்ந்து தோண்டி ஆழமாகச் சென்றிருந்தால் புதையலைக் ” கண்டெடுத்திருக்க முடியும் அல்லவா! அதற்குத் தேவை ...

“புதையல் கிடைக்கும்” என்னும் “அபார நம்பிக்கை ” ஒன்றுதான்!

வெற்றியாளர்களின் வாழ்வைப் புரட்டிப் பார்த்தால் அவர்கள் ஒன்றிலேயே நின்று - உறுதியாகச் செயல்பட்டதையும்; வெற்றி கண்டதையும் உணர முடியும். சந்தேகமற்ற தெளிவும்; சகிப்புத்தன்மையும் ஒரு சாதனையாளனின் முக்கியமான அடையாளங்களுள் தலையானதாகும்!

12. நீரோட்டத்தோடு செல்லுங்கள்

இது “தாவோ” காட்டும் வழி! அதாவது - நமக்கான கணவை உருவாக்கிய பிறகு எல்லா நேரமும் அதையே பற்றிக் கொண்டு தொங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆழ் மனதில் இட்டுவிட்டு - நாம் சற்றே விலகினின்று ...

வீசும் காற்றை ரசிக்கலாம் !

சுவும் குழில்பாட்டை ரசிக்கலாம் !!

பெய்யும் மழையை ரசிக்கலாம் !!!

ஓவ்வொரு கணத்தின் இயல்பிலும் நாம் கரைந்து போகலாம். இசையை ரசிக்கலாம்; உண்ணும் உணவை ரசிக்கலாம்.

அதாவது ஆழ்மனதில் பதிவு செய்து வைத்தபின் அதுகுறித்த கவலை கூடாது. உங்களது கணவை நனவாக்கும் பொறுப்பை உங்களை உருவாக்கி இன்றுவரை வளர்த்தெடுத்த இயற்கையின் கைகளில் ஒப்படைத்துவிட்டு - உறுதியாக நடைபோடலாம்.

இதற்குத் தேவை ... இந்த இயற்கை விதியின் மீதான நம்பிக்கை. அதாவது

இது நமது எண்ணத்தின் மீதும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள இந்த இயற்கை எண்ணும் கருப்பை மீதும் தான் கொண்டிருக்கும் காதலை வெளிப்படுத்தும் செயலாகும். அப்படி உறுதியாக நடைபோடும் உங்களை இந்த இயற்கை வேறொரு திசைநோக்கி இட்டுச் செல்லவும் நேரலாம்; இது தவறானதல்ல; நீங்கள் உங்கள் சூழலோடு இயைந்த இயல்பாக செயல்படுங்கள்; அது இட்டுச் செல்லும் வழி தவறாகாது.

நம்புங்கள்; நம்பிச் செயல்படுங்கள்; நல்ல வழி காண்பீர்கள்.

இல்லையெனில் என்னவாகும்? - என்கிறீர்களா? ஒரு வேளை நீங்கள் மிகவும் அதிகமான பற்றுக் கொண்ட உங்கள் இலக்கை அடைய முடியாவிட்டால் என்ன செய்வது? என்று சிந்திக்கத் தொடங்கி விடுவீர்கள். சந்தேகம் எழும்.... தயக்கம் தோன்றும் ... மனம் சலனமுறும்.

அப்படி எதிர்மறையாக சிந்திக்கத்தொடங்கி விட்டால் - அது “அடைய முடியாமல் போகக்கூடிய” என்னைத்தை வலுப்படுத்தி விடும். முடியாதது பற்றிய பயத்திலேயே வாழுத்தொடங்கிவிடுவீர்கள்; உற்சாகம் இழந்து காணப்படுவீர்கள்; ஏமாற்றத்தையே எதிர்பார்த்திருப்பீர்கள்!

இதற்கு மாற்றாக நீங்கள் இப்படிச் செய்யலாம்.

எப்பொழுது உங்களுக்குள் எதிர்மறை என்னைம் தலை தூக்குவதைப் போல் தோன்றுகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் சற்றே விழிப்புணர்வோடு, எழுச்சியற்று உறுதியான அன்புக் கட்டளைகளை உங்களுக்குள்ளேயே இட்டுக் கொள்ளத் தொடங்க வேண்டும். தொடர்ந்து ஒவ்வொரு முறையும் இப்படி இட்டுக்கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டால் உங்கள் கனவானது உங்கள் மனதில் கருவாக வளரத் தொடங்கிவிடும்.

அப்படி வளரும் “கனவு” ஒரு நாள் உரிய தருணத்தில் நனவாக உங்கள் கண்முன்னே மலரும் !

இப்படிப் படிப்படியாக நமக்கு மிகவும் பிடித்தமான “ஒன்றைப் பற்றி கனவுகாணுதல்” என்பது மிகவும் எளிதாக இருக்கும். அது மிக விரைவிலேயே நனவாகவும் மாறிவிடும்.

ஒரு வேளை உங்களுக்குப் பிடித்த கனவு நிறைவேறாது நமுவிப் போகுமென்றால், ஒன்றை நீங்கள் முழுமையாக உணர்ந்து தெளிதல் வேண்டும். ஆமாம் அது இது தான்...

உங்களின் உள்ளே ஏதோ ஒரு முரண்பாடு இருக்கிறது என்று பொருள்! உங்கள் மனம் உங்களது இலக்கோடு ஒத்துழைக்காமல் இருக்கிறது என்று பொருள்.

இது போன்ற நிராசையான தருணங்களில் நீங்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றிய உங்களது மனோபாவத்தை ஒரு முறைக்குப் பலமுறை உரசிப் பார்த்து உண்மையை உணர வேண்டும் “அதற்கானவாய்ப்புக்களே இந்தத் தோல்விகள்” எனக் கருதிச் செயல்பட வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல ... இது போன்ற சமயங்களில் நீங்கள் அமைதியாக அமர்ந்து உங்களை நீங்களே தளர்த்திக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்குள் ஏற்பட்டிருக்கும் உணர்வுகளை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள முயலுங்கள். உங்களது கனவு உடனடியாக நிறைவேறாது போகலாம். அது குறித்து உணர்ச்சி வசப்படுவதைத் தவிர்த்து விட்டு ... உங்களின் உயர்ந்த “சுயத்தோடு- தனிமையில் மனம் விட்டு உரையாடிப் பாருங்கள்.

உங்களின் உள்மனதையே கேட்டுப்பாருங்கள்; இப்போது நீங்கள் உண்மையாகவே விரும்புவது எதை! என்று. உங்களின் இப்போதைய இலக்கு உங்களுக்கு அவசியமானது தானா? அல்லது உங்களுக்குள்ளேயே ஒரு முரண்பாடு இருக்கிறதா என்பதை அறிந்து கொள்ள முயலுங்கள். அது மட்டுமல்ல...

இந்த இயற்கையானது...

இதை விட உயர்ந்த இலக்கு ஓன்றை உங்களுக்கென அடையாளம் காட்டுவதற்காக காத்திருக்கிறது என்று பொருள்.

உங்களுக்கென வேறொரு கனவை வழங்கக் காத்திருக்கிறது இந்த பரபஞ்சம்-என்று உணர்ந்து அமைதியாய் இன்முகத்தோடு செயல்படுங்கள்.

ஏனெனில் உங்கள் உள்மனதின் விருப்பத்தோடு - நீங்களே முரண்பட்டால் அது நடக்காமல் போய்விடும். மாறாக உங்கள் மனதின் இச்சையோடு நீங்கள் ஒத்துப்போய் வெற்றி காண முயலுங்கள்; வெற்றியே காண்பீர்கள்.

13. உங்களின் உண்மையான சுயத்தைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

- ★ எங்கிருந்து நமக்கான சக்தி வருகிறதென்று கருதுகிறீர்கள்?
- ⇒ உண்ணும் உணவிலிருந்து மட்டுமா?
- ⇒ உடுத்தும் உடையிலிருந்து மட்டுமா?
- ⇒ கேட்கும் ஒலிகளின் மூலம் மட்டுமா?
- ⇒ பார்க்கும் வெளியிலிருந்து மட்டுமா?
- ⇒ அருந்தும் நீரிலிருந்து மட்டுமா?
- ⇒ எண்ணும் எண்ணத்திலிருந்து மட்டுமா?

இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் எந்த ஒரு அங்கத்திலிருந்தும் நாம் நமக்கான ஆற்றலைப் பெறமுடியும் ...

இன்னும் சொல்லப்போனால் நமக்குள்ளிருந்து அடிக்கடி எழும் “ஊக்கம்” மற்றும் “உற்சாகம்” போன்ற உணர்வுகளிலிருந்து நாம் நமக்கான ஆற்றலைப் பெறமுடியும்.

இந்த ஆற்றலை நமக்கு வழங்குவது நமது சூழலாக இருந்தாலும் சரி... அல்லது சக்தி படைத்த சுயமாக இருந்தாலும் சரி....

நமக்குத் தேவை அதனிடமிருந்து அபரிமிதமான ஆற்றலைப் பெருவதே ஆகும்.

சில நேரங்களில் நம்மையே உற்று நோக்கினால் ஒன்று புரியும்; சில நேரங்களில் நாம் மிகவும் உற்சாகமாக; ஆற்றல் மிக்கவராக, ஆனந்தமாக, குதுகலமாகத் துள்ளித் திரியக்காணலாம்.

இதற்கான காரணத்தை நம்மால் எனிதில் கண்டடையமுடியாது. ஆனாலும் அத்தகைய சக்தி நமக்குள் எங்கோ புதைந்திருக்கிறது என்பது உண்மை. அப்படிப்பட்ட சக்தி வாய்ந்த நமது சுயத்தை நாம் அடிக்கடி நமது மனக்கண்ணில் கொண்டு வந்து அந்த சுயத்திடமிருந்து கற்பனை மூலமாக நாம் புத்துயிர் பெறுவதாகவும்; புதுப்பொலிவு பெறுவதாகவும்; புத்துணர்வு கொள்வதாகவும் அடிக்கடி நினைவ கூற வேண்டும்.

அப்படிக் கற்பனை செய்யச்செய்ய நமக்குள் உண்மையிலேயே அந்த உத்வேகம் பிறப்பதை உணரமுடியும்.

இப்போதிருக்கும் நமக்கும் , நமது உயர்ந்த (ஆற்றல் மிகுந்த) சுயத்துக்குமான தொடர்பை நாம் விரும்பி அதிகப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

நாம் நமது உயர்ந்த சுயத்தோடும்-நமது உயர்ந்த சுயம் நம்மோடும் மாறி மாறித் தொடர்பு கொள்ளமுடியும். இது ஓர் இருவழிப்பாதை! ஒன்று பெறுவது; மற்றொன்று கொடுப்பது!

பெறுவது : உங்களின் உயர்ந்த ஆற்றல் மிகுந்த சுயத்திடமிருந்து கற்பனையாக, இணையற்ற ஆற்றலைப் பெற்று துடிப்புடன் இயங்குவது - பெறுவதைக் குறிக்கும்.இதன் மூலம் நீங்கள் உங்களை சக்தி மிக்கவராக - சாதனையாளராக உணர முடியும்.

கொடுப்பது : இந்த முறையில், நீங்கள் உங்களை சக்தி மிக்கவராக பாவித்து உங்கள் கனவுக்கு சக்தி கொடுத்தல்: உங்கள் இலக்குக்கு பலம் கொடுத்தல்... உங்களுக்குப் பிடித்த இலக்குகளை உருவாக்கி, உயிர் கொடுத்து அந்தக் கனவை மலரவிடுதல். இது கொடுப்பதைக் குறிக்கும்.

இப்படி இருவழிகளின் மூலம் நமக்கு நாமே ஆற்றல் மிகுந்தவராக மாறிக் கொள்ள முடியும். இதன் மூலம் நமது கனவுகளுக்கு வலுவூட்டமுடியும்.

இறுதியில் உறுதியாய் வெற்றிபெற முடியும். இந்த இருவழிக் கற்பனைகளும் உங்களுக்கான விருப்பத்தை உண்மையிலேயே நிறைவேற்றி வைக்கும்.

ஆனால் நீங்கள் இந்த இருவகைப் பயிற்சிகளையும் உள்ளப்பூர்வமாக... அடிக்கடி செய்து பழகிவரவேண்டும். இப்படியாக

நீங்கள் உங்களை ஆற்றல் மிக்கவராக ; சக்திமானாக ;

சாதனையாளனாக வளர்த்துக் கொள்ளமுடியும் !

அப்படி நீங்கள் ஒரு காந்தமாக மாறிவிட்டால் நீங்கள் நினைப்பதெல்லாம் நடக்கத் தொடங்கிவிடும்.

திடீரென உங்களுக்குள் ஒளியென ஊட்டுருவும் ஓர் உள்ளுணர்வு உங்கள் கனவுகளுக்கான வழிகளைத் திறந்து விடும்.பிறகென்ன ...

கனவெல்லாம் நனவாகத்தான் !

14. உள்ளீ-வெளியே

எது நமது உயர்ந்த சுயம்? அறிந்து கொள்வோமே...

உள் வளர்ச்சி :

நம்மில் பலரும் - உண்மையான நமது உணர்வுகளிலிருந்து வெசு தூரம் வெளியே போய்விட்டோம். உண்மையான நம்மை விட்டு விலகியே வாழ்ந்து வருகிறோம். நம்ப முடிகிறதா? இந்த உண்மையை !

வெளியில் தோன்றும் நமக்கும் - உள்ளிருக்கும் உண்மையான நமக்கும் - இடையிலான தொடர்பு குறித்த விழிப்புணர்வை இழந்த நிலையிலேயே இன்று நாம் வாழப் பழகிவிட்டோம்.

அதனால் நமது வாழ்வை நடத்துவதற்கான சொந்த சக்தியையும் நிஜமான பொறுப்பையும் தொலைத்து விட்டோம். இது போன்ற காரணங்களினால் தான் நாம் இந்த உலகில் உண்மையான மாற்றங்களை உருவாக்குவதற்குப் போதிய சக்தியற்றவர்களாக உணர்கிறோம்.

இப்படிப்பட்ட சக்தியற்ற தன்மையிலிருப்பதால் தான், பலரும் தம் வாழ்வில் ஒரு சில வெற்றிகளைப் பெறுவதற்கே அளவுக்கதிகமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வாழ்வை ஒரு போர்க்களமாக மாற்றிக் கொள்கிறார்கள்.

இப்படித்தான் நம்மில் பலரும் ஏதோ சில இலக்குகளை விடாப்பிடியாகப் பற்றிக் கொண்டு உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ வெளியிலிருக்கும் அந்தப் பொருளும் மனிதர்களும் தான் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும் ஆனந்தத்தையும் வழங்கப் போவதைப்போல!

உண்மையில் என்ன நடக்கிறதென்றால் நாம் ஒவ்வொருவரும் நமக்குள் ஏதோ ஒன்றை இழந்து விட்டதைப் போல் அதிர்ந்து, பதற்றமுற்று, மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகி அந்த இடைவெளியை நிரப்புவதற்கென தொடர்ந்து ஓடி... நமது ஆசைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டு வெளி உலகை மாற்ற முயல்கிறோம்.

இங்கே நாம் ஒன்றை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மேற்படி நிலையிலிருந்து கொண்டு, என்னதான் முயன்றாலும் நம்மால் முழுமையான மகிழ்ச்சியைப் பெறமுடியாது. ஏனெனில் நாம் நமது ஓயாத ஓட்டத்தில் நம்மையும் அறியாமல், நமக்கு நாமே என்னைற்ற தடைகளை உருவாக்கிக் கொண்டு தடுமாறுகிறோம் என்பது தான் உண்மை !

எனவே தான், சில சமயங்களில் நாம் நமது இலக்குகளை அடைந்துவிட்டபோதும் உள்ளத்தில் உண்மையான மகிழ்ச்சி ஏற்படுவதில்லை.

அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் தான் வாழ்வில், மேலும் “சிலக்காறுகள் உள்ளன” என்பதை நாம் உணரத் தொடங்குகிறோம்.

பிறகு பல்வேறு அனுபவங்களைப் பெற்று நமக்குள் நாமே பயணிக்கத் தொடங்குகிறோம்.

அப்படிப் பயணிக்கும்போது தான், நமக்குள்ளிருக்கும் அபாரமான அசாத்தியமான, அற்புதமான சக்தியை; வல்லமையை; பிரபஞ்ச மனதை உணரத்தொடங்குகிறோம்.

உணரத் தொடங்கியதுமே நமக்குள் இருக்கும் இடைவெளியை -நமக்குள் புதைந்திருக்கும் சக்தியாலேயே நிரப்பி, நாம் முழுமையாக ஓளி (சூர்) விடத் தொடங்குகிறோம்.

இப்படியாக நமக்குள் புதைந்திருக்கும் வல்லமையை (உள்ளுக்குள் உறைந்திருக்கும் ஓளியை) நாம் அடையாளம் கண்டு வெளிக் கொண்டதலை நாம் “ஞானமடைதல்” என்கிறோம்.

சரி, இப்படிப்பட்ட ஞானநிலையை (உள்ளளாளியை) அடைவதற்கு முன், நமது அஞ்ஞான நிலையிலிருந்து நாம் எப்படி விடுபடுவது? ஏனெனில் அஞ்ஞான நிலையானது நமது மனநிலையை பாதித்த ஒரு வித வெறுமையை; பத்தட்டத்தை; உளைச்சலை நமக்குள் உருவாக்கி விடுமல்லவா.

நடைமுறையில் இதிலிருந்து எப்படி விடுபடுவது?

அந்த வழிமுறையை இங்கு படிப்படியாக விளக்குகிறேன்.

1. முதலில் சற்றே ஓய்வாக அமருங்கள்.
2. முட்டிமோதுவதையும், இடைவிடாமல் போராடும் பழக்கத்தையும் விட்டுவிடுங்கள்.
3. நம்மிடமுள்ள பொருள்களையும், நம்மைச் சுற்றியுள்ள மனிதர்களையும் நமது இலட்சியத்தை அடையும் பொருட்டு பயன்படுத்துவதை விட்டுவிடுங்கள். உண்மையைச் சொல்வதானால்...

எல்லா முயற்சிகளையும் கைவிட்டு ஓய்வாக இருக்கப்பழகுங்கள். இப்படி பயிலத் தொடங்கியதுமே நீங்கள் உங்களைச் சரியானவராக உணரத் தொடங்குவீர்கள்.

உங்களை நீங்களே வியக்கத் தொடங்குவீர்கள்; உங்களை நீங்களாய் அடையாளம்காணும் அந்த அற்புத்ததைக் கொண்டாடத் தொடங்குவீர்கள். உங்கள் தேவைக்கென; இலக்குக்கென உலகை மாற்ற முயலுவதை விட்டுவிட்டு வேடிக்கைப் பார்க்கத் தொடங்குவீர்கள்.

இதுதான் “இங்கே இப்பொழுது இருத்தல்” என்னும் உன்னத நிலையைக் குறிக்கும் புத்த நிலையாகும்.

“பற்றுதலை விட்டுவிடும்” புத்தஉணர்வாகும்.

இது தான் விடுதலை அடையும் உணர்வாகும். அதுமட்டுமல்ல இதுவே தன்னை உணரும் பாதையின் அடிப்படையமாகும்.

நாம் இது போன்ற அனுபவத்தை மேலும் மேலும் பெறத் தொடங்கியதுமே, நாம் நமது மேன்மையான சுயத்திற்கான பாதையை சிறிது சிறிதாகத் திறக்கத் தொடங்குகிறோம் என்று பொருள்.

வெகு விரைவிலேயே நமக்குள் பெருமளவில் ஆக்க சக்தியானது பிரவாகமெடுக்கத் தொடங்கிவிடும்.

நாமே நமது வாழ்வை தீர்மானிக்கத் தொடங்கியிருப்பதை உணரத்தலைப்படுவோம். அதனைத் தொடர்ந்து நமக்கும் பிறருக்குமான மேலும் பயன்மிக்க அனுபவங்களை உருவாக்குவதில் ஈடுபடுவோம்.

நாம் எந்த நேரமும் நமது சக்தியை (ஆற்றலை) இன்னும் உயர்ந்த உண்மையான மனநிறைவளிக்கும் இலக்குகளை அடைதலை நோக்கிச் செலுத்தத் தொடங்க வேண்டும். அப்போது தான்...

நமது வாழ்க்கை என்பது அடிப்படையிலேயே நலமானதென்றும், வளம் மிகுந்ததென்றும், வேடிக்கையான தென்றும், பெரும் சிரமங்களும் போராட்டமும் இன்றி நாம் விரும்புவதை அடையக் கூடியதாய் இருப்பதாகவும், அது நமது பிறப்புரிமை என்றும் உணரத் தொடங்குவோம்!

இத்தகைய மனோபாவத்தை அடைந்த பின்புதான் கனவுகளை நனவாக்குதல் என்பது எளிமையாகும்.

வாழ்க்கையை ஒரு ஆறாகக் கற்பனை செய்வோம். நம்மில் பலரும் கரைகளைப் பற்றிக் கொண்டே பயத்தில் கரைகிறோம். கரையை விட்டு விட்டால் ஆற்றின் வேகத்தில் அடித்துச் செல்லப்படுவோம் என்று அஞ்சியபடி உறைந்துபோய் கிடக்கிறோம்.

ஆனால் ஒரு தருணத்தில் நாம் ஓவ்வொருமே கரையை விட்டு ஓடவும்; ஆற்றைநம்பி அதன் போக்கில் பயணிக்கவும் தயாராகிவிட வேண்டும். அப்போது தான் நாம் ஆற்றோடு பயணிக்கும் அற்புத நிலையை எய்துகிறோம்.

ஆற்றோடு மட்டுமே நமது பயணம் அமைந்திருக்கும். இருப்பினும் அதன்மூலம் நமது வாழ்க்கைப் பயணத்தை எப்படி ஆறவாரமின்றி அமைதியாக, இதமாக, சுகமாக, நீரோட்டத்தின் போக்கில் கொண்டு செல்வது என்பதை விளக்கியிருப்பதையும் கவனியுங்கள்.

இந்த.... ஆற்றுப் பயணமே
கனவை நனவாக்கும் நல்ல
பயணத்திற்கான ரூட்சுமம்
என்பதை நினைவில் கொண்டு
முனைவோமே!

15. இல்லாததில் இருந்தே எல்லாம்!

“இல்லை” என்று சொல்ல இங்கு ஏதாவது உண்டா?.. இன்று இல்லாமல் இருப்பது நானை இருப்பதாய் கண்டுபிடிக்கப்படலாம். இப்படித்தானே இதுவரையில் இந்தப் பிரபஞ்சம் சிறிது சிறிதாய் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

“மின்சாரம்” - “புவியீர்ப்புவிசை” - “கணிப்பொறி” - இப்படியாக ...

என்னைற்றவை ஒரு காலத்தில் இல்லாதிருந்து இன்று இருப்பவையாய் ஆனவையே. இன்னும் எத்தனையோ, தன்னுள் இருந்தும் இல்லாதது போலவே இருந்துகொண்டிருக்கிறது இந்த அண்டம்.

இந்தப் பிரபஞ்சம் என்னைற்ற பொக்கிளங்களைத் தன்னுள் மறைத்து வைத்திருக்கிறதா? அல்லது அவை நம் பார்வைக்குப் புலப்பட வில்லையா? என்பது தான் கேள்வி...

ஒரு பெரிய பாறையை உற்றுப் பாருங்கள். அதில் நமக்கு என்ன தெரிகிறது? ஏதோ ஒழுங்கற்றதோர் வடிவமாய் அது தென்படுகிறது. அவ்வளவுதான். அதில் “பெயர்” சொல்வதுபோல் ஏதுமில்லை. ஆனால் நானையே அதிலிருந்து ஏதோ ஓர் உருவம் சிலையாய் வெளிப்படலாம். அப்போது அதை வெறும் பாறை என்று யாரும் சொல்வதில்லை. மாறாக திருவள்ளுவர் சிலை, புத்தர் சிலை, கண்ணகி சிலை, உழைப்பாளர் சிலை, வெளின் சிலை, பாரதி சிலை எனப்பெயரிட்டு அழைக்கத் தொடங்கி விடுகிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல... அந்தப்பாறையிலிருந்து இன்னார் என்றில்லாமல் நாம் விரும்பும் யாரையும் சிலையாய் வடித்தெடுத்து விட முடியும் அல்லவா?

அப்படித்தான் இந்தப் பிரபஞ்சமானது தன்னைப் பார்ப்போரின் பார்வைக்கேற்ப.... தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. வெளிப்படுத்திக் கொள்ளக் காத்துகொண்டும் இருக்கிறது.

நம்மால் எவ்வளவில்லாம் கற்பனை செய்துபார்க்க முடிகிறதோ... எந்த அளவுக்கு நமக்கு நம் கற்பனையின் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அந்தக் கற்பனையானது கண்ணன்றிரே (நிஜமாக) நனவாகக் காட்சி தரும்.

கற்பனையே இல்லையென்றால் காட்சி என்பது பொதுவானதாக அமைந்துவிடும். அது நமக்குத் தேவையானதாகவோ, குறிப்பானதாகவோ இல்லாமல் போய்விடும்.

ஒரு மொத்த விற்பனைக் கடையில் நுழைந்தால் எதுவும் வாங்கி வரலாம் என்றாலும் நாம் எதைக் கேட்கிறோமோ அது தானே கிடைக்கும். நமக்கு எது தேவையோ, நமக்கு எது விருப்பமோ அதைத் தேடிப் பயணம் நிகழ்த்தும் போதுதான் அதைக் கண்டெடுக்க முடியும்.

எனவே தான் “எது தேவை” என்கிற யூகம் / கற்பனை அவசியமாகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக :

இரண்டு சக்கரங்களால் ஆன ஒரு வாகனத்தை மனிதன் கீழே விழாமல் ஓட்டிச் செல்வது சாத்தியமா? என்னும் சிந்தனையே யாரிடமும் ஸாதபோது ஒருவருக்கு மட்டும் தோன்றியது. அவரால் மட்டுமே கற்பனை செய்து பார்க்கமுடிந்தது. மனிதன் தனது இரு சக்கர வாகனத்தை முதன் முதலாக ஓட்டிப் பழுகுவதற்கே சில நாட்கள் பயிற்சி தேவைப்படுகிறது. எடுத்தவுடனேயே ஓட்ட முடிவதில்லை. அப்படியிருக்க ஒருவரால் மட்டும் முன் கூட்டியே “அது சாத்தியம்” என்று கற்பனையில் கொண்ட முடிவு ஒரு மிதிவண்டியை வடிவமைக்கவும் உதவியிருக்கிறது என்பதை என்ன என்ன வியப்பாகவே இருக்கிறது அல்லவா!

அவர் தமது கற்பனையிலேயே ஒரு மிதிவண்டியை வடிவமைத்ததால் தான், ஒரு நாள் அது நிஜத்தில் சாத்தியமாயிற்று.

இதே போன்று தான் ஆகாய விமானமும். பறக்கவே நினைக்க முடியாத காலத்தில் பறக்க முடியும் என்னும் கணாவில், கற்பனையில் மிதந்து அதனை நிஜமாக்கினார் அந்த விஞ்ஞானி.

கணிதத் துறையில் கூட ஒரு சூதிரத்தைக் கண்டெடுக்கும் முன் ஒரு சமன்பாட்டை அனுமானித்துக் கொண்டுதான் செயல்படுவார்கள். கற்பனையின் அடிப்படையில் செயல்பட்டு மெல்ல மெல்ல நிஜுத்தை நோக்கி நகர்வார்கள். இறுதியில் அந்த கற்பனையானது உண்மை என்றோ, பொய் என்றோ நிறுவுவார்கள்.

இப்படித்தான் இதுவரையில் காலமானது - மனிதர்களின் கனவுகளையும் கற்பனைகளையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் நனவாக்கித் தந்திருக்கிறது.

இனி வருங்காலமும், இந்த நிகழ்காலத்தில் காணப்படும் கனவுகளின் கலவையாகவே நானை வசப்படும்.

இந்த உண்மை உங்கள் வாழ்விலும் நிஜமாக நிகழ்வதைக் காணத்தான் போகிறீர்கள்.

ஒன்றை மறவாதீர்கள்

இப்போது “இல்லாமல் இருப்பதுதான்” ஒரு நாள் இருப்பதாய் மாறுகிறது ஆதலால் “இல்லையே” என்னும் கவலையை விட்டு விடுங்கள். வேண்டுவதை மட்டும் மனதில் கொள்ளுங்கள்... கற்பனை செய்யுங்கள்; நம்பிக்கை பெறுங்கள்; மகிழ்ச்சி கொள்ளுங்கள்! வெகு விரைவில் நீங்கள் கனவாய் காணப்பது நேரில் நிஜமாய் தோன்றக் காண்பீர்கள். இது தான் இயற்கையின் அற்புதம்! நாமும் இயற்கையின் ஓர் அங்கம் தானே ...

நமது ஆற்றலானது நாம் விரும்புவதை நம்மிடம் கொண்டு வந்து சேர்த்து விடும்.

நமது ஆற்றலும் நமது நம்பிக்கையுமே நமக்குள் புதைந்திருக்கும் இறைச்சுதீயாகும் ...

அந்த “இறை சக்தி” நமக்கு வேண்டியவற்றை நம்மிடம் விரைவில் கொண்டு வந்து நம்மை நிறைத்தே தீரும்!

நம்பிக்கையோடு செயல்படுங்கள் போதும்!

16. வேண்டாதவற்றை விட்டுவிடுங்கள் வேண்டுவனவற்றை எட்டி விடுங்கள்

வேண்டாதவை : அச்சம், சோம்பல், ஜயம், பொறாமை, குறைகூறல்,
கோபம் கொள்தல், பழித்தல், கஞ்சக்தனம்,
அவநம்பிக்கை, இரட்டைமனம், அலட்சியம்,
பொழுதுபோக்குதல் போன்ற இன்னபிற!

- அச்சம்** : நான் தோற்று விட்டால் என்னாவது ...
மரியாதை / மானம் போய்விடுமே / மற்றவர்கள் என்ன
சொல்லார்களோ? / என்பதைப் போன்ற
பயங்னார்வுகள்.
- சோம்பல்** : அக்கறையின்மை நேரத்தைச் சரியாக அனுசரிக்காமை
தாமதம், ஒத்திவைத்தல், உறக்கம் போன்ற
செயலற்றதன்மைகள், சோம்பலைக் காட்டுபவை
- ஜயம்** : நம்மால் முடியுமா? இது நடக்குமா? இது சரியா?
என்னும் தயக்கம்!
- பொறாமை** : இது பிறரோடு தம்மைலூப்பிட்டுப் பார்ப்பதால்
எற்படும் எதிர்மறை குணம். இது தாழ்வு
மனப்பான்மையின் எதிரொலியாகும்.
- குறை கூறல்** : பிறரிடம் உள்ள பல பலவீனங்களைக் குறிப்பிட்டுப்
பேசுதல். இது குதர்த்தமான/ வஞ்சகமான
எண்ணத்தின் விளைவு
- கோபம் கொள்தல்** : இது இயலாமையின் வெளிப்பாடு ... ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமையால் ஏற்படும் மன உளைச்சலின்
வெளிப்பாடு. அவசரக்காரர்களின் இயல்பு. மற்றும்
அவநம்பிக்கையின் பிரதிபலிப்பு.
- பழித்தல்** : மற்றவர்களின் மீது குற்றம் கூடத்துதல்; எதிர்மறை
எண்ணங்களின் வெளிப்பாடு. தோல்வி
மனப்பான்மையின் விளைவு.

கஞ்சத்தனம் : கொடுக்கும் தன்மையின்றி கருமியாக இருத்தல் “இல்லை” எனக் கூறுதல்; கொடுத்தால் குறைந்து விடும் என்னும் அச்சத்தின் வெளிப்பாடு; சுயநல் எண்ணம். ஏச்சில் கையாலும் காக்காய் ஓட்டாத கருமிருத்தனம்.

அவநம்பிக்கை: நடக்காமல் போய் விடுமோ; கிடைக்காமல் போய் விடுமோ என்னும் ஜயப்பாட்டின் விளைவே மனங்ருதியற்ற தன்மை; கடந்த காலத் தோல்விகளின் பின் விளைவு.

இரட்டை மனம் : இதையும் செய்யலாமோ ; அதையும் செய்யலாமோ என எப்போதும் இரண்டு விஷயங்களில் இருப்பது. எப்போதும் ஊசலாட்டம்; மதில் மேல் பூனையாய் இருப்பது எது தேவை என்னும் தெளிவின்மை!

அலட்சியம் : அதெல்லாம் பெரிய விஷயமா? எனப் பொறுப்பின்றி நடந்து கொள்ளுதல்; இலக்கின்மையும் அவநம்பிக்கையும் இதன் காரணமாகும்.

பொழுது : நேரத்தை வெற்று அரட்டைகளிலும்;
போக்குதல் : வீண் கேளிக்கைகளிலும்; சோம்பிக் கிடப்பதிலும் கழிப்பதைக் குறிப்பதாகும்.

வேண்டுபவை : தேவையை உணர்தல், இலக்கைக் குறித்தல், நம்பிக்கைக் கொள்ளுதல், ஒன்றில் நிற்றல், உறுதியாய் இருத்தல், முழுமையாய் இருத்தல், இன்றில் இருத்தல், மனதைத் திறத்தல், தயாராய் இருத்தல், பெருமையை உணர்தல் போன்ற பல!

* தேவையை உணருங்கள்

எது இல்லாமல் உங்களால் இருக்க முடியாது என்று நீங்கள் உணர்கிறீர்களோ அந்த வலியை, அந்த தாகத்தை நீங்கள் அனுபவிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தாகத்துக்கு மட்டுமே “தேடல்” வசப்படும். தேடல் வசப்படும் போதுதான் தேடியது கிடைக்கும். எனவே தேவையை உணருங்கள். தேடலைத் தொடங்குங்கள்; தீர்வைக் கண்டடைவீர்கள்.

* இலக்கைக் குறியுங்கள்

உணர்ப்பட்ட தேவையை ஒரு இலக்காகக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். “இது தான் நான் அடைய விரும்புவது” எனக் குறிப்பிடும் படியாக-அளவிடக் கூடியதாக; கால வரையறைக்கு உட்பட்டதாகக் குறித்துக் கொள்வதையே நான் இலக்கு என்கிறேன்.(எ.க) தங்குவதற்கு நிழல் தரும் பாதுகாப்பான இடம் வேண்டும் என்பது உங்களது தேவையாக இருக்குமென்றால்-அதை ஒரு ஷீடாக, குடிலாக, மாளிகையாக உருவம் கொடுத்து சித்தரிப்பதையே இலக்கு என்கிறோம்.

* நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்

“நடக்கும்” என உறுதியாக எண்ணுதல். அதாவது நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட இலக்கு உங்களின் தேவைதான் என்று நீங்கள் உள்பூர்வமாக உண்மையாக உணர்ந்தால் “அதுநடந்தே தீரும்” என்னும் இயற்கை விதியின் அடிப்படையில் அமைவதே அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை நூறு சதவீதம் வேண்டும். அறைகுறை நம்பிக்கை என்பது அவநம்பிக்கைக்கு, ஒப்பாகும்.

* ஒன்றில் நில்லுங்கள்

ஒரு சமயத்தில், ஒரு பணியில், அல்லது ஒரு தொழிலில் அல்லது ஒரு சிந்தனையில் இருத்தலையே இது குறிக்கிறது. ஒன்றில் நிலைக்கும் போது உங்கள் மனம் குவிகிறது. உறுதியடைகிறது... உங்கள் எண்ணம் ஈடேறுகிறது. ஆகவே ஒன்றில் ஒன்றி நில்லுங்கள். உயர்வடையுங்கள் !

* உறுதியாய் நடைபோடுங்கள்

கலங்காமல், தடங்கலுக்கு வருந்தாமல் சங்கடங்களுக்கு சளைக்காமல்-எப்போதும் இன்முகத்தோடு இடைவிடாது நடைபோடுதலையே இது குறிக்கிறது. இதையே Will Power என்கிறோம்.

* முழுமையாய் இருங்கள்

எதில் இருக்கிறோமோ அதிலேயே கவனமாக இருத்தல்; எதைச் செய்கிறோமோ அதையே கருத்துஞ்சிச் செய்தலும் முழுமையைக் குறிக்கிறது. முழுமை என்பது ஈடுபாட்டைக் குறிக்கிறது. முழுமை என்பது அர்ப்பணிப்பைக் குறிக்கிறது. அர்ப்பணித்துக் கொள்ளுங்கள்!

* இன்றில் இருங்கள்

நேற்றைய நினைவும் வேண்டாம்; நாளைய எதிர்பார்ப்பும் வேண்டாம் இன்றில் நின்று இந்த கணத்தில் வாழுங்கள். இப்போதைய கடமையை இடைவிடாது ஈடுபட்டுச் செய்யுங்கள். நாளை என்பது தானே மலரும். அது நலமாய் மலரும்.

* மனதைத் திறங்கள்

நம் மனதில், திறந்திருக்கும் பகுதியை விட மூடிய பகுதியே அதிகமாக இருக்கிறது. இது வரை நடந்த நிகழ்வுகள், காலம் தந்த அனுபவங்கள், மற்றும் பெற்ற அறிவு போன்ற யாவும் உண்மையை மூடும் திரைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. மூடிய கண்களால் உலகைக் காண முடியுமா? எனவே இமையைத் திறப்பதைப் போல் மனதைத் திறக்க முயற்சி செய்யுங்கள்; பேசுங்கள்; கேளுங்கள், தேடுங்கள், பேதுமின்றிப் பழகுங்கள், குழந்தையைப் போன்ற மனம் கொள்ளுங்கள்; நினைத்ததை அடைவீர்கள்-நீங்கள்!

* தயாராய் இருங்கள்

தடைகளைச் சந்திக்கவும்; தயங்காது புறப்படவும்; அவமானங்களை ஏற்கவும்; அவதாறுகளைப் பொறுக்கவும்; ஏனாங்களைச் சகிக்கவும்; துண்பங்களை மறக்கவும்; துணிந்து செயல்படவும் தயாராய் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் வெற்றியாளர்கள் எல்லோருமே கனவோடு மட்டுமல்ல தயாராகவும் இருந்தவர்களே என்பதை மறவாதீர். விடைக்கவும், விளைவுகளைச் சந்திக்கவும், தயாராய் இருங்கள்.

* உங்கள் பெருமையை உணருங்கள்

நீங்கள் முக்கியமானவர், உயர்ந்தவர், உயரப்பிறந்தவர், பயன் மிக்கவர், சாதனை புரியப் பிறந்தவர்-என்பதை எந்த கணமும் மறவாதீர், சுயமதிப்பை உணருங்கள், சுறுசுறுப்பாய் இயங்குங்கள்.

*** வேண்டாதவற்றை விட்டு விடுங்கள்;**

*** வேண்டுவதையே பெறுவீர்கள் !**

17. உங்களுக்கென ஒரு தவச்சாலை!

இப்போது நீங்கள் ஒரு தவச்சாலையை உருவாக்கப் போகிறீர்கள்... அது முழுக்க முழுக்க உங்களுக்கான உலகமாகவே இருக்கப் போகிறது.

உங்களுக்குப் பிடித்தமான இடத்தில், கற்பனையில் ஒரு அற்புதமான குடிலை அமைக்கலாம். விரும்பினால் அதை ஒரு வசந்த மாளிகையாகவும் ஆக்கிக்கொள்ளலாம்

அந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வது உங்களின் கற்பனை வளத்தைப் பொறுத்தது. வலது மூளையின் உதவியால் ஒரு அழகான வரைபடத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

அது ஒரு மலை சூழ் இடமாக இருக்கலாம்; மேகங்கள் தொட்டுச் சௌல்லும் முகடுகளாக இருக்கலாம். அருவி கொட்டும் மலைச்சரிவாய் இருக்கலாம். மான்களும் மயில்களும் ஆடும் வனமாக இருக்கலாம். அடிக்கடி வானவில் தோன்றும் ஆகாயமாக இருக்கலாம். அங்கே எங்கிருந்தோ வந்து போகும் வீணையின் இசை ஓலிக்கலாம் ... கண்களை நிறைக்கும் பசுஞ்சோலைகள் நிறைய இருக்கலாம் ...

புல்வெளியும் - வயல்வெளியும் மலர்களும், கிளிகளும் - பறவைகளும் குரங்குகளும் பறந்தும் திரிந்தும்- களிப்புத் தரும் பழமுதிர்ச்சோலையாக இருக்கலாம் ...

உங்களுக்குப் பிடித்த மனிதர்கள்; உங்களுக்குப் பிடித்த சூழல் - என அனைத்தும் உங்களுக்குப் பிடித்தவையாக ... - உங்களின் ஆத்ம திருப்திக்கு ஏதுவானதாக அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதுவே உங்களுக்கென்று நீங்கள் அமைத்துக் கொள்ளும் தவச்சாலை ஆகும்.

ஆழ்மனதில் - அவற்றைப் பதித்துக் கொள்ளுங்கள் ...

இந்தக் காட்சியை - அடிக்கடி நினைவு கூர்ந்து மனதில் இருத்திக் கொள்ளுங்கள்.

எப்பொழுதெல்லாம் உங்களால் முடிகிறேதா அப்பொழுதெல்லாம் - மனதளவில் நீங்கள் அங்கு சென்று ஆசுவாசம் கொள்ளுங்கள்; இளைப்பாறி மகிழுங்கள். சுதந்திமராக சுவாசித்து வாருங்கள்... அந்த ரம்மியமான சூழலை ரசித்து அனுபவியுங்கள்.

பிறகு நிதர்சன உலகுக்கு வாருங்கள்

இப்படி நீங்கள் அடிக்கடி பழகி வந்தால் ... உங்கள் மனம் காற்றைப்போல் லேசாகி, மிதக்கத் தொடங்கும். உடல் தளர்ந்து அந்த சுகானுபவத்தைக் கொண்டாடத் தொடங்கும் ...இதற்கு சிறிது காலம் பிடிக்கும். இந்த நிலை வசப்பட்டதும்...

மனம் அமைதி கொள்ளும் ... நீண்ட; ஆழந்த நிம்மதி உங்களிடம் அடைக்கலமாகும்.

இந்த அமைதியான சூழல் அதிகமாக அதிகமாக ... உங்கள் கனவு நனவாவது எளிதாகி விடும்.

ஆர்ப்பாட்டமோ, அவசரமோ, படபடப்போ ஏதுமின்றி உங்கள் கனவுகள் நனவுகளாய் மலரும் ...

ஏனெனில் அப்போது உங்கள் மனம் ஆல்ஃஃபா நிலையில் இருக்கும்.

ஆகவே ... நீங்கள் உடனடியாக, உங்களுக்கான தவச்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். அடிக்கடி அதனுள்ளே காலாற நடை பழகுங்கள்... கவலைகளை மறந்து விடுங்கள் ...

நீங்கள் காணும் கணாக்கள் யாவும்

நனவாகக் காண்பீர்கள்...

இது சத்தியம்!

★ ஆல்ஃஃபா நிலை என்பது ஆழந்த அமைதி நிலையே ஆகும் !

18. எழுங்கள்... தலை எழுத்தை!

உடனே உங்கள் நாட்குறிப்பை கையில் எடுங்கள் ... நான் இப்போது குறிப்பிடும் சில தலைப்புக்களைக் குறித்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த தலைப்புக்களின் கீழ் தினமும் - சில வரிகளாகவது எழுதி வாருங்கள்...

நீங்கள் எழுதப் போவது என்ன தெரியுமா?

உங்களையும் அறியாமல் - ஒவ்வொருநாளும் நீங்கள் எழுதப்போவது உங்கள் தலை எழுத்தைத் தான்.

நீங்கள் எழுதப்போவது, உங்களின் திரைக் கதையைத் தான் ...

ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பக்கமோ ... பல பக்கங்களோ எழுதி வைக்கலாம் ...

அப்படி நீங்கள் எழுதப்போவதை கீழ்க்கண்ட தலைப்புக்களில் அமைக்கலாம் ...

முதல் தலைப்பு : உங்கள் இலக்கு! (உங்கள் கனவு)

இரண்டாம் தலைப்பு : நீங்கள் அன்று செய்த
நற்செயல்கள் சில!

மூன்றாம் தலைப்பு : நீங்கள் பெற்ற பாராட்டுக்கள்; மற்றும்
வாழ்த்துக்கள்

நான்காம் தலைப்பு : நீங்கள் செலுத்த விரும்பும்
நன்றிகள்

ஐந்தாம் தலைப்பு : உங்களை நீங்களே தட்டிக்
கொடுத்துக்கொள்ள வைத்த
சம்பவங்கள் ஒரிரண்டு ...

ஆறாம் தலைப்பு : இன்று உதித்த புதிய கருத்துக்கள் ...
புதிய திட்டங்கள் ஏதேனும்

எழாம் தலைப்பு	:	நீங்கள் உதவ விரும்பும் ஒரு சிலரின் பெயர்கள் ...மற்றும் நீங்கள் புரிய விரும்பும் ஒரு சில நற் செயல்கள்
எட்டாம் தலைப்பு	:	உங்களின் வெற்றிகள்
ஒன்பதாம் தலைப்பு	:	உங்களின் சறுக்கல்கள்; தயக்கங்கள்
பத்தாம் தலைப்பு	:	உங்களுக்கு நீங்கள் இட்டுக் கொள்ளும் அன்புக் கட்டளைகள் ... உங்களின் தன்முனைப்பைக் கூட்டும் தாரக மந்திரங்கள்.

இந்தத் தலைப்புகளில் - தினமும் இரவில் உறங்கச் செல்லும் முன்
- உங்கள் நாட்குறிப்பில் ஓரிரு வரிகளாவது எழுதிப் பழகுங்கள்.

ஓன்றை நினைவில் வையுங்கள்.

இன்று நீங்கள் நாட்குறிப்பில் எழுதுவது, நாளை உங்கள்
ஆழ்மனதில் பதியப்போகும் தடயங்கள்!

அவையே உங்களின் தலை எழுத்துக்கள்!- ஆதலினால்

☞ எழுதத் தொடங்குங்கள்.

☞ உங்கள் தலைஎழுத்துக்களை நீங்களே!

-இன்றே! -ஆழாம்....

☞ உங்கள் கையெழுத்துக்கள்... உங்கள் தலை
எழுத்தாகட்டும்!

☞ உங்கள் கணவுகளெல்லாம் நனவாகட்டும் !!

19. கனவெல்லாம் நனவாக

இதுவரை ... நாம் கண்டு வந்த “கனவு” குறித்த சில முத்தாய்ப்பான் ஆலோசனைகளை இப்போது உங்கள் முன்வைக்கிறேன்.

படிப்போர் நெஞ்சில் இவை பசுமரத்தாணி போல் பதியுமெனில் கானும் கனவெல்லாம் நனவாகிவிடும் என்பது என் நம்பிக்கை!

நன்பர்களே ...

கனவு காணவும்; கண்ட கனவை நனவாக்கவும் பிறந்தவர்கள் நாம்.

“மனித வாழ்க்கையே” இறையாய்திகமும் “இயற்கை கானும் கனவு தான்!” ... இதை உளப்பூர்வமாக உணர முடியுமென்றால் கனவுகளை நனவாக்குதல் நமக்கு எளிதாகிவிடும்!

கனவை நனவாக்கும் - நமது பயணத்தில் - நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய சில முக்கிய அமசங்களை உங்களோடு இப்பொழுது பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

கனவுக் கொள்கை மூன்று - அ, ஆ, இ ...

கனவுக்கென ஒரு கொள்கை உண்டு. அந்தக் கொள்கையைக் கருத்தில் கொண்டால் நனவாக்கும் நமது பயணம் எளிதாக அமைந்துவிடும்.

அந்தக் கொள்கை இதுதான்...

1. அசைக்க முடியாத (அசாத்திய) நம்பிக்கை
2. ஆக்கப்பூர்வமான (ஆனந்தமான) கற்பனை
3. இடைவிடாமல் (இயலும் போதெல்லாம்) இட்டுக்கொள்ளும் அன்புக் கட்டளைகள் ...

இதைத்தான் ...

கனவின் அ, ஆ, இ ... என்கிறேன்.

இந்த அ, ஆ, இ எனப்படும் 3 கொள்கைகளிலும் பிடிப்பும் ஈடுபாடும் - தமது கனவுகளை நனவாக்க முனைவோர்க்கான அடிப்படைத் தகுதிகளாகும். அடுத்ததாக ...

நாம் கைக்கொள்ள வேண்டியது

“கனவுத் திட்டம்”

கனவுத் திட்டத்தின் கட்டுமானத்திற்கான செங்கற்களை வரிசையாக அடுக்குகிறேன் பாருங்கள். மொத்தம் அவை பத்தே பத்துக் கற்கள் தான்.

இதே அந்த 10 கற்கள் :-

1. வேண்டியது எதுவெனத் தீர்மானித்தல் (இலக்கைக்குறித்தல்)

2. இலக்கை அடைந்ததும் ஏற்படவிருக்கும் களிப்பைக் குதுகலத்தைக் காட்சிப்படுத்தி அதில் இலயித்தல் - அதை இரசித்தல் - அதில் கரைதல் ...

3. விழிப்போடு காத்திருத்தல்... (காத்திருத்தலும் இயங்குதலுக்குச் சமமே என்பதை மனதில் கொள்ளுதல்)

4. ஒன்றிலேயே ஊன்றி நிற்றல் ... ஒன்றிப்போதல்; உறுதி கொள்ளுதல்.

5. காலமும் இடமும் கருதி - விவேகமான முயற்சி மேற்கொள்ளல் (வேகமான முயற்சியல்ல...)

6. தடைகளுக்கிடையில் தலை காட்டும் ஒரு சில வாய்ப்புக்களைக் கூட விடாது பற்றிக் கொள்ளுதல்.

7. அச்சம், ஜூயம் மற்றும் சலனம் போன்ற எதிர்மறை எண்ணங்களை எவ்விதத் தயவுமின்றிப் புறக்கணித்து விடுதல்.

8. கவனச்சிதறலால் சக்தியைத் தேவையின்றி விரயமாக்காமல் தியானங்களில் ஈடுபட்டுத் தன்மயமாதல்.

9. இன்றில் வாழ்தல் (நேற்றைய ஏமாற்றங்களிலும் நாளைய எதிர்பார்ப்புகளிலும் மூழ்கிப் போகாமல் - இந்த கணத்தில் தினைத்தல் சிக்கல்களைத் தீர்க்கவல்ல புதிய பார்வைகளை உங்களுக்கு வழங்கும் !

10. எண்ணைத்தில் திண்ணமாய்; எப்போதும் திட்பத்தோடும் - திடத்தோடும் இறுதிவரை தொடர்தல் ...

முன் கண்ட மூன்று கொள்கைகளோடு (அ,ஆ,இ ...) இந்தப் பத்து முத்துக்களையும் - உங்கள் இதயத்தில் அடைகாத்தபடி இயங்குங்கள் ... ஒரு நாள் உங்களின் பொன்முட்டைகள் அத்தனையும் ஓவ்வொன்றாய் பொறியும் ... நிஜமாக ... உங்கள் கனவெல்லாம் நனவாக!

மேலே கண்ட கனவுக்கொள்கையின் அடிப்படையில் கனவுத் திட்டங்களை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்வில் வெற்றிகண்ட மகாத்மாக்கள் பலர்!... அவர்கள் கண்ட கனவுகளெல்லாம் பலித்தன!! ... நனவுகளாய் உயிர்த்தெழுந்தன ... இது நானிலம் கண்ட மெய்!

ஆதலால் நாம் காணும் கனவுகளும் பலிக்கும் ... நனவுகளாகும்! நாமும் மகா மனிதர்களாகலாம் ! இது சத்தியம் !

காந்தி, புத்தர், வன்னுவர், மார்க்ஸ், எடிசன், தெரசா, நேரு, பட்டேல், பாரதி - எனத் தொடரும் வல்லமை படைத்த மாந்தர் ஒவ்வொருவரும் ஆளுக்கொரு கனவு கண்டார்கள் ... அந்தக் கனவுகள் மனதினுள் கணலாய் எரிந்தன; கண்களுள் சுடராய் ஜோலித்தன; ஒரு காலையில் அத்தனையும் பலித்தன!

காந்தியின் கனவு	- வெள்ளையனின் வெளியேற்றம்
புத்தனின் கனவு	- மனிதப்பிணிக்கான மருந்து
வன்னுவனின் கனவு	- அறம்; பொருள்; இனபம்
மார்க்ஸின் கனவு	- மூலதனம் (சமத்துவம்)
எடிசனின் கனவு	- ஒளியூட்டல்
தாகூரின் கனவு	- சாந்தி நிகேதன் (பல்கலைக்கழகம்)
தெரசாவின் கனவு	- நிர்மல் ஹிருதயம் (தொண்டு)
நேருவின் கனவு	- உலக அமைதி
பட்டேலின் கனவு	- சமஸ்தான இணைப்பு
பாரதியின் கனவு	- ஆணந்த சுதந்திரம்!
உங்களின் கனவு	- ? ? ? ? ? ?

மேற்கண்ட பட்டியலில் உள்ள யாரும் இப்போது இல்லை ... ஆனாலும், அவர்களின் வடிவில் - அவர்கள் கண்ட கனவுகளின் பயனாய் இப்போது நம்மிடையே இந்தியாவின் முதல் குடிமகனாய் - மூத்த குடிமகனாய் - வலம் வருகிறார், விழாக்காணுகிறார் ... அவர் வேறு யாராக இருக்க முடியும்? ஒட்டுமொத்த இந்தியரின் உள்ளங்களில் ஒரே நேரத்தில் ஒளியேற்றி வைத்திருக்கும் உண்ணத் மனிதர்; உயர்ந்த மனிதர்; ஒப்பற மா மனிதர் திரு. அப்துல் கலாம் அவர்களைத்தவிர!

நமக்கெல்லாம் முன்னுதாரணமாகத் திகழும் !

கலாம் கண்ட கம்பீரக் கனவு ... “வல்லரசு இந்தியா 2020”!. ஆமாம் “வல்லமை படைத்த இந்தியர் நிறையும் வல்லரசு இந்தியாவே” அவரது கனவு! - இது ஒன்றும் கானல் நீரல்ல... ஏனெனில் இது ஊழை கண்ட கனவல்ல; ஒரிரு கண்கள் காணும் கனவுமல்ல; இருநூறு கோடிக் கண்கள் காணும் கனவு ... உறங்காமற் காணும் கனவு; ஊக்கம் மிகக் காணும் உற்சாக்க கனவு! உருவாக்கும் கனவு! வாழ்வாங்கு வாழவும் - வாழ்விக்கவும் வந்த வண்ணக்கனவு !

கனவின் மறுபெயர் “தீர்க்க தரிசனம்”. கலாம் என்னும் தீர்க்கதறிகி கண்டுவைத்திருக்கும் கனவு - நமக்கெல்லாம் விடியல் தரும் “கலங்கரை விளக்கு”!. அதுவே கிழக்கை நோக்கி மேற்கைத் திருப்பும் இலட்சிய விளக்கு!

விடுதலைக்குப் பின் ... “அடுத்த இலக்கு” எதுவென உணராமல் தத்திளித்துக் கொண்டிருந்த இந்தியக் கப்பலுக்குக் கிடைத்திருக்கும் இணையற்ற மாலுமி அப்துல்காலம் அவர்கள். அந்த மாமனிதர் வாழும் காலத்தில்... வாழும் மன்னில் நாழும் வாழுப் பெற்றது - இயற்கை நமக்களித்த வரமன்றி வேறில்லை! அல்லவா?

இந்தியரின் கணக்களை இப்போது மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் மதம், சாதி, அரசியல், பொருளாதார அவைங்கள் - என்னும் அத்தனை ஏற்றக் தாழ்வுகளையும் அப்புறப் படுத்தி நம்மை உயர்த்த வல்லது அப்துல்கலாமின் கனவாகிய “இந்தியா - 2020”!

அந்த “அற்புதக் கனவை ” ... “மகா கனவை”, நனவாக்க - இந்தியராகிய நாம் ஓவ்வொருவரும்

இந்திய தனிமனித இலக்கை,

இந்தியக் குடும்ப இலக்கை,

இந்திய நிறுவன இலக்கை,

இந்திய சமூக இலக்கை,

இந்தியப் பொருளாதார இலக்கை ...

2010-2012 -2015-2018 மற்றும் 2020 என்னும்

ஜந்து படிகளாய் அமைத்துப் படிப்படியாய் - முன்னேறும் பயணத்தில் முழுமுனைப்புடன்

சருபருவோம்

பாருபருவோம்...

கோருதொருவோம்....

கொண்டாருவோம் !

★★★

கனவுக் கொள்கையையும்

கனவுத் திட்டத்தையும்-நம்

இரு கைகளிலும் ஏந்தியபடி

நாற்றுள்ளட்டுக் கோடிப் பேரும் இணைந்து இயங்குவோம் !

உலகத்தின் பார்வையை - உன்னத இந்தியாவின் மீது

திருப்புவோம் வாருங்கள் நன்பர்களே..... நம்

வாழ்வை - என்றென்றும் வசந்தம் வீசும் நந்தவனமாய் ஆக்கி மகிழ்வோம்;

நம் கனவையெல்லாம் நனவுகளாய் நிலை நிறுத்துவோம்!

20. என் கனவு!

“கனவு” என்றால் என்ன? எனச் சொன்ன நான்! உங்கள் கனவைத் தீர்மானிக்கச் சொன்ன நான்... எனது கனவை எழுதிக் காட்ட வேண்டாமா?

“இவரது கனவு என்ன வென்று” ? உங்கள் மனம் கேட்கக் கூடுமல்லவா?

இதோ எழுதி வைக்கிறேன் ...

2020 ல் வல்லரசாகிவிடும் இந்தியாவுக்குத் தேவையான வல்லமைபொருந்திய இந்தியர்களை உருவாக்குவதில்; அவர்தம் தேவையை உணர்த்துவதில்; சிக்கலைத் தீர்ப்பதில்; முதற்குடிமகன் கண்ட கனவை நனவாக்குவதில்...

எனது எண்ணம்; எழுத்து பேச்சு; மற்றும் ஆற்றுப்படுத்தும் செயல்முறைகள் போன்ற பலவற்றிலும் எனது புதிய பார்வை மூலமாக நல்லதோர் முன்னுதாரணமாக, நாட்டு நலம் போற்றும் இந்தியக் குடிமகளாக, “ஒளியூட்டி வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கமாக, இந்திய இளைஞர் வாழ்வின் இனிய திருப்பு முனையாகத் திகழ்வேன் - என்பது உறுதி... பயன்மிக்கப் புதிய பார்வை கொண்டவனாக, புதிய வார்த்தை பேசுபவனாக புதிய வார்த்தைக்கு வித்திட்டுப் புதிய உலகு சமைக்கவல்ல “புதிய வனாகப் பரிணமிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்களா ... அதுவே என அவா !

என் நம்பிக்கை

இந்த பூமி மண்ணால் அல்ல, மனித மனோபாவத்தால் ஆகிச் சூழல்கிறது !

என் கொள்கை

மனித வளமே - இந்த மன்னின் மகத்தான மூலதனம் மனிதவளமே-புனிதவளம்!

என் கோட்பாடு

“புதிய பார்வை, புதிய வார்த்தை, புதிய வாழ்க்கை ”
என்னும் புத்துலகக் கோட்பாடு!

என் தீர்மானம்

தேவையைத் தீர்மானிப்போம்; எனெனில் நம் தேவையே நம்மைத் தீர்மானிக்கிறது!

என் முழுக்கம்

வல்லமை பெற்றட்டும் இந்தியர்! வல்லரசாகட்டும் நம் இந்தியா !

என் கனவு

ஒளியூட்டி வழிகாட்டும் “கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்தலும்”, இந்தியரைப் புதுப்பித்தல் மூலம் - புதிய இந்தியாவைப் படைத்தலும் ஆகும்.

என் கனவை

நிறைவேற்ற

ஒவ்வொரு இந்தியரின்

ஒத்துழைப்பும் எனக்கு அவசியம்!

உடனிருப்பீர்கள் அல்லவா?

ஒன்றுபட்டால் உனக்கு உயர்வு!

இது

வல்லரசுகள் வழங்கும் பாடம் !

21. உங்கள் கனவு

தீர்மானியுங்கள் இன்றே !

முதலில் கனவை ஆக்குங்கள் !

66

99

பிறகு அதனை; இதுவரை கண்ட யுக்திகளைப் பயன்படுத்தி
நனவாக்குங்கள் !!!
உலகு முழுதும் நலமாக்குங்கள்!

22. ஒளிமயமான எதிர்காலம்

“ஒளிமயமான எதிர்காலம் - என்

உள்ளத்தில் தெரிகிறது ...

-கவிஞர் கண்ணதாசனின் இந்தப் பாடலை உற்று நோக்குங்கள் ... வளமையான வருங்காலத்தைத் தன் கண்முன்னே காட்சியாகக் கண்டு மகிழ்கிற மனோபாவத்தை உணரமுடியும்.

இது ஒரு “தீர்க்க தரிசனம்” அல்லது இது ஒரு “தொலைநோக்குப் பார்வை”. இதையே “Vision”அல்லது “Visionary” அதாவது தொலைநோக்கு மற்றும் தொலை நோக்குப் பார்வையாளர் என்று மேலாண்மை உலக வழக்குக் கூறி வருகிறது.

இன்றைய சூழ்நிலை மோசமானதாக இருந்தாலும் நாளைய நிலைமை ஒளிமயமானதாகவே இருக்கும்!.. என்ற உறுதிப்பாடும் நம்பிக்கையும் ஒருவருக்கு வாய்க்கிறதென்றால் அதற்குக் காரணம் அவரது ஆக்கப்பட்டுவருமான மனோபாவமே. அத்தகைய மனோபாவம் இன்று நம்மில் பலருக்கும் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது என்பது தான் வருந்தத்தக்க உண்மை.

ஆமாம் பெரும்பாலும் நமக்குள் அலுத்துபோன, சலித்துப்போன சோர்ந்து போன, துவண்டு போன மனோபாவமே விஞ்சி நிற்கிறது. ஆங்காங்கே உற்சாக மனோபாவம் இல்லாமல் இல்லை. இருந்தாலும் அது மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது.

40 மதிப்பெண் பெற்ற மாணவன் ஒருவன் தன்னால் 100 மதிப்பெண் எப்படி வாங்க முடியும் என்று எண்ணி நொந்து போவதுதான் இங்கே அதிக அளவில் நிகழ்கிறது. மாறாக 40 மதிப்பெண் பெற்றிருக்கும் ஒரு மாணவன் அடுத்த தேர்வில் அதிக மதிப்பெண் வாங்கிக் காட்டுகிறேன் என்று சபதம் எடுத்துக்கொண்டு உடனடியாக வரும் அடுத்த தேர்வில் 80 மதிப்பெண் எடுப்பேன் என்றும், இறுதித்தேர்வில் 100 எடுத்து விடுவேன் என்றும் உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்வதுமாக, “தனது மைல்கற்களைத் தானே கடந்து” வெற்றிபெறும் ஆக்கப்பட்டுவருமான மனோபாவம் பலரிடமும் இருப்பதாகக் காட்சியளிக்கவில்லை.

இதே போன்றுதான் சற்றே குறைவான இலாபமீட்டும் ஒரு வியாபாரியும், சற்றே குறைந்த உற்பத்தி இலக்கை எட்டும் ஒரு தொழிலாளியும், இன்னும் வெவ்வேறு துறையில் பணிபுரிபவரும் குடும்பத்தலைவர்கள் மற்றும் தலைவிகளும் தமது எதிர்மறை மனோபாவத்தால் தடுமாற்றம் அடைந்து தோல்வியையே சந்திக்கிறார்கள்.

“உயர்வுள்ளல்” என்னும் வளமையான மனோபாவத்தை நாம் வளர்த்துக் கொள்ளாமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

வெற்றியாளர்களின் பழக்கவழக்கங்களை உற்றுநோக்கினால் ஒன்று புரியும். அது ஒரு விந்தையான தொற்றுநோய் மனோபாவம். ஒரு முறை வெற்றிபெற்று விட்டால், அதனை விட்டு விடாமல் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு முறையும் வெற்றிபெறும் வேகம் அவர்களுக்குள் பிறந்து விடும்.

அதே போல் ஒருவரின் வெற்றி மனோபாவமானது அவரைச் சுற்றியுள்ள ... அவரோடு இணைந்து செயலாற்றுகிற, அவரைப் பார்க்கிற மற்றும் அவரோடு பழகுகிற அனைவரையுமே தொற்றிக்கொள்கிற அபார சக்தி வாய்ந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அது மட்டுமல்ல, கனவை நனவாக்கி வெற்றிபெற்றிருக்கும் பலரின் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்துபார்த்தால், அவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு மனோபாவத்தையும் அடையாளம் காணமுடியும்.

கேவிகள், ஏளனங்கள், அவமானங்கள் மற்றும் தோல்விகள் என எதையும் பொருந்தப்படுத்தாமல் அவற்றையெல்லாம் சுகித்துக் கொண்டு தொடர்ந்து உற்சாகத்தோடு இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் மாபெரும் மனோபாவம் அவர்களுக்குள் பொதிந்திருப்பதை மறக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. இதனை வரலாறு அறிந்தவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பது உறுதி.

சாதனைக்கான இன்னொரு அம்சத்தையும் நாம் புறக்கணிக்க முடியாது. வேண்டாதவற்றை அடையாளங்கண்டு அவற்றை ஒதுக்கிவிடவும், வேண்டும் எனக் கருதுபவற்றை விட்டுவிடாமல் பற்றிக் கொள்ளவுமான வடிகட்டும் மனோபாவமும் ஒவ்வொரு வெற்றியாளனையும் உடும்பைப் போல் பற்றிக் கொள்கிறது என்பதும் உற்று நோக்கத் தக்கது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால் ...

இந்தப் பூமி- “தானே” குழல்கிறது என்பது உண்மையல்ல ... மனித மனோபாவத்தால் மட்டுமே இந்த பிரபஞ்சம் என்னும் பேரியற்கை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே வெற்றிமயமான, மகிழ்ச்சிகரமான உற்சாகம் மிகுந்த, ஊக்கம் நிறைந்த உள்ளத்தோடு உலாவருவதே நல்லதோர் உலக வாழ்க்கைக்கு வித்தாகும். எப்போதும் நம்பிக்கையோடும் புத்துணர்ச்சியோடும் துள்ளித்திரியும் மனதோடு வெற்றியை நாடி, வெற்றியைக்கண்டு, வெற்றியில் கணிந்து, வெற்றியை ருசிக்கும் மனோபாவமே ஆக்கப்பிறந்த மனோபாவமாக ஓளிவிடும். அத்தகைய மனோபாவமே உலகை உய்விக்கும் மனோபாவமாக உருப்பெறும்.

அப்படிப்பட்ட அடிக்கப்பூர்வமான மனோபாவத்தைப் பெற்றிருப்பவர்களால் மட்டுமே இந்தபூமிக்கு வளமை சேர்க்க முடியும். ஆனால் அத்தகைய மனோபாவத்தைப் பெறுவதற்கான உகந்த தருணம் எது தெரியுமா?

“குழந்தைப் பருவம்” முதல் “இளமைப் பருவம்” வரையாகும். குழந்தைகளின் பிறப்பிலிருந்து வாலிபத்தைத் தொடும் வரையிலான பருவமே உரிய தருணம்; உகந்த பருவம்!

“பருவத்தே பயிர் செய்” என்பதற்கிணங்க இந்தப் பருவத்திலேயே ஊக்கத்தை, உற்சாகத்தை, புத்துணர்வை உள்ளத்தில் பதித்து உதிர்த்தில் ஒடச்செய்ய வேண்டும்.

ஏனெனில் “ஜூந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளைவது சிரமம்”. அதுமட்டுமல்ல பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்துவிடும் எந்த ஒரு விஷயமும் பின்னாளில் மன உறுதியாய் மாறி ஒருவரின் வெற்றிக்கு வித்திடுவது நிச்சயம்.

இளம் பருவத்தில் கேட்கும் கதைகளும், காணும் காட்சிகளும் பசுமரத்தாணிபோல் பதிவதால் அவையாவும் மனமென்னும் திரையில் வரைபடங்களாக வளர்ந்து கற்பனைகளாய் மலர்ச்சி பெறும். (மலரும்)

உறக்கம் தழுவும் தருணத்திலும், பாதி விழிப்பு நிலையிலும் -பதிக்கப்படும் பல்வேறு எண்ணங்களும், ஆழ்மனதில் அழுத்தமாகப் பதிந்து பின்னாளில் தேவையான உரிய நேரத்தில் “உள்ளுணர்வுகளாக” “உண்மைகளாக” கிளைத்தெழும்.

“ஏழை மனதை மாளிகையாக்கி
இரவும் பகலும் காவியம் பாடு” -எனும் பாடல் வரிகளுக்கிணங்க
கற்பனை மனதில் எழுதப்படும் கனவுகள் யாவும் ஒரு நாள்
நிஜமாய் எழுந்து நிற்கப் போவது உறுதி.

இப்படித்தான், கனவாய் இருந்த கற்பனையெல்லாம் நனவாய் மாறி
வரலாறாற் நிற்கின்றன!

ஏடிசனின்	மின்சாரம்
கொலம்பளின்	அமெரிக்கா
தாக்கின்	சாந்தி நிகேதன்
பாரதியின்	விடுதலை இந்தியா
கலாமின்	வல்லரசு இந்தியா 2020 - (நனவாகப் போகிறது.)

நமது ?

நமது கனவும் அதுதானே ...

நமது தேசம் வல்லரசானால் நாமெல்லாம் வல்லமை பெறுவது திண்ணைம்.
நமது இல்லமெல்லாம் வளமை பெறுவதும் உறுதி.

அப்படித்தானே நண்பர்களே...!

நமது எண்ணமெல்லாம் - திண்ணைமாகி

**திண்ணைமது-கனவாகி; கனவெல்லாம் நனவாகி
மானுடம் வெல்லட்டும்.**

23. கனவு பற்றி ... சாதனையாளர்கள்

டாக்டர் ஏ.பி.ஜெ. அப்துல் கலாம் :

கனவு ...

கனவு ...

கனவு ...

ஓவ்வொருவருக்கும் ஓர் இலட்சியக்கனவு இருக்க வேண்டும்;
கனவே எண்ணமாக மாறும்!

அதன் முடிவு செயல்.

கனவு! எண்ணம்! செயல்! -இவற்றிற்கு உழைப்பு தேவை

இலட்சியம் ஊக்கத்தை உருவாக்கும்;

ஊக்கம்-உயர்ந்த எண்ணங்களாக மலரும்;

உயர்ந்த எண்ணங்களால் உழைப்புத் திறன் பெருகும்;

உழைப்பே

நற் செயலுக்கு ஆதாரமாகும்!

இந்தியாவை

வளமான நாடாக்குவோம்;

இளம் உள்ளங்களில் பொறியேற்றியே !!

டாக்டர் தயாள் மீர்த்தர்சாமி :

கனவு தான் சுய வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது

கனவுகள் மூலமாக உங்களது கற்பனைத் திறன்களை
வளர்த்துக் கொள்ளலாம். கனவுப் பயிற்சியின் மூலமாக
உங்களது சக்தியைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம்.

பெர்னாட்சா

உலகில் உள்ள அற்புதங்களைப் பார்க்கிறவர்கள் அவை எவ்வாறு
நிகழ்கின்றன- என்று கேட்கிறார்கள்; ஆனால் நான் இல்லாததைப் பற்றி
கனவு காண்கிறேன். ஏன் முடியாது என்று கேட்கிறேன்!.

வால்ட் டிஸ்னி

சிந்திக்க, நம்புக, கனவு காண்க; துணிக

வி.கே. வானவராயர்

பெரிய மனிதர்களின் கனவுகள் என்றும் நிகழாமல் போனதில்லை.

யாரோ

உங்களுக்கு ஒரு கனவு இருக்க வேண்டும்; உங்களுக்கு கனவு இல்லையென்றால் எப்படி அது நினைவாக மாறும்?

வால்லி “பேமஸ்” அமாஸ்

ஒருங்கிணைந்த வகையில் ஒழுங்காகக் கனவு காணும் ஆற்றலானது, அதை வாழவைக்கும்! நீங்கள் உங்களுடைய சிந்தனைகளைக் கட்டுப்படுத்தினால் மட்டும் போதும்.

விவேகானந்தர்

ஒரு கருத்தை எடுத்துக்கொள். அந்த ஒரு கருத்தையே, உனது வாழ்க்கை மயமாக்கு. அதையே கனவு காண். அந்த ஒரு கருத்தை ஒட்டியே வாழ்ந்து வா. மூளை, தசைகள், நரம்புகள் என உடலின் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் அந்த ஒரு கருத்தே நிறைந்திருக்கட்டும். அந்த நிலையில் மற்ற எல்லாக் கருத்துக்களையும் தவிர்த்து விடு. வெற்றிக்கு இது தான் வழி.

விவேகானந்தர் குறிப்பிடும் அந்தக் கருத்தே - இங்கு “கன வென்னும்”

சொல்லாய் உருமாறுகிறது . நமது கருத்தும் - கனவும் இதோ ...

வல்லமை பொருந்திய இந்தியர்

வல்லரசு இந்தியா - 2020 !

கனவெல்லாம் நனவாகும் நாள், வெகுதொலைவில் இல்லை! மாண்புமிகு குடியரசு தலைவர் அப்துல்கலாம் அவர்களின் வாசகங்களாலேயே நிறைவு செய்கிறேன்.....

அன்பையும், அறிவையும், தொழில்நுட்பத்தையும், படைக்கலனாகக் கொண்ட.... இந்தியாவின் இளைய குடிமகளாக ஒன்றை உணர்கிறேன்.... எனது தேசத்திற்கு.... சிறிய குறிக்கோள் என்பது ஒரு குற்றம்!

நான் வியர்வை சிந்திப் பணியாற்றுவேன்.... ஒரு மிகப்பெரிய கனவுக்காக! மதிப்பீடுகளாலும் பொருளாதார பலத்தாலும் உந்தப்படும் வளர்ந்த தேசமாக எனது இந்தியாவை உருமாற்றம் செய்யும் கனவாக இது அமைந்திருக்கும்!

கோடிக்கணக்கான குடிமக்களுள் நானும் ஒருவன்... கனவால் மட்டுமே -கோடி மக்களைப் பற்றவைக்க முடியும்...

அத்தகைய கனவு எனக்குள் நுழைந்து விட்டது! ஒளியூட்டப்பட்ட ஆண்மாவே - வேறு எந்த விளக்கத்தோடு ஓப்பிடும் போதும் மிகவும் பலம் பொருந்திய வளமாகும்.

பூமியின் மீதும்; பூமிக்கு மேலும்; பூமியின் கீழும்

“வளர்ந்த இந்தியா” - என்னும்

கனவை நனவாக்குவதற்காக ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கும் அறிவென்னும் அணையா விளக்கை வைக்கிறேன்.

என்கிறார் - ஏ.பி.ஜெ. அப்துல்கலாம்!

வாருங்கள் நண்பர்களே! நாம் ஒருங்கிணைந்து “வளர்ந்த இந்தியா” - என்னும் அண்ணல் அப்துல்கலாம் அவர்களின் கனவை நனவாக்குவோம்....

வல்லமை பெறுவோம்; வல்லரசாய் மலர்வோம் !

நமது வல்லரசுப் பயணம் - வாகை சூடப் புறப்படாயிற்று. இப்பொழுதே என்னைத் தொடங்குங்கள் ... 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0. என்னி இன்னும் பதிமுன்றே ஆண்டுகள் ... உலகமே அண்ணார்ந்து பார்க்கும்படி ... நம் தேசம் உயரப்போகிறது. பாருக்குள் நல்ல நாடாக, பலம் பெற்ற நாடாக பவனி வரப் போகிறது.

உலகத் தரத்தில், உலக உற்பத்தியில், உலக விற்பனையில், உலக அரசியலில், உலக இலக்கியத்தில், உலக விளையாட்டரங்கில், உலக சமூகத்தில், உலக சமயத்தில் - ஒப்பற்றதாக ‘இந்திய முத்திரை’ இடம்பிழிக்கப் போகிறது.

2020ல் 60கள் வாழ்த்த ... 20கள், “வல்லரசு வாலிபம்” காணப்போகின்றன ... இந்திய இமைகளுக்குள் வறுமைக் கோடுகளை அழித்து வளமைக் கணவுகளை விதைத்த இரண்டாம் மகாத்மா அப்துல் கலாம் அவர்களுக்கு நம் நன்றிகளை காணிக்கையாக்குவோம் ... வாருங்கள் காலந்தோறும் நம் கனவு நாயகர் கலாம் புகழ் பாடுவோம் !

அன்புடன்,
 ம. திருவள்ளுவர்